XXXII. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

Ludas Matyi

1976. JÚLIUS 15.



Az első ókori olimpián

— Most még könnyű volt győznünk, de Montrealban ott leszenk a magyarok is!

Hegedűs István rajza

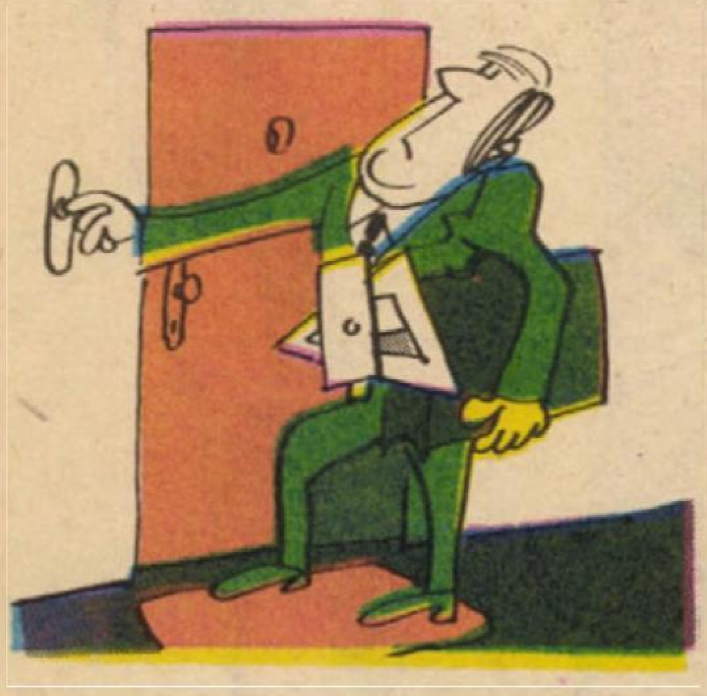


KEDVES LUDAS!

FELVONULÁS – 0,7 SZÁZALÉK

A számlán, amely a parketta csiszolásának, lakkozásának költségeit részletezte, a következő tétel szerepelt: felvonulás = 0,7 százalék.

— Felvonulás — töprengett a megrendelő s nem tudta, mikor történt ez a dolog? És miért nem em-



lékezik rá? Csak annyi jut az eszébe, hogy csengettek és megjelent a vállalat embere és azt kérdezte: jó helyen jár-e? Ő azt válaszolta: igen, mire a vállalat embere közölte, hogy a megjelölt időpontban nem tud jönni, csak két nappal később.

— Ez még nem lehetett felvonulás — morfondírozott a megrendelő. — Ámbár sohasem lehet tudni.

Két nap múltán ismét eljött a vállalat embere, másfél órával később, mint várta és közölte, hogy a parkettacsiszoló masina lent van a ház előtt, ha lenne szíves felsegíteni. És ő lement és segített, ketten cipelték, dögnehéz volt.

— Talán ez volt a felvonulás — tétovázott a megrendelő, de hiszen akkor a 0,7 százalék fele neki jár, ő is felvonult, de előbb levonult, s ha így van, ez újabb 0,7 százalék.

Igen ám, de a vállalat embere még egyszer elment, s akkor hozott egy padot — szimpla kis padot —, arra rakta a szerszámait, kalapácsot, miegymást. Ez is felvonulásnak számíthat, jóval szerényebbnek, mint amikor egy gyáróriás építését kezdik meg, de az biztosan nem 0,7 százalék, ami egyébként pontosan hét forintot tett ki.

— Hét forint — töprengett a megrendelő és a napi felvonulásaira gondolt, amit villamoson és autóbuszon tett meg és gyalog is, két emeletet lépcsőn, aktatáskát cipelve, logarlécet, vonalzókat és a többi.

A huszonnyolc forintos kezelési költségre már csak legyintett. Talán megerőltette magát a dolgozó a felvonulástól. Kezelni kellett.

Bende Ibolya

PISLÁKOLÓ GÁZLÁMPÁK HALVÁNY FÉNYE



Középkori hangulatba burkolózott a budai Várhegy Duna felé eső oldalán felvezető Franklin utca és környéke. Ugyanis sötét van. Nemrégiben még itt-ott világítottak a lámpák, most már ott sem, itt sem. Csak a közeli, Szabó Ilonka utcai műemlékként megmaradt gázlámpák pislákoló halvány fénye ad némi segítséget a felfelé haladónak, miközben a Dunával párhuzamos többi környékbeli utca fényei is kialudtak.

Felner Sándor
1015 Bp. Toldy Ferenc u. 38.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Lapjuk június 3-i számának Levelesládánkból című rovatában megjelent panasz jogos volt. Hunyadvári Zsu-…nna (1075 Bp. S. u. 3.) levélírónak igaza volt, amikor …anyos adminisztrációnkat bírálta. A Baross téri iro-…kban 1975. IX. 4-én befizetett lakbérdíjat ugyanis …telenül könyvelték, ezért történt a felesleges zaklatás. …ibát elkövető dolgozónkat szigorú figyelmeztetésben …szesítettük. Ezúton is sajnáljuk a történteket, szíves …nézést kérünk.

Illyés Béla
igazgatóhelyettes
Fővárosi Számítástechnikai és Díjbeszedő Vállalat

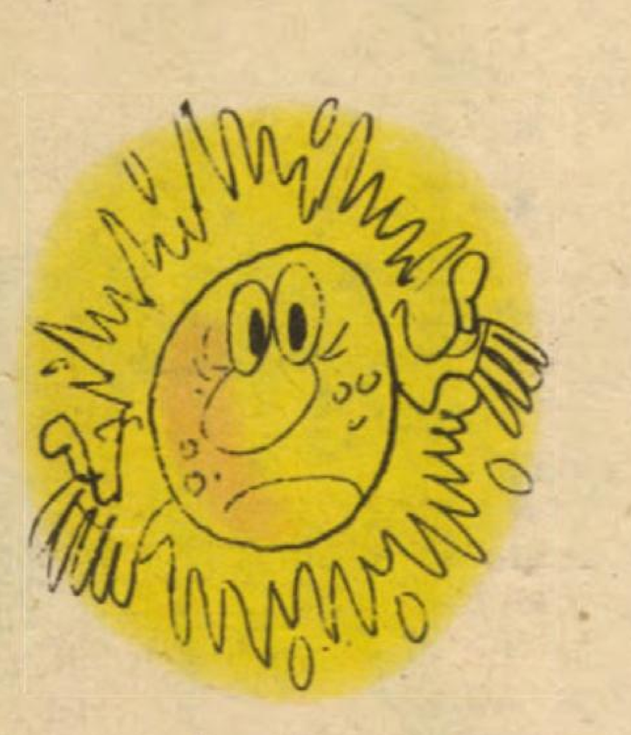
KIEJTÉS, ÓH!

A nyári hónapokban rendszeresen mond híreket oroszul, angolul és németül a Petőfi rádió. Az itt üdülő külföldieknek nyújtják ezt a szolgáltatást. Oroszul nem tudok, tehát képtelen vagyok megállapítani, milyen színvonalú a szöveg. Az angolul bemondottat hallgatom, az kifogástalan. Hanem a német! A nyelvtannal, a mondatszerkesztéssel semmi baj, de a bemondó kiejtése tősgyökeres magyarra enged következtetni. Hazánkban sokan tudnak megfelelő kiejtéssel is németül beszélni, nem szólva az állandóan itt lakó németajkúakról. Nem lehetne közülük valakivel a németnyelvű híreket felolvastatni, hogy a feltételezett hallgatóság ne találgasson, milyen nyelven szólnak hozzá?

(b)

ELINTÉZTÜK?

Lapunk 24. számában (június 10.) szóvá tettük, hogy Budapest egyetlen emeletes utcai hőmérőjéről, a Biermann István tér és a Sütő utca sarkán, fagyban és forróságban, az időjárástól teljesen



függetlenül, hónapok óta állandóan csak plusz hat fok olvasható le.

Cikkecskénk megjelenése után változott a helyzet. Úgy látszik, mégiscsak odafigyelnek a sajtó építő bírálatára.

A többemeletes utcai hőmérő azóta nem mutat állandóan plusz hat fokot. Most már hetek óta egyáltalán semmit sem mutat...

AZ OMKER ÜL AZ ELEMEKEN



A nagyothalló készülékemhez szükséges ceruzaelemeket SZTK kiutalás alapján az OMKER-nél (Orvosi Műszerkereskedelmi Vállalat) kapom meg, negyedévenként. A múltban sajnos rendszeresen 3—4—5 hónappal korábban gyártott elemeket kaptam, s ezt megreklamáltam.

Eredménnyel? Nos, most legutóbb már nem 3—4—5, hanem 9, azaz kilenc hónappal korábban, tavaly szeptemberben gyártottt ceruzaelemeket adott nekem az OMKER, összesen tizenkét darabot. Köztudomású, hogy a ceruzaelemek élettartama, felhasználási ideje véges, miért ül hát az OMKER az elemeken, mint a tyúk a tojáson, miért károsítja meg ezzel a betegeket?

Pártos Gusztáv
1093 Budapest
Szamuely u. 46.

TOLÓKOCSI

Járóképtelen, 71 éves asszony vagyok. Az SZTK-tól utcai kocsit kaptam, de sajnos, én a lakásban sem tudok mozogni. Szobába való tolókocsira lenne szükségem. Kérem a Ludas olvasóit, segítsenek találni ilyet. Előre is köszönöm.

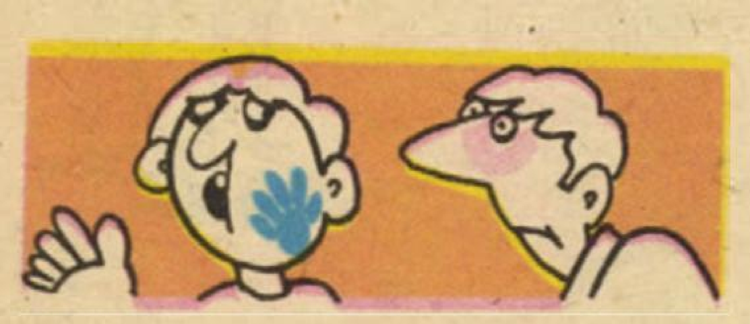
Galambos Mihályné
5526 Kertessziget

ILYEN LESZ A KULTURÁLT KÖZLEKEDÉS



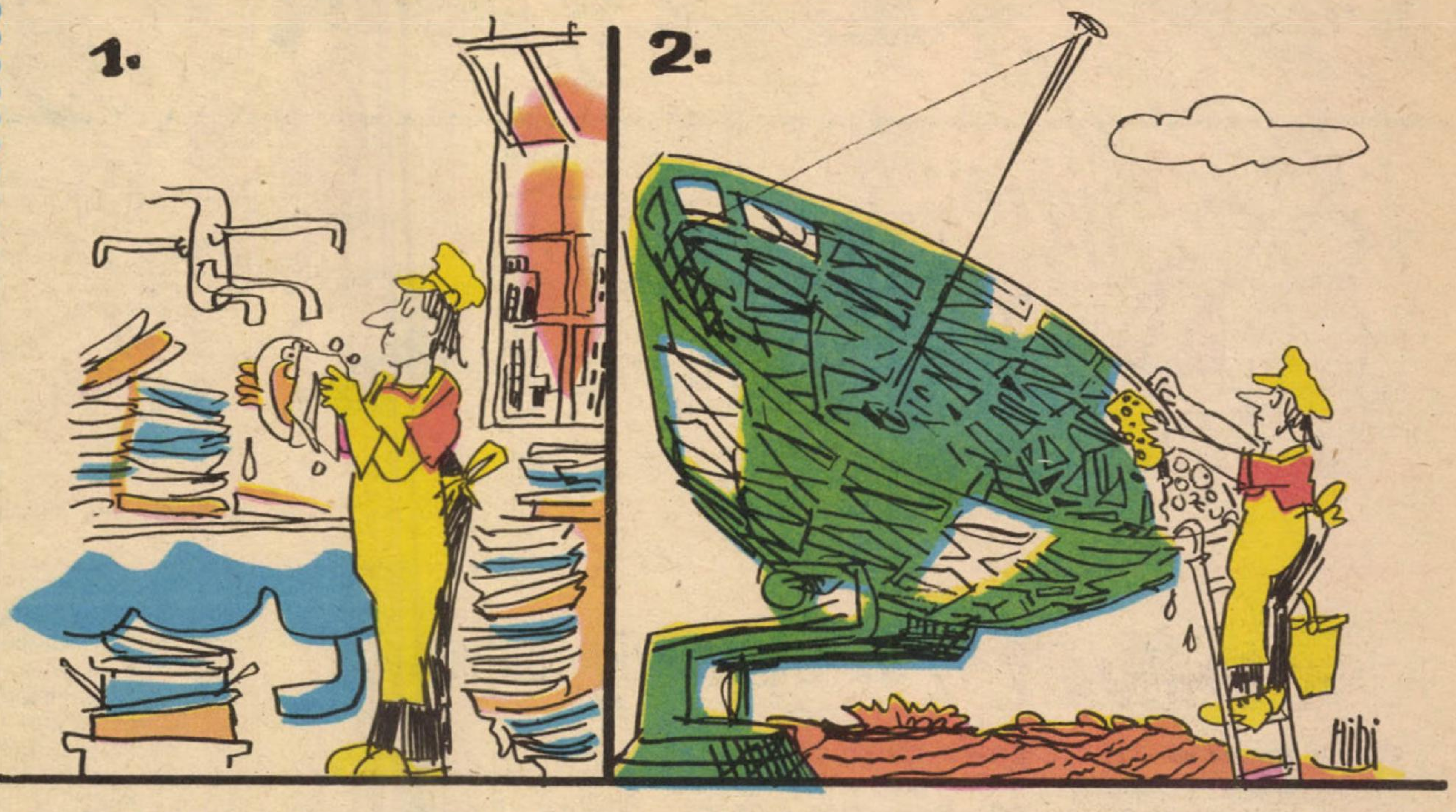
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy fiatalember arcán hatalmas kék folttal lép be a büfébe:
— Egy nő becsületéért harcoltam a Balatonnál! — mondja elképedő barátainak.
— Valóban? — kérdik.
— Igen, mert mindenáron meg akarta őrizni...

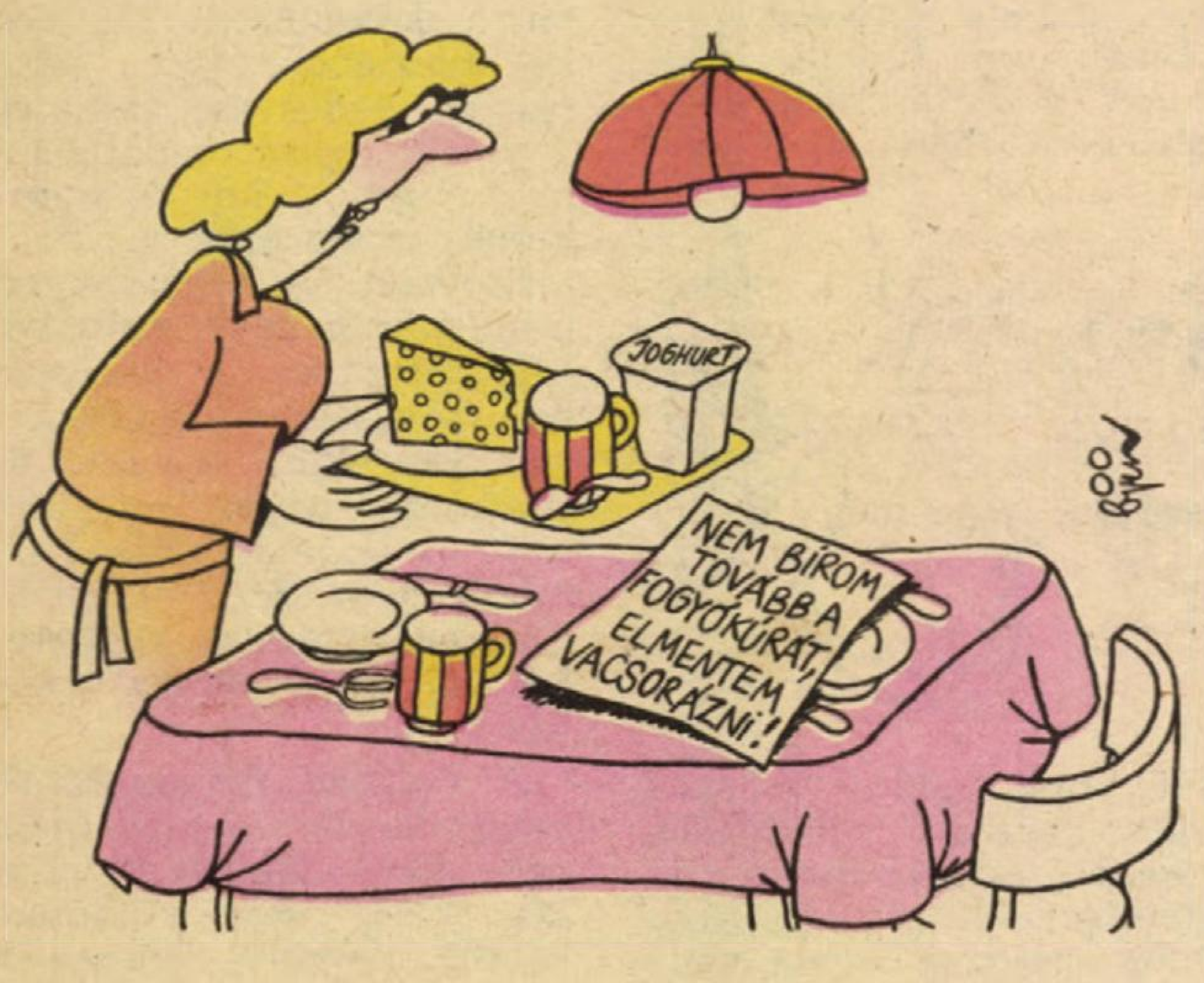


Két francia egyetemi hallgatónő beszélget egy párizsi bisztróban:
— Mondd, miért nem választottak meg eddig nőt az Egyesült Államok elnökének?
Mire a másik kollegina megmagyarázza:
— Talán azért, mert az alkotmány szerint az elnöknek idősebbnek kell lennie harmincöt évnél...

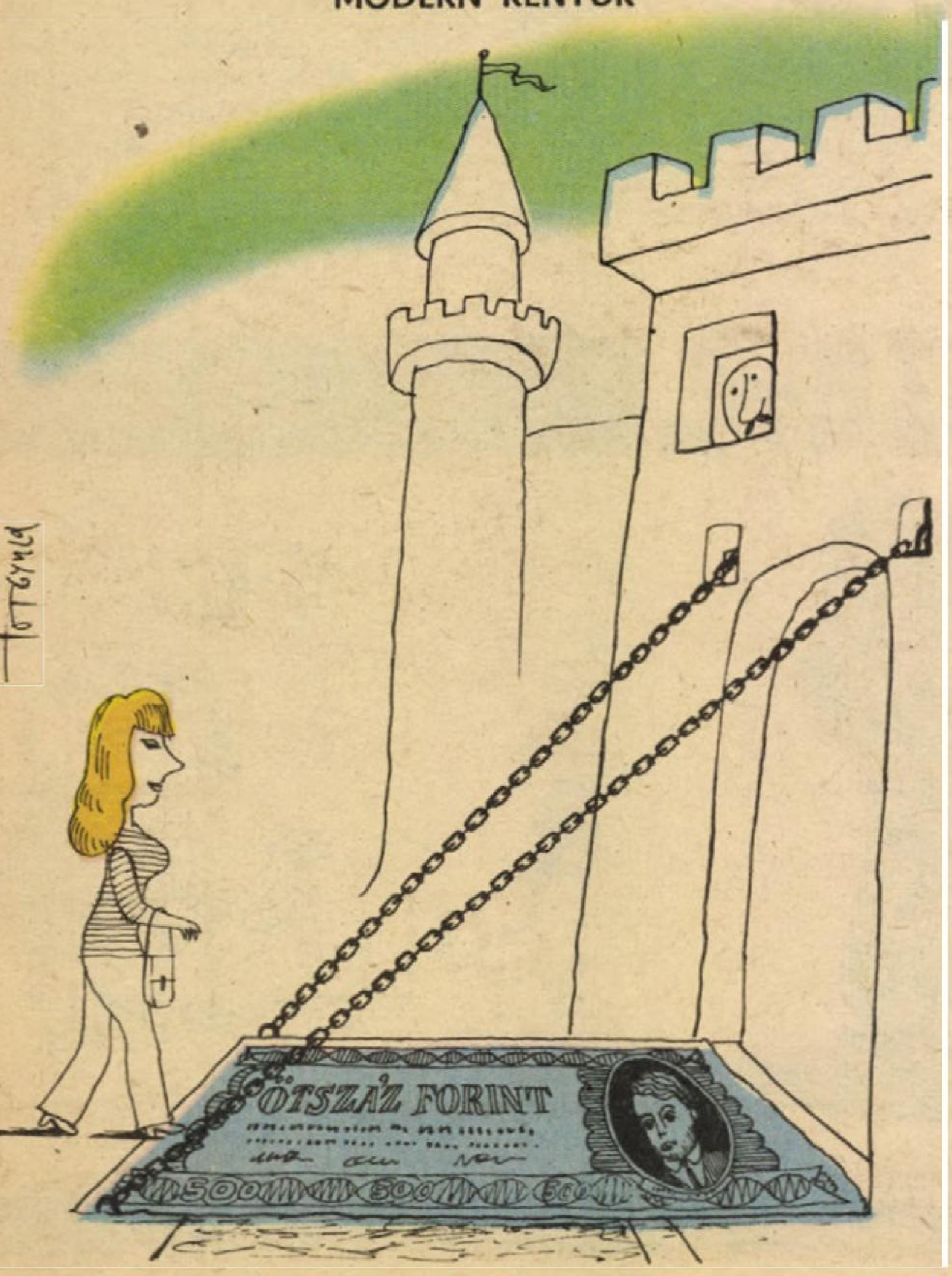
AMERIKAI KARRIER



BÚCSÚLEVÉL



MODERN KÉNYÚR



ÚJ ÁRUHÁZ

Új áruház nyílt a Lórév utca és a Füstifecske utca sarkán.

Az áruház közelgő megnyitásáról 135 cikk jelent meg a sajtóban, nem számítva a fizetett hirdetéseket.

A megnyitás előtt két nappal, a tömegkommunikációs szervek figyelmeztették a lakosságot: az új áruházban csak olyan áruk kaphatók, amelyek más áruházakban is fellelhetők.

Ez a figyelmeztetés hatott: Flancz Zebegény elhatározta, hogy részt vesz az új áruház ostromában. Megismerkedett ugyanis egy emberrel, aki álruhában — villanyszerelőnek öltözve — már járt az áruházban, és aki megesküdött arra, hogy kapható lesz a boldogság kék madara, különböző színekben. Látott ott sárga színű kék madarat és piros színű kék madarat.

Flancz Zebegény néhány társával együtt megalakított egy vevő-rohamzászlóaljat, amelyet Bercsényi Miklósról nevezett el. A rohamzászlóalj alakuló közgyűlésén esküvel fogadták: elsőnek jutnak be az áruházba.

— De hogyan? — kérdezte özvegy Mauriciuszné, aki a sebesültek gondozását vállalta. — Hogyan fogunk bejutni? Rengetegen lesznek...

— Ostromlétrákon! — javasolta valaki, de ezt a javaslatot elvetették, mert a közelben táborozó Szurdi István vevő-ezred már el is készítette a létrákat.

— Fúrjunk alagutakat! A Lórév utca tizenkettes számú ház szomszédos az új áruházzal.

A javaslat tetszetős volt, bár erősen munkaigényes.

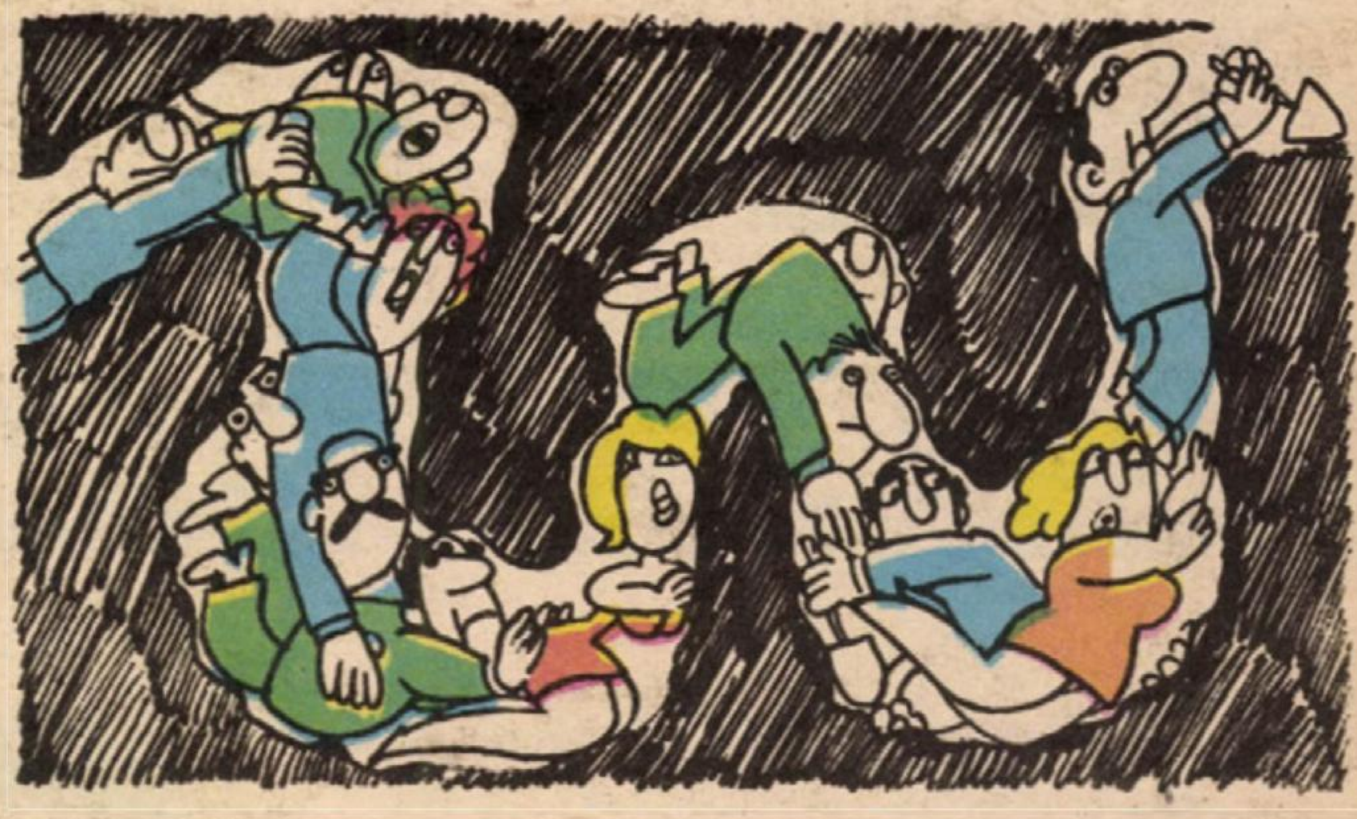
— Megéri — mondta Flancz Zebegény. — A kőosztályon fillérekért lehet majd bölcsek kövét kapni, különböző méretekben, tetszetős csomagolásban.

— Honnan tudod?

— Tudom. Egy barátomnak a nagynénikéje Patagóniában él, ahonnan mi kapjuk a bölcsek kövét. A saját szemével látta, amikor a köveket behajózták a magyar tengeralattjárókra, az éj leple alatt, nehogy idő előtt kiderüljön a vásárlás.

— Az semmi! — mondta a vevő-rohamzászlóalj strázsamestere, doktor Vajk István. — Biztos forrásból tudom, hogy életelixírt is árusítanak majd az élelmiszer osztályon.

— Életelixír? Az mire jó?



— Mire jó? — kacagott a strázsamester, megpödörve a bajuszát. — Meghosszabbítja az életet. Száz-százötven évig is elélhetünk.

— Honnan származik az értesülésed?

— Az új áruház igazgatójától. Többek előtt kijelentette: életelixírt nem fognak árusítani. Nem árusítanak azért, mert csak dollárért lehet kapni, továbbá azért, mert életelixír nem létezik. A nyilatkozat világos. Azért tette, hogy ne rohamozzuk meg az áruházat.

A megbeszélést követő napon elkezdték a titkos alagút ásását, de nem sokkal később abbahagyták, mert egy kémnő, Schmalz Hédike, a női fehérneműosztályról jelentette: az áruház vezetői megneszelték a dolgot, és mindenütt dobokat helyeztek el, a dobokra borsószemeket tettek, amelyek a földmunkák során táncra perdültek.

— Sebaj! — mondta Flancz Zebegény. — Mi mégis ott leszünk a nyitás napján, és az elsők között jutunk be az áruházba!

*

— Gratulálok! — mondta özvegy Mauriciuszné, amikor Flancz Zebegény magához tért. — Ön úgy harcolt, mint egy oroszlán!

— Mit vettem? — kérdezte hörögve a hős.

— Hat darab női bugyit és két tucat holland felfújható gumidarálót, amellyel kizárólag felfújható gumidarálót lehet darálni... Hé, mi történt magával?... Hallja, amit mondok?

Nem hallotta. Ismét elájult.

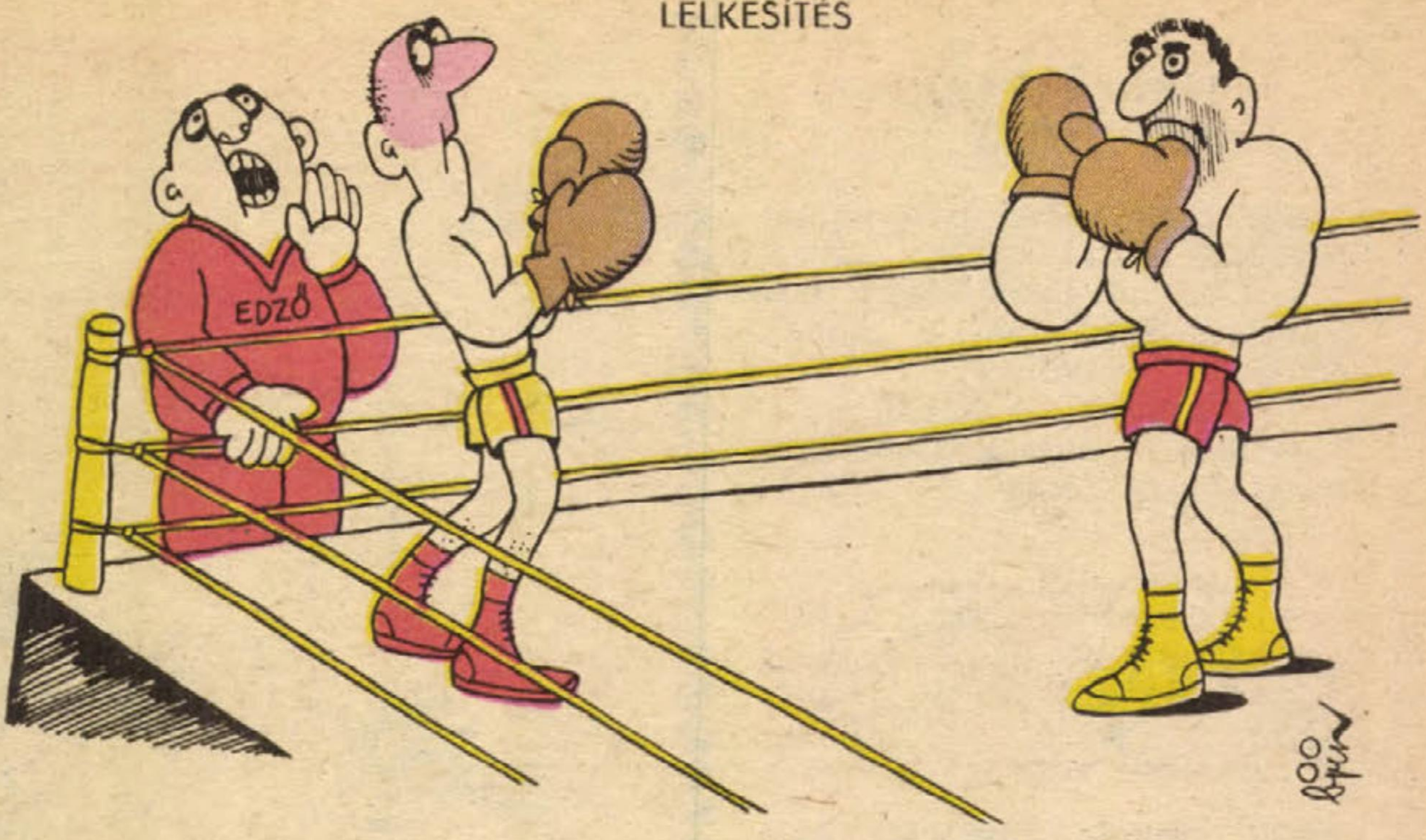
Mikes György

PERSPEKTÍVA



– Ide tervezzük a szállodasort!

LELKESÍTÉS



– Ne félj! Lélekben mindig ott vagyok veled a szorítóban!...

Levélváltás az egyszerű ügyintézésről

Tisztelt Szerkesztő úr!

Hétezerötszáz forintos automata villanytűzhelyet szándékoztam vásárolni. Hetekig kerestem, nem kaptam. Végre a 9. számú KERAVILL-boltban (XIX., Vöröshadsereg út 103.) azt mondták, hogy náluk kapható, két nap múlva raktárról szállítják. Befizettem az előírt készpénzt, aláírtam az OTP hitellevelet és a megadott határidőben a lakásomon vártam a villanytűzhelyet. Hiába vártam, nem hozták. A harmadik napon, reklamációmra, a bolt vezetője közölte: sajnos, tévedtek, az általam befizetett villanytűzhely náluk nem kapható és visszafizették a készpénz előleget. Mérgelődtem, noha akkor még nem tudtam, hogy tíz nap múlva az OTP értesítést küld nekem és ahhoz befizetési lapokat mellékel, „tartozásom" részleteinek fizetésére. Telefonon felhívtam az OTP fiókot (XVIII. ker.) és elmondtam adósságom történetét. Azt tanácsolták, hogy saját érdekemben rendezzem az ügyet, különben a részleteket a fizetésemből levonják. Ekkor felhívtam a boltot: a vezető kartársnő sajnálkozott, hogy az OTP még nem kapta meg a papírt. Érdekes, hogy az OTP a tartozásomról már két nap múlva értesült, de a törlésről még két hét elteltével sem kapott értesítést. Miért nekem kell szaladgálnom és ügyintéznem a KERAVILL-bolt tévedése miatt?

Tisztelt Olvasónk!

Ne méltatlankodjék: vannak, akik így képzelik el az állampolgárok ügyeinek egyszerű intézését. Vallja be őszintén, aligha van ennél egyszerűbb ügyintézés: az ügyfél önmaga ügyintéz. A KERAVILL 9. számú boltjában nyilván azt gondolják, hogy valami ilyenféle az államigazgatás ügyvitelének egyszerűsítése, amiről manapság sok szó esik. A bolt annyira leegyszerűsítette az ügyintézést, hogy annál egyszerűbben már nem is lehet. Ennél csak az lett volna a még egyszerűbb ügyintézés, ha egyáltalán nem adnak el az állampolgárnak olyan tűzhelyet, ami nincs. Ez esetben számos műveletet mellőzni lehetett volna: a készpénzes befizetést, az OTP-hitelpapírt, a levelezést, a szaladgálást, a bevételt, a kivételt, továbbá a várakozást, a reményt és a mindezekkel járó izgalmakat.

A tévedés jogát persze el kell ismerni, de azért olyan árut, ami nincs, nem szabad eladni. Mert arról, hogy automata villanytűzhelye nincs a boltnak, legalább annyira kellett volna tudnia a boltvezetőnek, mint arról, hogyha netán lett volna. Mégis, a tévedést, azon közhellyé vált szólás-mondás ürügyén, hogy tévedni emberi dolog, elfogadom és nem szekírozom vele a KERAVILL-boltot. Kétségeim támadtak azonban, hogy vajon a KERAVILL-nál kellőképp tájékozottak-e a dolgozók az egyszerű ügyintézés számos módozatairól? Azért kételkedem, mert ebben a villanytűzhely ügyben csupán arra lett volna szükség, hogy a bolt vezetője és eladója az ügyfél helyzetébe képzelje magát. Csak arra kellett volna gondolniuk, hogy a csalódott, vétlen és gyanútlan vevő mennyit szaladgált először a villanytűzhelyért, aztán a pénzéért, majd a rá kimért adósság törléséért.



Bizonyosan tudom, hogy a bolt vezetője nem gondolt erre. Mert ha gondolt volna, akkor a szokásos egyszerű ügyintézés helyett egyszerűbben is ügyintézhetett volna. Nem tudok, például, olyan rendelkezésről, amely megtiltaná, hogy az OTP bármelyik kerületi fiókjához ne lehessen kézbesítéssel sürgős levelet eljuttatni. Ha, teszem fel — ismét csak például —, a vásárlást követő második napon kiderül, hogy téves volt az eladás, de már elment a terhelő papír és a hitellevél az OTP-hez, miért nem ült villamosra a bolt bármelyik dolgozója (ha nincs más, akkor a főnöke!), hogy soron kívül kézbesítsék a vevő tartozását feloldó értesítést?

Az állampolgár (a vevő) ügyeinek intézésével és lelkivilágával, nyugalmával és nyugtalanságával többet kell törődni. Mert — ismét csak például — ha a késedelmes feloldás következtében az első részlet esedékessé válik és a vevő, igaza tudatában, nem fizet, akkor a munkahely megkapja a fizetésletiltást. A bérosztályon mindenki a fejét csóválva hitetlenkedik: a dolgozónak sohasem volt adóssága, takarékos gyors- és gépírónő, vajon mi történt — találgatják —, miért nem fizeti a vásárolt holmikért a részleteket? Anyagi zűrjei vannak?

A dolgozó magyaráz és szégyenkezik (pedig nem neki van szégyellni valója). Csak egy villamosjegybe került volna a gyors ügyintézés és a vevő idegeinek a megkímélése. A villamosjegy ára 1 forint. Oda-vissza 2 forint.

Sőt még az sem elképzelhetetlen, hogy egy olyan KERAVILL-boltban, ahol nincs automata villanytűzhely, azért villamosbérlet van valakinél.

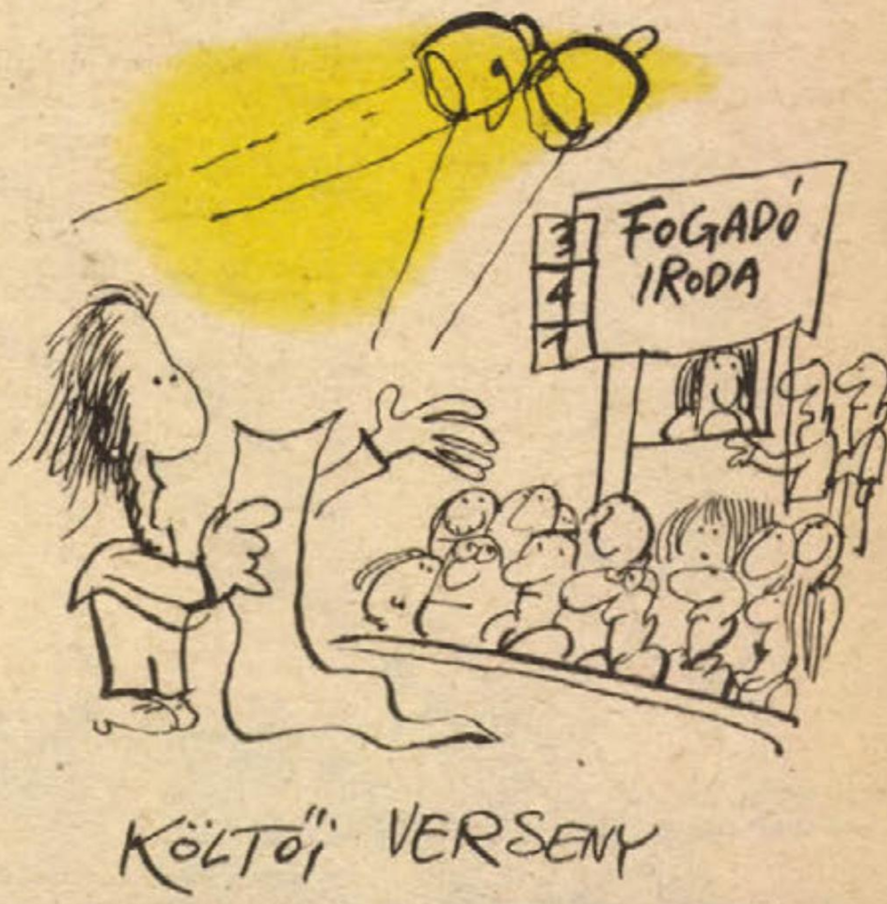
Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD KÖLTÉSZETE









NEM-BUDAPESTI

Ül egy férfi a Pollack Mihály téren, forró délben, s nagy, kockás zsebkendőjével törülgeti a könnyeit. Szánakozva kérdem tőle:

— Miért sír-rí, ember, itt a napon, ebben a negyvenfokos agylágyulásban?

— Hogyne sírnék, hogyne rínék, amikor nem indulhatok a nagy nyári vetélkedőn.

— Kicsoda ön tulajdonképpen?

— Én kérem a BBC igazgatója vagyok. Olvastam, hogy indul a nem-budapesti stúdiók vidám nyári sorozata. Eljöttem, hogy benevezzek, de egyszerűen kinevettek, azt mondták, félreértettem a dolgot. De miért? Hiszen a BBC köztudottan londoni, tehát nem-budapesti!

— Uram, ezt a vetélkedőt, vagy sorozatot, nevezze aminek akarja, a fővároson kívüli magyar stúdiók részére indították.

— De körülményesen fogalmaznak önök! Nem-budapesti, meg fővároson kívüli ... Nincs erre egy külön szó a magyarban? Valami olyasmi, mint az angolban a country?

— Van. De a v i d é k i szavunknak van egy kis kellemetlen mellékzöngéje, ezért a kényesebb ízlésűek nem szívesen használják. Én, az ős-nem-budapesti, nagyon jól tudom, hogy a vidék és az elmaradottság hajdan rokonfogalmak voltak nálunk. A vidék szóról az jutott eszébe a nem-vidéki embernek, hogy ott sárosak az utcák, kerekeskutakból isszák a vizet, s az a kimondhatatlan rendeltetésű helyiség nem bent van a lakásban, hanem kint, a kert végében.

— Akkor ez egy régi, rossz beidegződés önöknél?

— Régi? Rossz? Inkább azt mondanám: nem-korszerű, nem-egészséges ...

— Ma már nincsenek a magyar vidéken sáros utak, kerekeskutak, kertvégi fabódék?

— Beszéljünk inkább nem-aszfaltos utcákról, nem-vezetékes ivóvízről, nem-vízöblítéses illemhelyről ...

— Eufémia!

— Nem ismerem a hölgyet.

— Az eufémia nem női név.

— Betegség talán?

— A kellemetlen hangulatú kifejezések helyettesítése szépítő körülírással.

— Akkor mégiscsak betegség, sőt, nálunk kimondottan járvány.

— És mi volna az orvossága?

— „Előmozdítás kellene, uram ...", mondja Hamlet dán királyfi egy nem-londoni angol színdarabíró jeles munkájában. Előmozdítás kellene: több betonjárda, vízvezeték, csatorna ... De nem győzzük pénzzel, anyagiakkal. Nyelvvel viszont győzzük még, s mindig megtaláljuk a megszépítő, lényegeltakaró szavakat, kifejezéseket. Általában a mi nyelvünk nagyon hajlékony, s ezt a hajlékonyságot ki is használjuk mindenütt, ahol lehet.

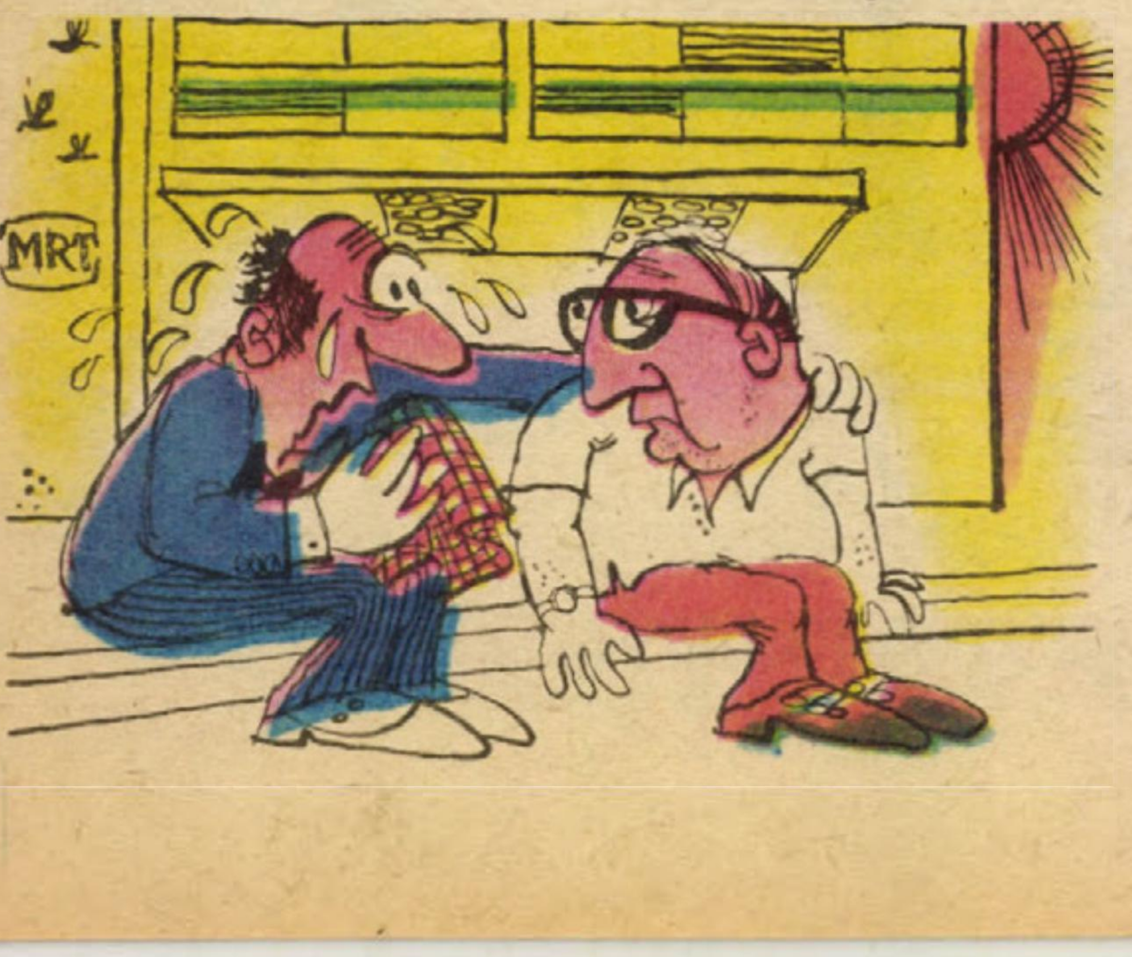
— Szatírába, vígjátékba illő téma! — mondta felvillanyozódva az angol.

— Válogassa meg a szavait, uram! A vígjáték szónak is van valami kellemetlen mellékíze, igényesebb szerző rögtön fintorogni kezd a hallatára. Lehet, hogy lassan ki is kopik majd a használatból, s azt mondjuk helyette: nem-szomorú játék ...

Az angol szánakozva fogta át a vállamat, s lehúzott maga mellé.

— Jöjjön, jó ember, bőgjünk együtt ... Akarja a fél zsebkendőmet?

Radványi Barna

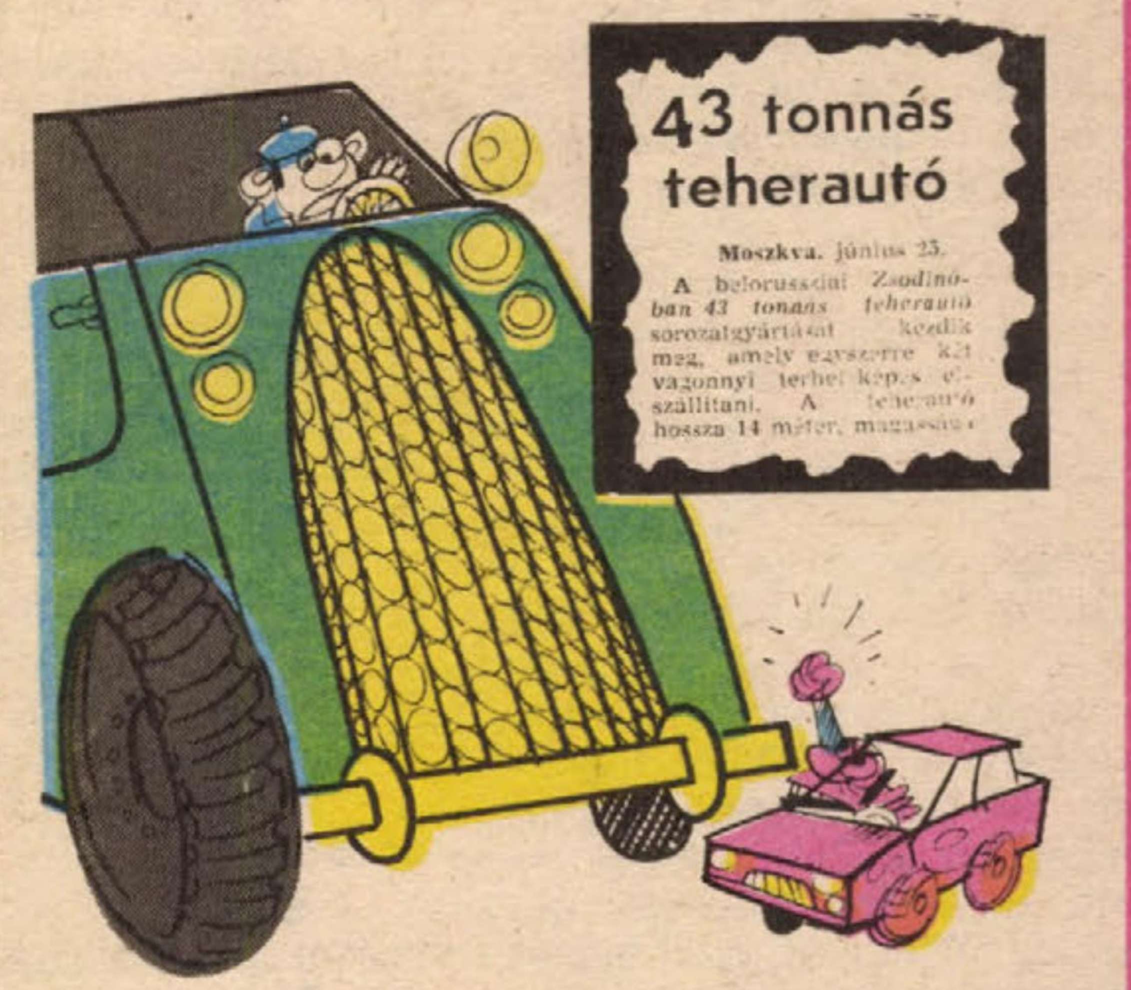


A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai



– Ha ilyen kelendő a csatatér, a Calvin térért is csinos összeget lehetne kapni.



– Össze akarja töretni a kocsiját?!

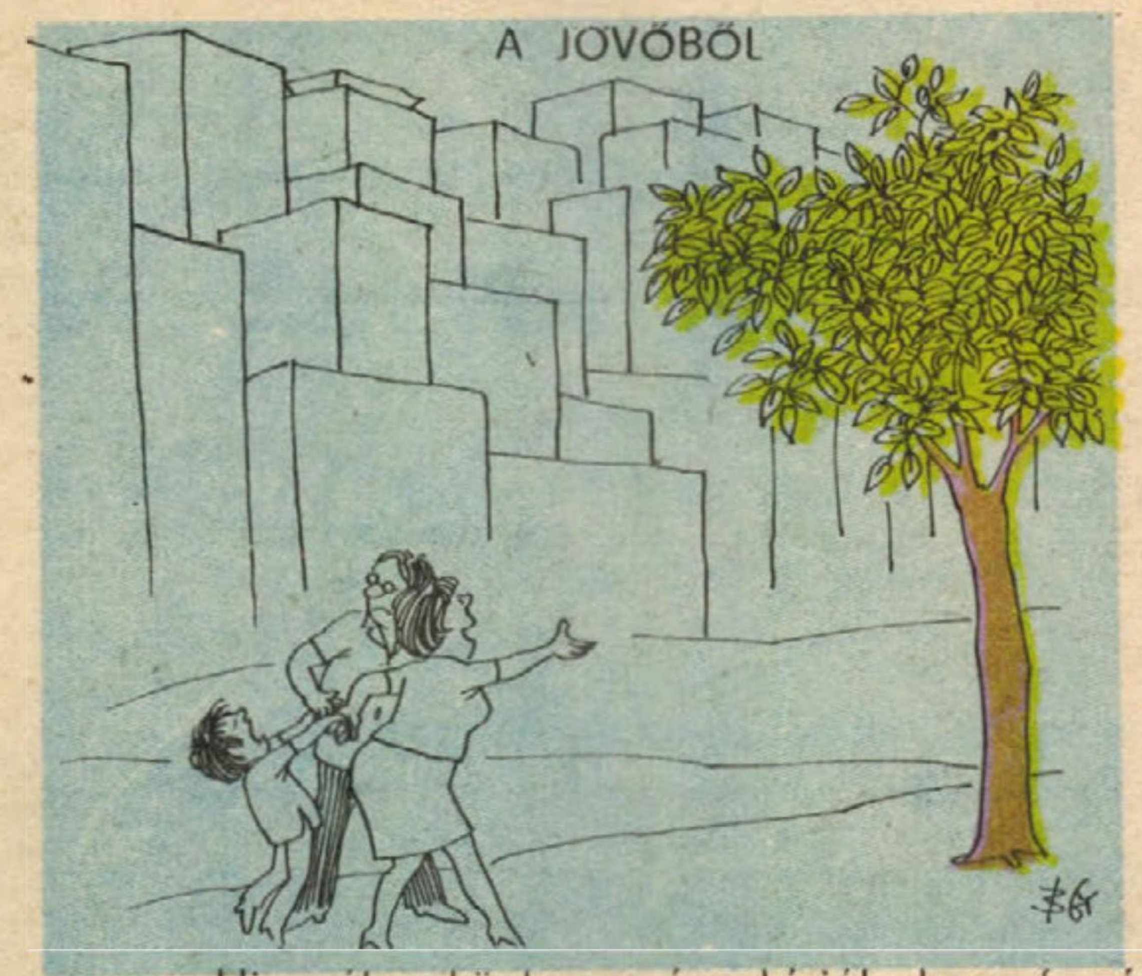


– Kérek egy fél keveréket.

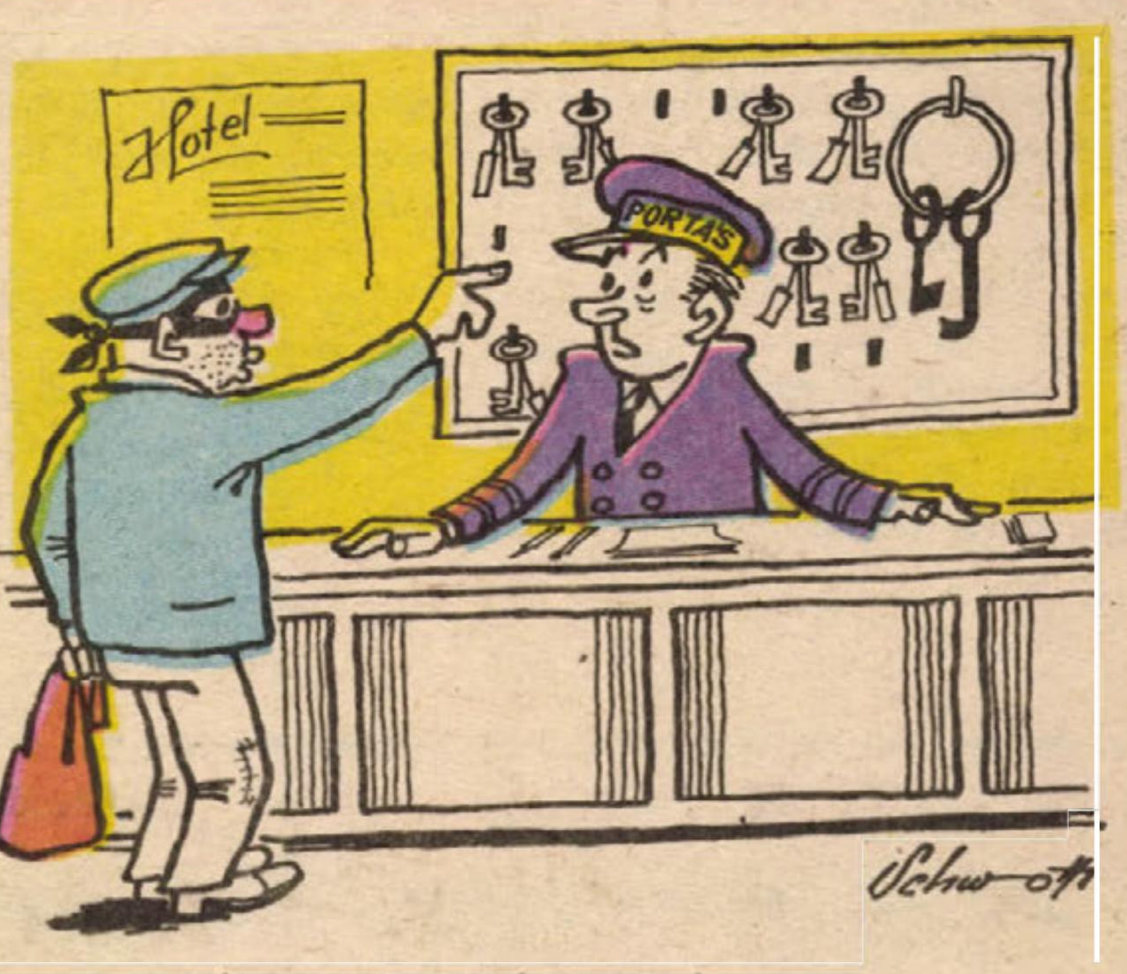


– Ön itt tiltott napozást folytat. Már egy negyedórája figyelem.

A JÖVŐBŐL

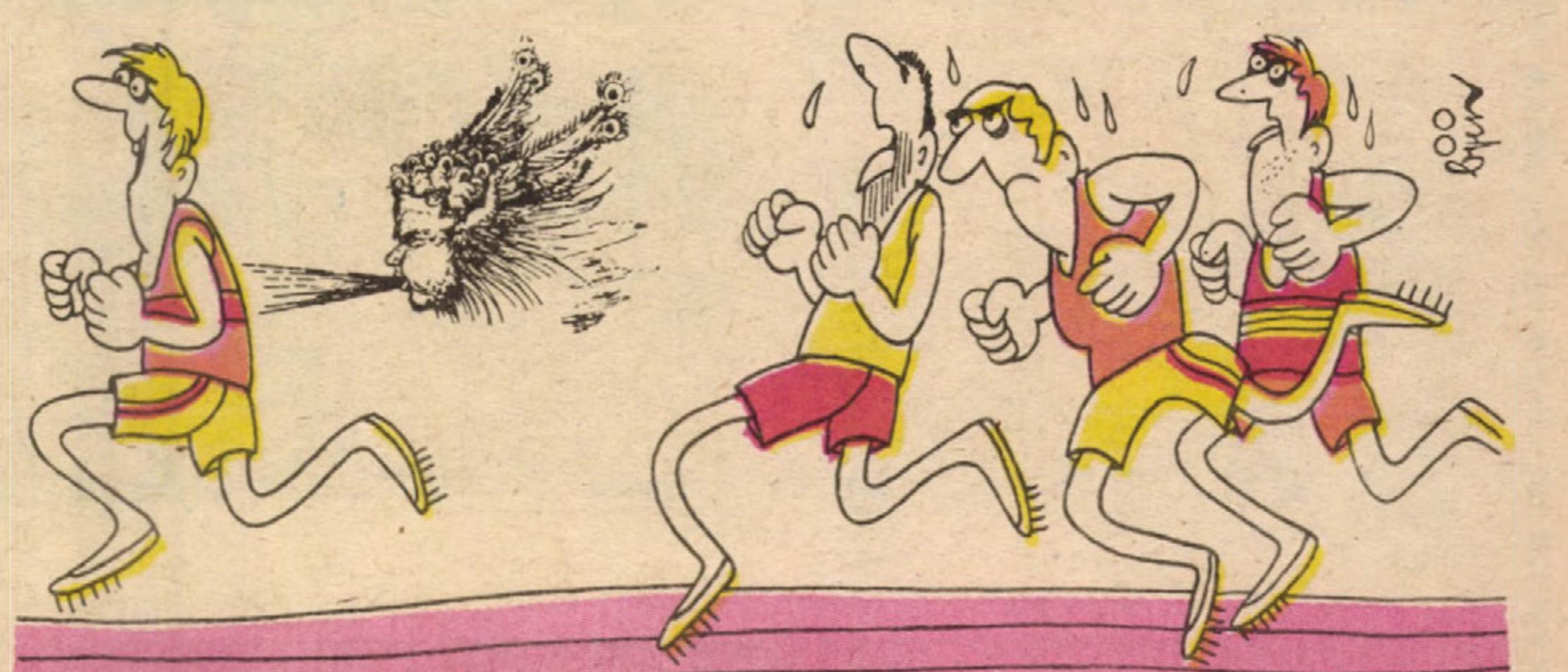


– Higgyél nekünk, ezt úgy hívják, hogy fa, és nem bánt senkit!



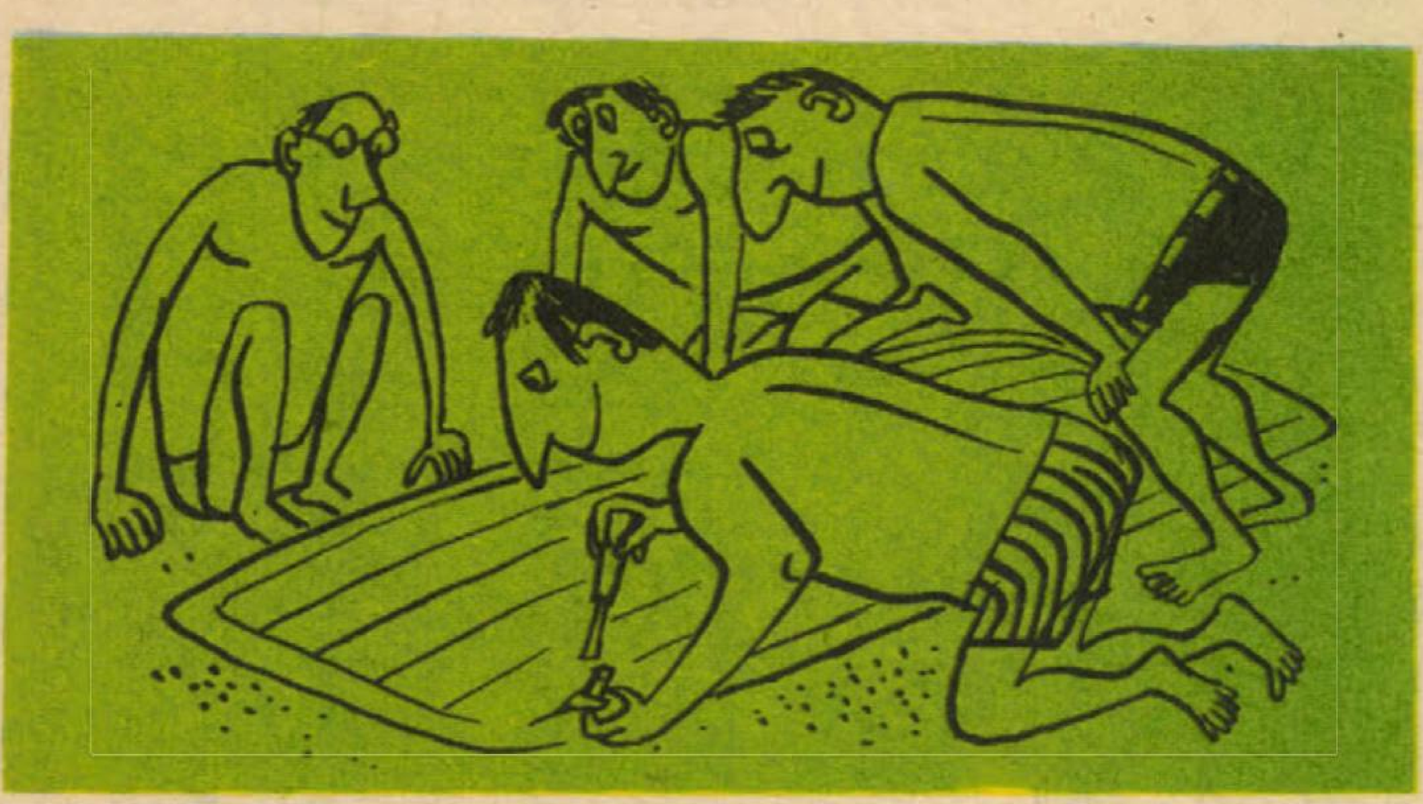
– Kérem a kulcsaimat! ...

ERŐS HÁTSZÉL



A NYARALÁS HETEDIK NAPJA

A hetedik napon éreztem először azt a különös nyugtalanságot, közvetlenül a reggeli elfogyasztása után, a vízparton. Megmártóztam a vízben, de nem volt kedvem kifeküdni a napra és átengedni magamat a nap sugárzásának, mint eddig tettem, hat napon át, élvezve a jó időt. A parton őgyelegtem, a kezemben egy kagyló csillogó héjával és azon tűnődtem, hogy ha kis karikákat vésnék ki ollóval a héjából és két kis lyukat ütnék a közepébe, szép gyöngyház gombokat készíthetnék belőlük. Ekkor figyeltem fel Gabajdára, aki a mellettem levő szobában lakott. A parton ült, egy kővel az ölében és egy faágat forgatott a két tenyere között, a kövön.



— Mit csinálsz te itt? — szóltam rá.

Egészen megriadt a hangomtól, annyira el volt merülve a munkájában. Zavart vigyorral nézett rám:

— Semmit se csinálok — mondta szégyenlősen —, hülyéskedek. Az jár az eszemben, hogy nem tudnék-e tüzet csiholni a fa és a kő összedörzsölésével...

Eldobta a szerszámait és kettesben mentünk tovább.

— Neked sincs kedved a napon dögleni?

— Nincsen — mondta Gabajda őszintén —, ma reggel valami megmagyarázhatatlan nyugtalanság vett erőt rajtam. Egyszerűen nem tudok ülve maradni...

— A hetedik nap — jegyeztem meg csendesen, inkább magamnak.

— Mit mondasz? — kérdezte Gabajda.

— A kritikus idő — feleltem kitérőleg —, egy elmélet bontakozik ki bennem az üdülés hetedik napjáról... de nézzed csak!

Null Bálint sietett el mellettünk, a kezében srófhúzóval. Null Bálint hat napja nem jött le a tetőről, ott feküdt vizes borogatásokkal a fején, de megszállottan, és az ötödik napon már úgy festett, mint egy bronzisten.

— Hová sietsz? — kiáltottunk utána.

— Elromlott a gumimatracom pumpájának a szelepe. Megpróbálom megjavítani.

— Ebben a melegben?

— Ebben! — kiabált vissza. — Nem vagyok éppen elég barna már?

Irigyen álltunk Null Bálint mellett, aki ügyes mozdulatokkal szedte szét a szelepet a csavarhúzóval.

— Segíthetek neked? — kérdezte Gabajda sóvárogva.

— Még mit nem! — tiltakozott Null Bálint. — Légy szíves és tedd le a csavarhúzómat!

Boldogan vettem észre, hogy az egyik csavar kissé elgörbült.

— Kiegyengetem! — vetettem oda könnyedén, és letelepedtem a pumpa mellé, a földre.

Akkor már többen is álltak körülöttünk. Gőzrágó Zsolt, aki hat napon át aludt a szobájában, hogy behozza a restanciáját az alvásban, egyszerre előbukkant és izgatottan javasolta: ha már széjjel van szedve a szelep, nagyobbítsuk meg az átmérőjét, ezáltal megnövelhetjük a pumpa teljesítményét. Papírt és ceruzát kerített és számítgatni kezdte az általa javasolt új szelep fizikai teljesítményét.

Miközben legalább négyen foglalatoskodtunk már a pumpával, az eddig tétlenül mellettünk ácsorgó Hagymázas Emil véletlenül rálépett a srófhúzóra és átszakította vele a gumimatrac szövetét. Sűrű bocsánatkérésekkel fordult Null Bálinthoz:

— Azonnal megragasztom a matracot! Komplett matracjavító készletem van!

— Nekem is van! — ugrott fel Null, és hadonászni kezdett! — Nem ragaszthatod meg! Én akarom megragasztani, majd ha elkészültem a pumpával!

— Irigy kutya! — jelentette ki Hagymázas. — Minden szórakozást magának akar!

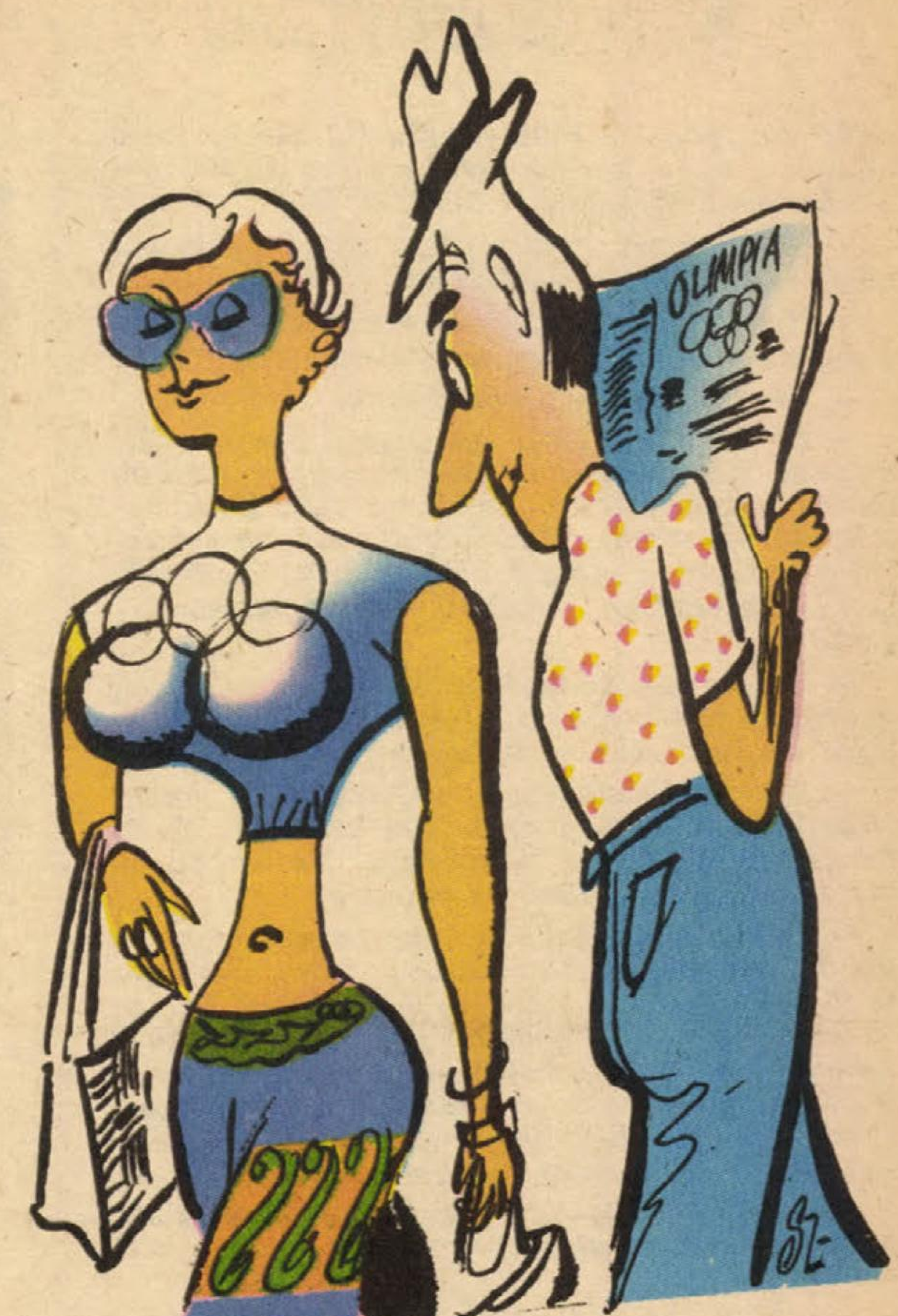
— A hetedik nap! — jegyeztem meg, most már hangosan, mert az elmélettemmel most már bátran állhattam a nyilvánosság elé. — A kritikus hetedik nap: a kényszercselekedetek ideje! Az üdülési semmittevés a hatodik napon halmozódik fel a szervezetben és a hetedik napon beáll a krízis!

— Ne szavalj! — mordult rám Gőzrágó a képletet számolgatva. — Ha nincs jobb dolgod, menjél vissza a stégre. A feleséged bizonyára keres már.

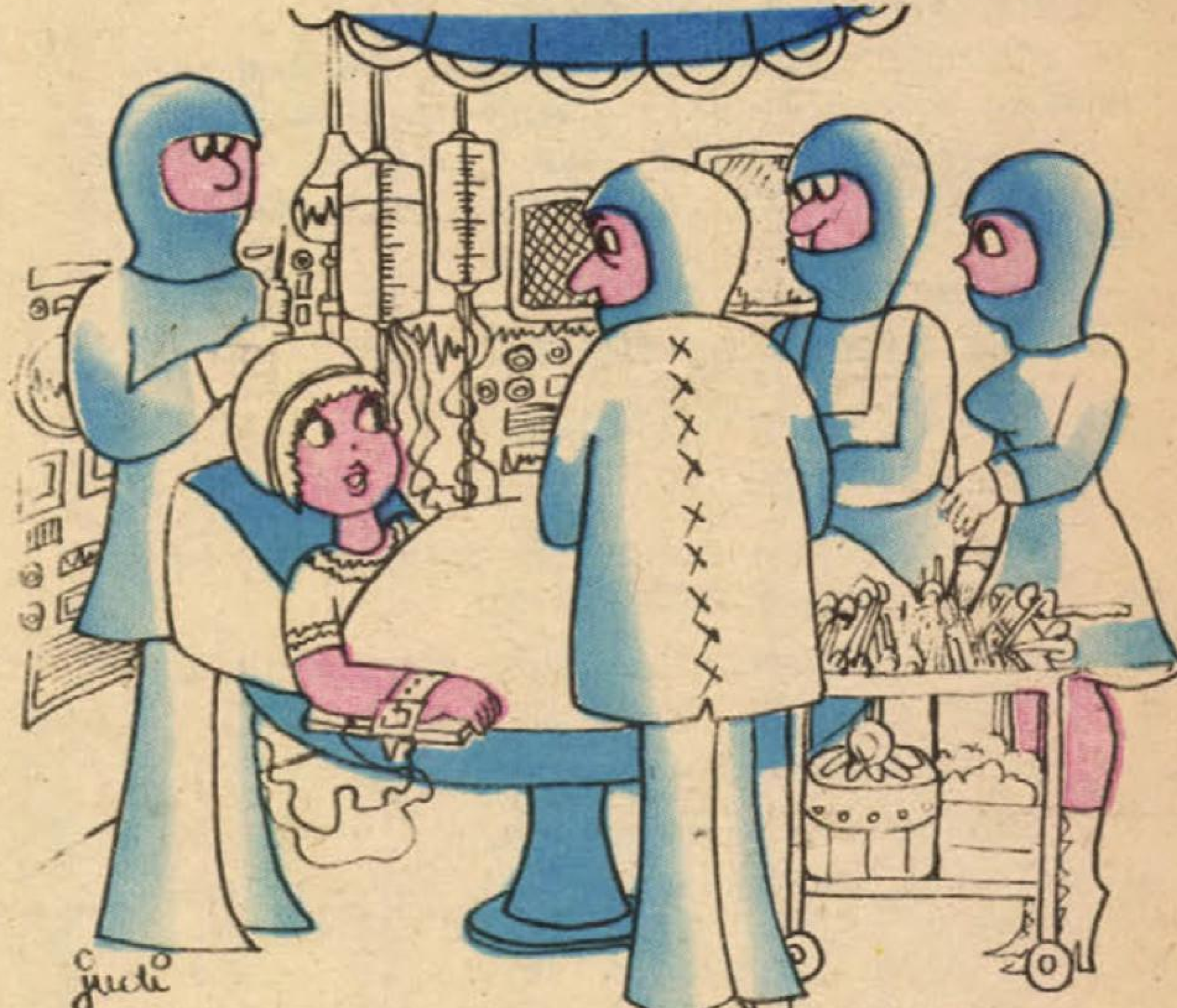
— A feleségem? — kiáltottam diadalmasan. — Tudjátok hol van? Reggel óta az üdülő konyháján ül és segít az alkalmazottaknak krumplit pucolni!

Somogyi Pál

OLIMPIAI KÁPRÁZAT

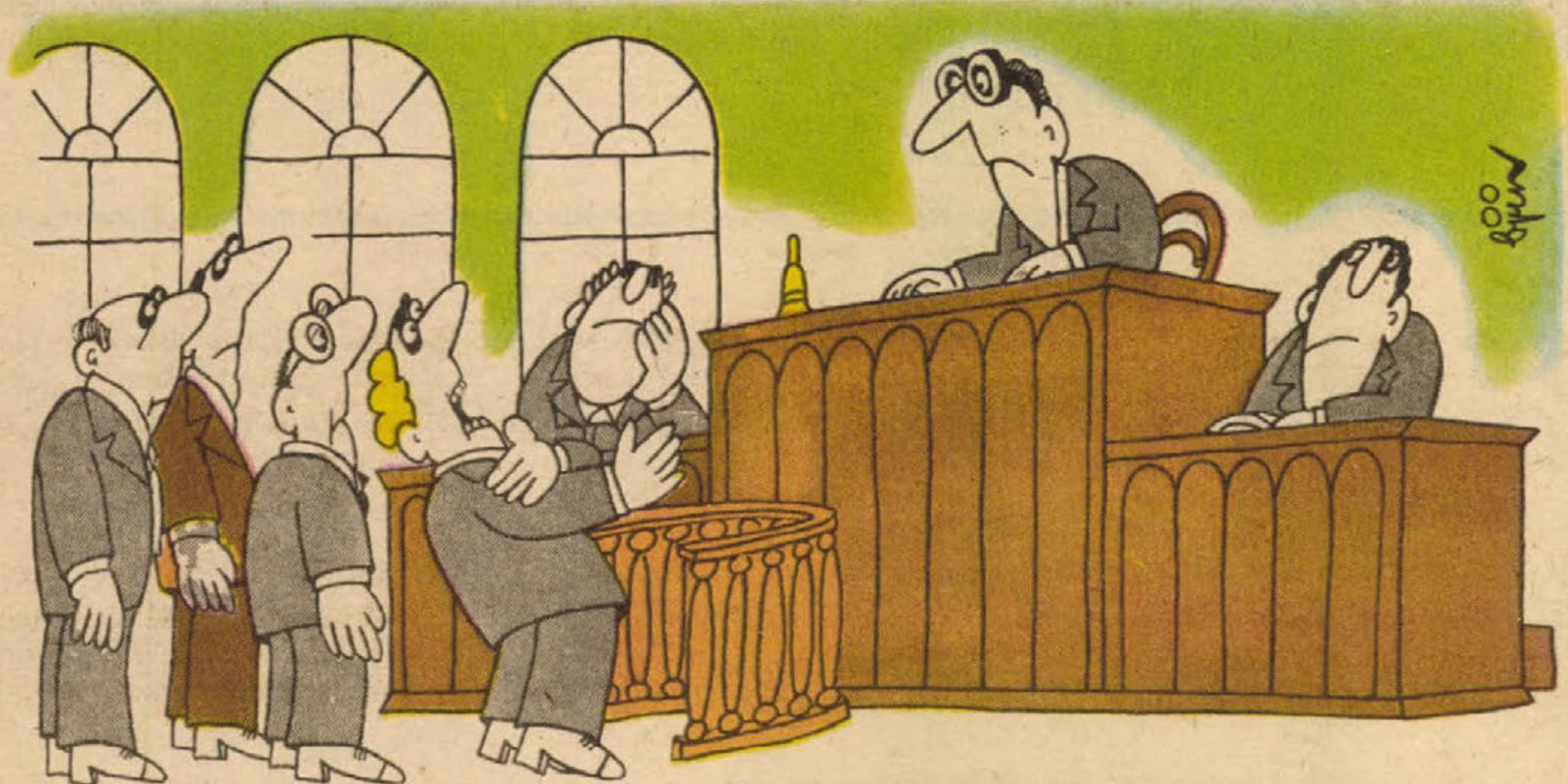


ÖRÖK NŐ



– Doktor úr, lánc- vagy keresztöltéssel varrnak össze?

VÉDEKEZÉS



– Másfél millió forint gazdasági bírság?! Kérem, bíró úr, tessék figyelembe venni, hogy a vállalatunknak milyen nehéz gyermekkora volt!

MAI REMETE



– Tudja, Szabóné, esküvő után hozzám jöttek lakni a gyerekek, és már nagyon a terhükre voltam...

VENDÉGSZERETET

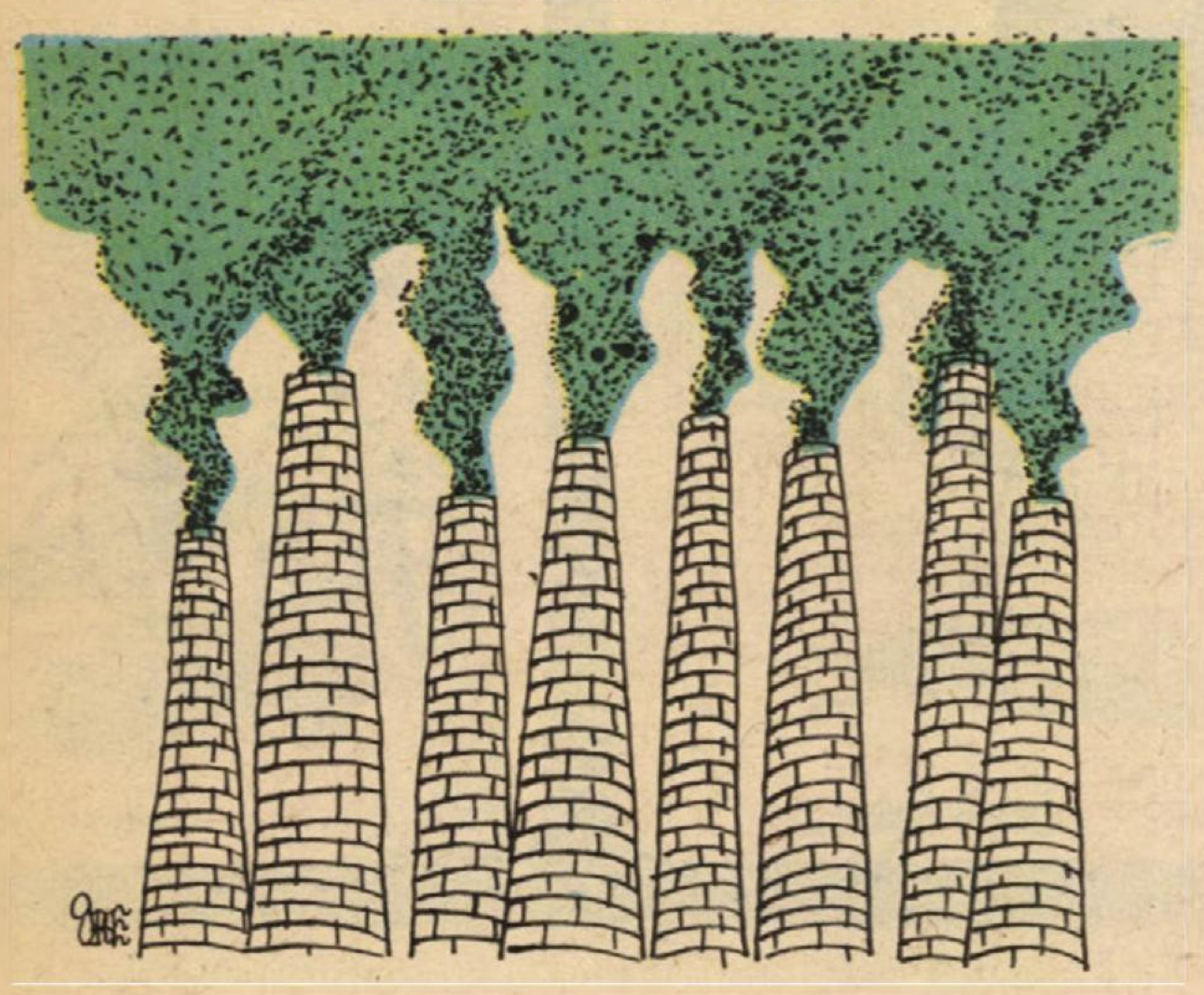


CSALÓDOTT LÁNY



– Még hogy ezt az Ecserin vettétek? Nem elég kopott!

KÖRNYEZETVÉDELMI JAVASLAT



Klorofilt füstölő kémények

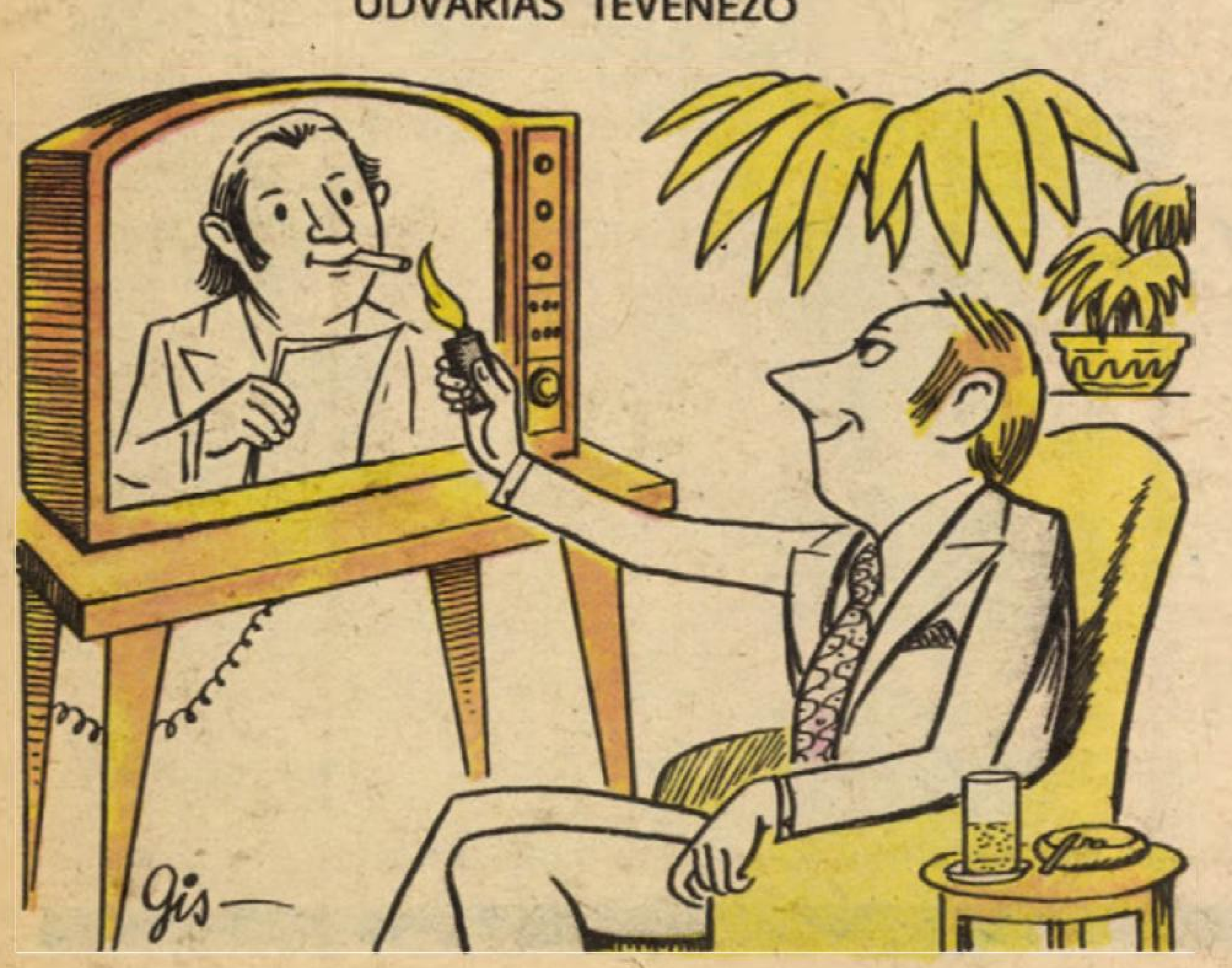
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Péterke odasettenkedik apjához:

— Apa, nálunk miért nem vehet el egy férfi több nőt, mint Afrikában?

— Tudod, kisfiam, hiába magyaráznám, most még nem érted meg. Majd ha nagy leszel, magad is rájössz, hogy a törvény miért védi a férfiakat . . .

UDVARIAS TÉVÉNÉZŐ



PÁLYAMÓDOSÍTÁS

Az Országos Pályairányítási Főközpont igazgatója rémülten fülelt a komputer kattogására. A számítógép agyközpontja éppen most fejezte be a pályaválasztási kérdőívek összesítését. Néhány perc múlva már ott hevert az íróasztalon a sommázat, amelyből kiderült, hogy az idén 47 500 fiatal jelentkezett a bölcsésztudományi egyetem volapük—flamand szakára, 23 ezren kívánják az afrikai oroszlánvadászatot tanulni, 9500 fiatal válaszolta, hogy Nobel-díjas atomtudós akar lenni, 39 715 leány jelentkezett filmsztárnak, 28 301 légikisasszonynak, 37 202 próbakisasszonynak. A többi jelentkezés a tévébemondó, a gebines, a beatgitáros, a nőorvosi és a kozmetikus szakma között oszlott meg.

Másnap megjelent a sajtóban a Pályairányítási Központ közleménye az alábbi szöveggel:

„Az idei pályaválasztási igények összesítése megtörtént. Az adatok alapján bizonyos szakmákban túljelentkezés tapasztalható, míg más szakmák iránt — amelyekben pedig a népgazdaság felvevőképessége nagyobb —, viszonylag mérsékeltebb érdeklődés tapasztalható. A Főközpont teljes mértékben méltányolja a fiatalság igényeit, ezért arra törekszik, hogy kinek-kinek egyéni hajlama szerinti, vagy legalábbis ahhoz közelálló szakmát ajánljon. Kérjük a jelentkezőket, hogy pályaválasztási igényeiket az alábbiak szerint módosítsák: a volapük—flamand szakra jelentkezők felvételüket kérhetik a betonkeverő szakmára, a filmrendezőnek készülők teherpályaudvari kocsirendezőnek, a kozmetikusok szobafestőnek jelentkezhetnek satöbbi, satöbbi. Kérjük a jelentkezőket, hogy pályaválasztási kérvényüket nyújtsák be."

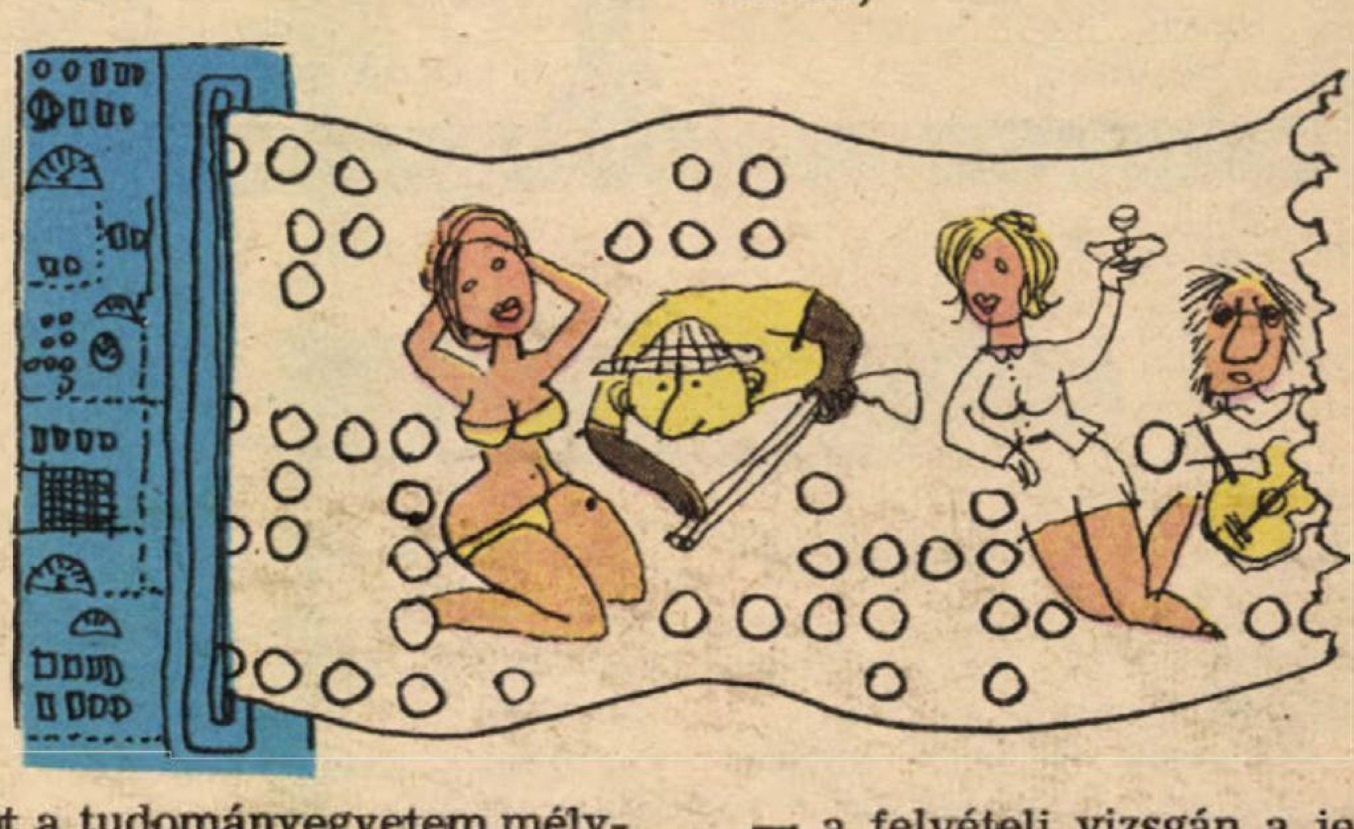
Nyolc nap elteltével a posta nagy számú kérvényt hozott a Főközpontba. További 3517 jelentkező kérte felvételét a tudományegyetem mélylélektan—lángossütési karára, 5387 csendes-óceáni korallszigeti kutatónak, 3615 pedig nagykövetnek és meghatalmazott miniszternek jelentkezett.

A Főközpont ezután a következő értesítést tette közzé a sajtóban:

„Befejeződtek a fiatalok pályaválasztási jelentkezései. A módosítások határideje lejárt. Főközpontunk messzemenően méltányolja a fiatalok hivatásérzetét. A viszonylag nagyszámú jelentkezőre való tekintettel a zsúfolt szakmákban igazságos felvételi rendszert kívánunk bevezetni. Példaképpen ismertetjük a „világkörüli utazó" szakma felvételi feltételeit:

— a minimális pontszám 20, amelyből 10 az óvodai, 10 az általános iskolai és 10 a középiskolai tanulmányi eredményekből származhat. A többi ötvenet a felvételi vizsgán kell megszerezni,

— a felvételi vizsga szóbeliből, írásbeliből és lábbeliből áll,



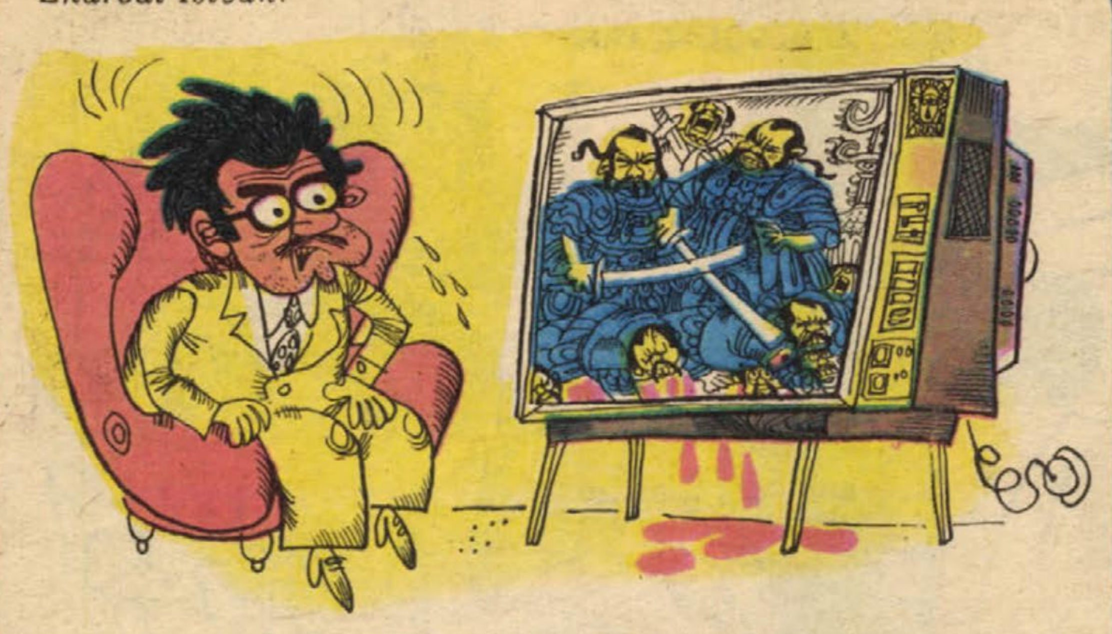
— a felvételi vizsgán a jelentkezőknek meg kell felelniük minimális egészségügyi, fiziológiai feltételeknek, úgy mint: három szem, négy fül, oldalkopoltyúk. Minden jelentkezőnek biztonságosan kell ugrania a dupla rittbergert.

A sajtóközlemény nem tévesztette el hatását. A következő esztendőben a felsorolt pályákra már sokkal kevesebben jelentkeztek. Viszont 43 217 fiú kérte felvételét hajóskapitánynak, 35 121 leány pedig fotómodellnek színes képeslapok címoldalára.

Novobáczky Sándor

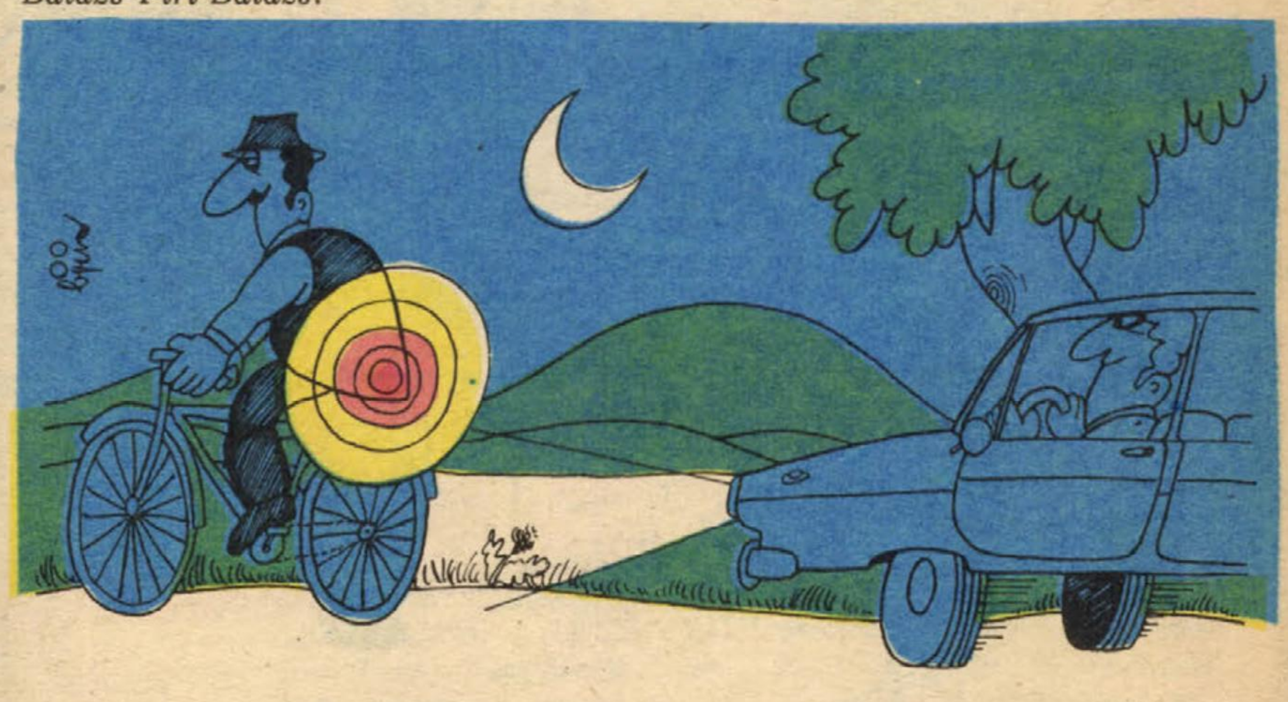
Megkérdeztük rajzolóinkat: Mit mivé változtatnának?

Endrődi István:



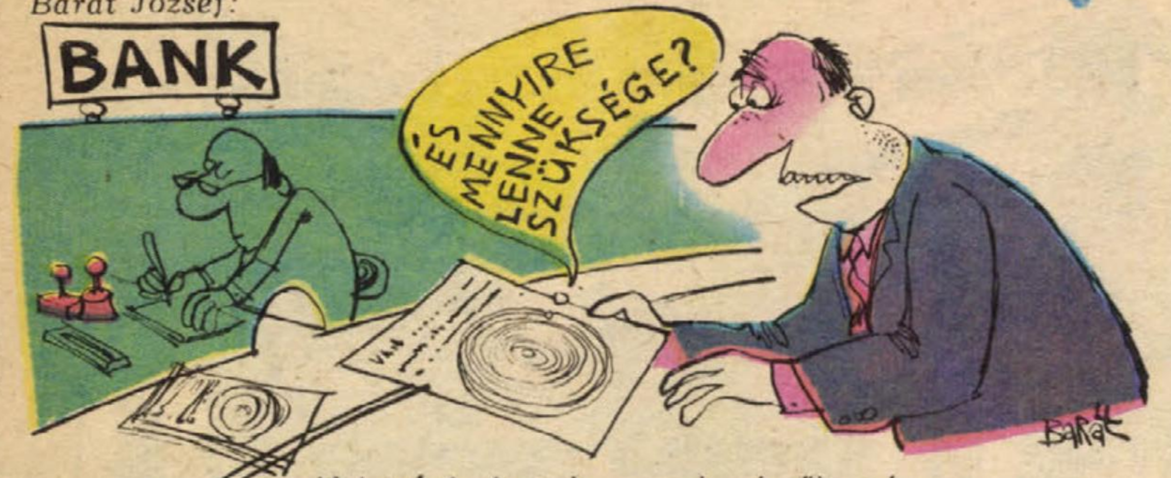
– Japán játékfilmet a véradómozgalom propagandafilmjévé...

Balázs-Piri Balázs:



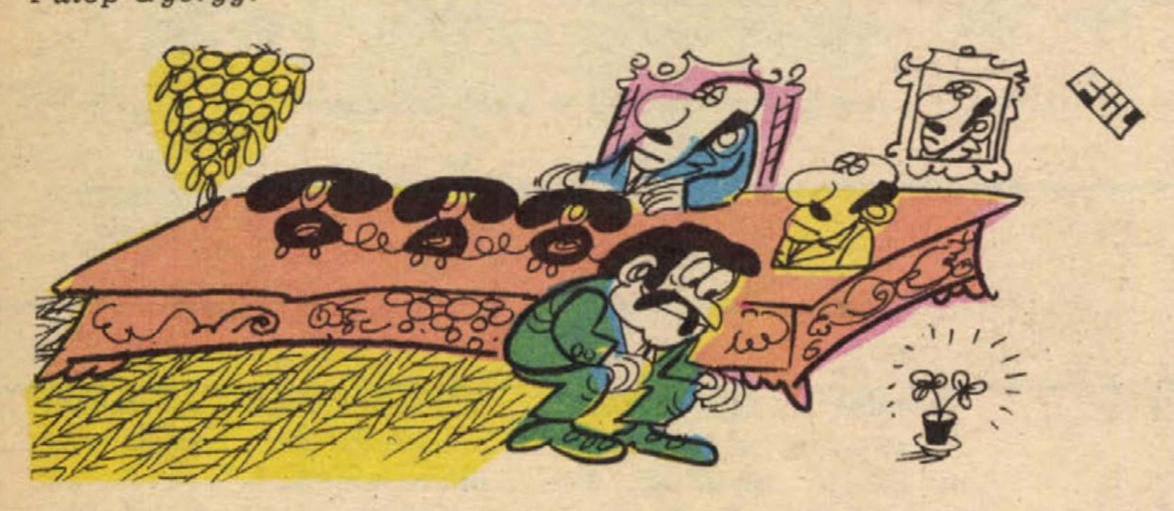
– A kerékpárosok bizonyos testrészét világítóvá...

Barát József:



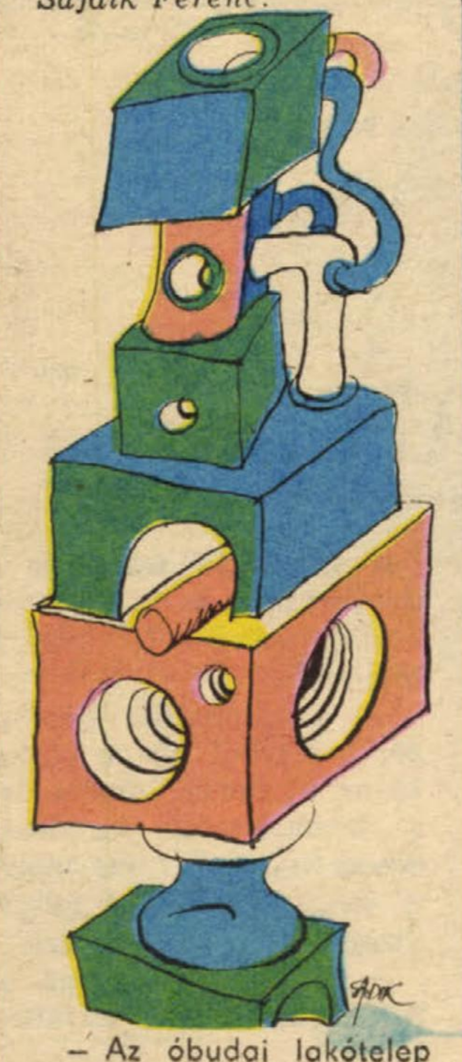
– Valutaigényt hangos levelezőlappá.

Fülöp György:



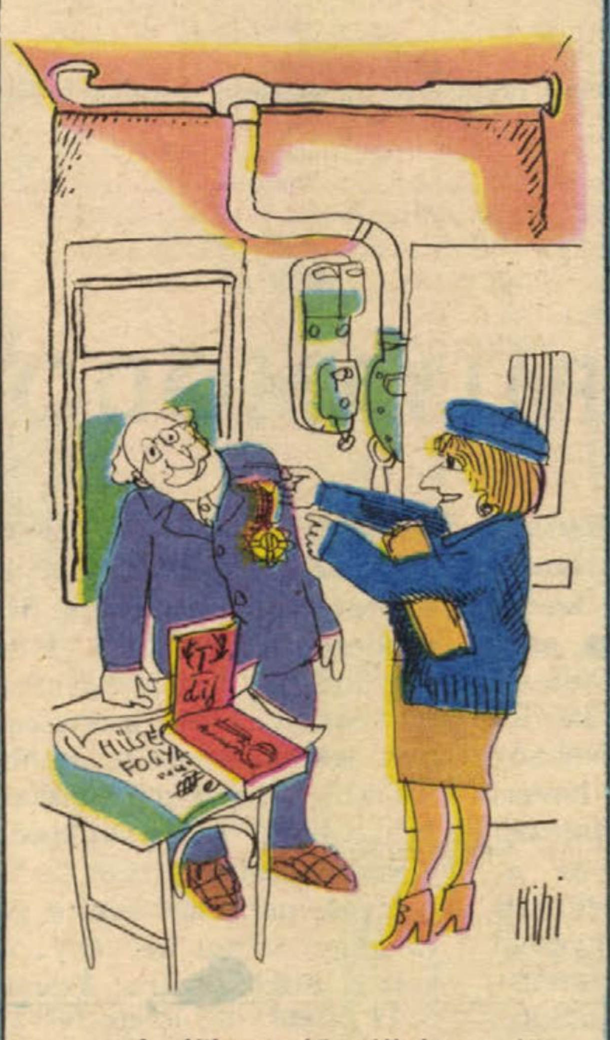
– Néhány főnöki pálmát ibolyává.

Sajdik Ferenc:



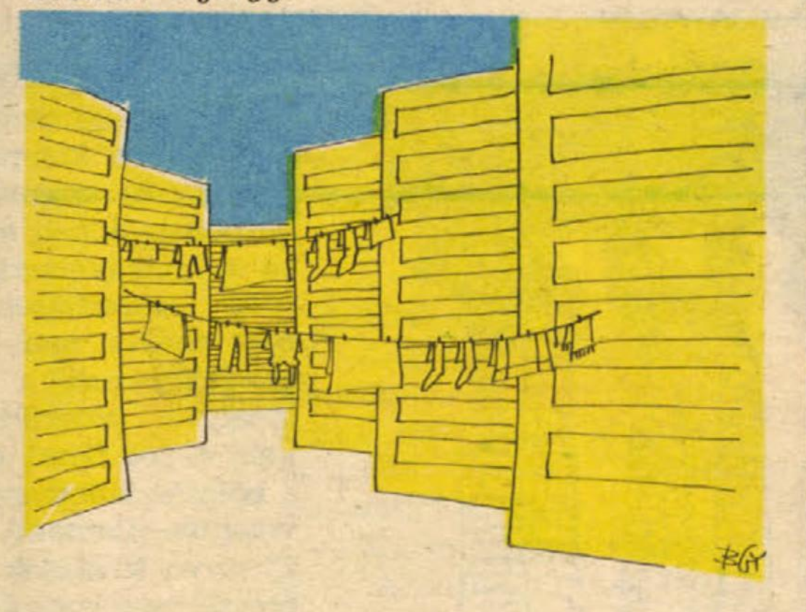
– Az óbudai lakótelep házait egy kicsit változatosabbá...

Hegedűs István:



– A díjbeszedő vállalatot díjkiosztó vállalattá.

Brenner György:



– Emberközelibbé a lakótelepet.

Szür-Szabó József:



– Az olimpiai bronzokat arannyá.

Erdei Sándor:



– Italboltot detoxikáló intézetté.

ALKU



— Elnézést uram, megtudhatnám, miért babrál ennek az autónak az ajtaján?

— Megmondom, mert ahogy így elnézem profilból, sohanapjáig sem találná ki magától. Én ennek az autónak ki akarom nyitni az ajtaját.

— Miért akarja kinyitni?

— Kezdem unni a kérdéseit. Azért akarom kinyitni, hogy beüljek és elkarikázzak. Világos?

— Sajnos, igen. Eszerint önben egy gépkocsitolvajt tisztelhetek. Tudniillik ez az én autóm... Egy öreg tragacs. Kopog a sebváltója, morog az önindítója... Ezzel szemben nézze azt, a túloldalon. Merci. Príma. Vagy azt a piros Renaultot... Azok igen, azok kocsik... Nem lopná el inkább azok közül valamelyiket?

— Csacsi beszéd. Én rendelésre lopok. Mit nekem a földi szépség és egyéb hívságok! Zöld Skodát rendelt az orgazdám, viszonylag megkímélt állapotban, lila üléshuzattal. És a magáé pont ilyen. Tehát hagyjon dolgozni, mert mindjárt rám virrad... Illetve... ha már ilyen szépen összefutottunk, tehetne nekem egy kis szívességet, ideadhatná a kulcsait, mit piszmogjak a zárral annyit...

— Egyelőre nem adom oda. Mert én ezt az egész dolgot helytelenítem. És ha nem volna olyan néptelen a táj és ön nem volna háromszor akkora mint én...

— Ugyan, apukám, ne dramatizáljuk túl a helyzetet. Feltételezem, hogy kötött biztosítást. Vagy olyan felelőtlen, könnyelmű és szeleburdi ember maga, hogy ezt az elemi óvintézkedést is elmulasztotta?!

— Természetesen biztosítva van a kocsi, de akkor is kellemetlen helyzetbe hozna. Addig nem kapok pénzt, amíg a rendőrségi nyomozás le nem zárul. És az a sok hercehurca a becsérték megállapításánál... Hónapokig mászkálhatok gyalog, zötyöghetek buszon vagy villamoson... Mondja, mit szólna előttünk ahhoz a Zsigulihoz? Tulajdonképpen az is zöld... Jó, legyen kék, kékeszöld, de hát ennyire nem lehet finnyás az az orgazda... Én meg önnek ajándékozom a lila üléshuzatokat az enyémről, emberek vagyunk, segítsünk egymáson...

— Lári-fári. Én csak tiszta munkát végzek. Ha nem adja a kulcsokat, alászolgája, nem tudok úgy dolgozni, ha folyton bámulnak.

— Nem esik meg rajtam a szíve?

— Nem. Engem sem sajnál senki. Például a munkahelyemen. Már úgy értem, hogy nappal. A vállalatnál. Húzok mint egy igásló. És az a dög Zvoncsik, a főnököm, mégis éget. Csak a kedvenceit futtatja, azok kapnak mindent. Fizuemelést, prémiumot, dicséretet, könnyű munkát, mellékest... Na, a viszontlátásra!

— Kérem, az imént megütötte egy név a fülemet. Nem doktor Zvoncsik Tóbiásról van szó, a Hengerelt Tésztaművek főkönyvelőjéről?

— És ha igen?

— Akkor volna egy javaslatom. Nekem a szóbanforgó Zvoncsik történetesen az unokatestvérem. Egy telefonomba kerül és ön benne lesz a következő fizetésemelésben, prémiumban is részesül. Viszonylag rövid időn belül megtérülhet az a keresetkiesése, hogy most nem viszi el az én kocsimat. Nos?

— Hm... nem mondom, csábító ajánlat... De nem! Nem tehetem. Mit szólna a szakma, ha nem tudnám pontosan, időre leszállítani ezt a Skodát?! Sajnálom, a kötelesség!

— Várjon! Pótjavaslat! A már említettek mellett biztosítok önnek az én vállalatomnál egy szerződéses mellékállást, mondjuk lehetne kocsikísérő, amikor 17-én és másodikán a fizetéseket hozzuk ki a bankból. Rendben?

— Na, nem bánom. Itt a kecskéje, vigye.

— Hálásan köszönöm. Tehát fizetésemelés és prémium a Tésztában, másodállás nálunk. Ne adjak esetleg írást a megállapodásunkról?

— Ugyan, elvégre becsület is van a világon!

Kürti András

A KIRÁLYRA VÁRVA

Hol voltál mostanáig, Lajos?

— Kacagni fogsz, Karolám. A királyra vártam.

— Lajos, te ittál. Miféle királyra?

— Tudomisén. Amelyiknek az a kék-zöld-lila zászlója van. Napok óta mást se látni a városban. Várj, itt az újság. Azt mondja: „Köszöntjük hazánkban II. Csumidát, a Töröttbors-szigetek uralkodóját." Na tessék, most legalább tudom, kit vártam.

— Egyáltalán hol vannak azok a Töröttbors-szigetek?

— Karolám, te összetévesztessz engem Kogutowitz Manóval, a neves térképésszel.

— De legalább a barátaink?

— Akkor az újság azt írta volna, hogy: „Forró szeretettel köszöntjük hazánkban..." De most kapaszkodj meg, Karolám, mert kérlek szépen, amikor végre elindultak, a kanyarban lassított mind a tizenhat Mercedes, éppen beláttam a királyi kocsiba. Tudod ki volt II. Csumida? Lipántosi Gyuszi, a vízvezetékszerelő. Ezzel a két szememmel láttam.

— Lajos, te mégis ittál.

*

A nagy térre kanyarodva megállt a karaván. Elegáns férfi szállt ki, mély meghajlással nyitotta a hátsó ajtót.

— Parancsoljon, felség.

Az ülésről ideges emberke mászott elő. Rémülten nézett jobbra-balra.

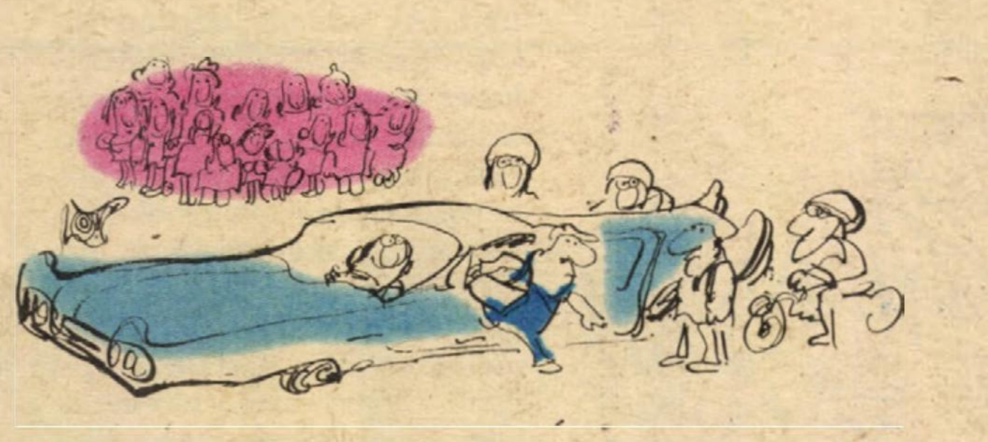
— Tessék mondani, most már elmehetek?

Az elegáns férfi megdermedt egy pillanatra.

— Ön kicsoda?

— Lipántosi Gyula, vízvezetékszerelő, tisztelettel. Most már elmehetek?

— Türelem. Hogyan került a királyi kocsira?



— Kérem, bementem a pályaudvar trafikjába újságért. Aztán vissza már nem mehettem, mert beállt egy szerelvény. Mit tehettem, felmásztam az egyik kocsi innenső oldalán és lemásztam a túlsón. Akkor már minden tele volt piros szőnyeggel, katonazenekarral meg kis úttörővel. Még egy csomó tekintélyes úr is kezet fogott velem. Aztán maga egyenest ehhez a kocsihoz vezetett. Tessék mondani, most már elmehetek?

— Még egy pillanat. Mit gondol, hol lehet akkor a király?

— Hát vagyok itten teneked, la! — rikkantott egy vidám hang a volán mellől. Jóképű emberke pattant elő, mosolygott, mint egy narancs.

— Felséged kitűnően beszél magyarul — kockáztatta meg az elegáns férfi, már útban felfelé a lépcsőkön.

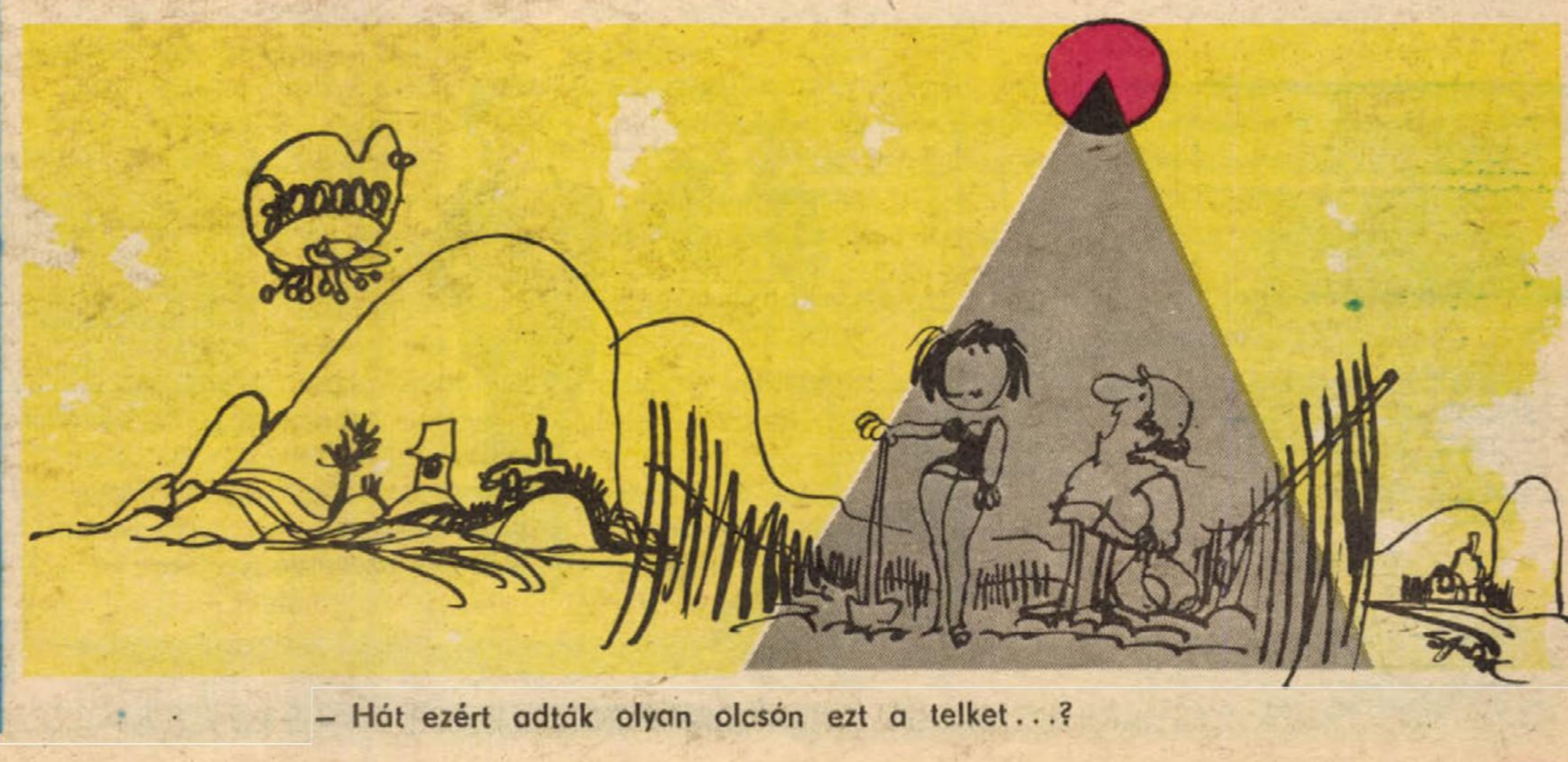
— Na ja — mondta II. Csumida. — Jártam bele pesti egyetem. Lapátoltunk vakációt Hanság, voltak szép napok. Soffíroztam dzsip csákányokkal munkahely és vissza, mit imádtam. De odahaza sosem engednek nekem volán melléje, mint király. Kelletett jönni te szép ország bele, hogy megint vezetőnek érezhessem magamat.

És jobb kezével háromszor a bal fülét érintette. Ami a Töröttbors-szigeteken a legőszintébb hála kifejezése.

Peterdi Pál

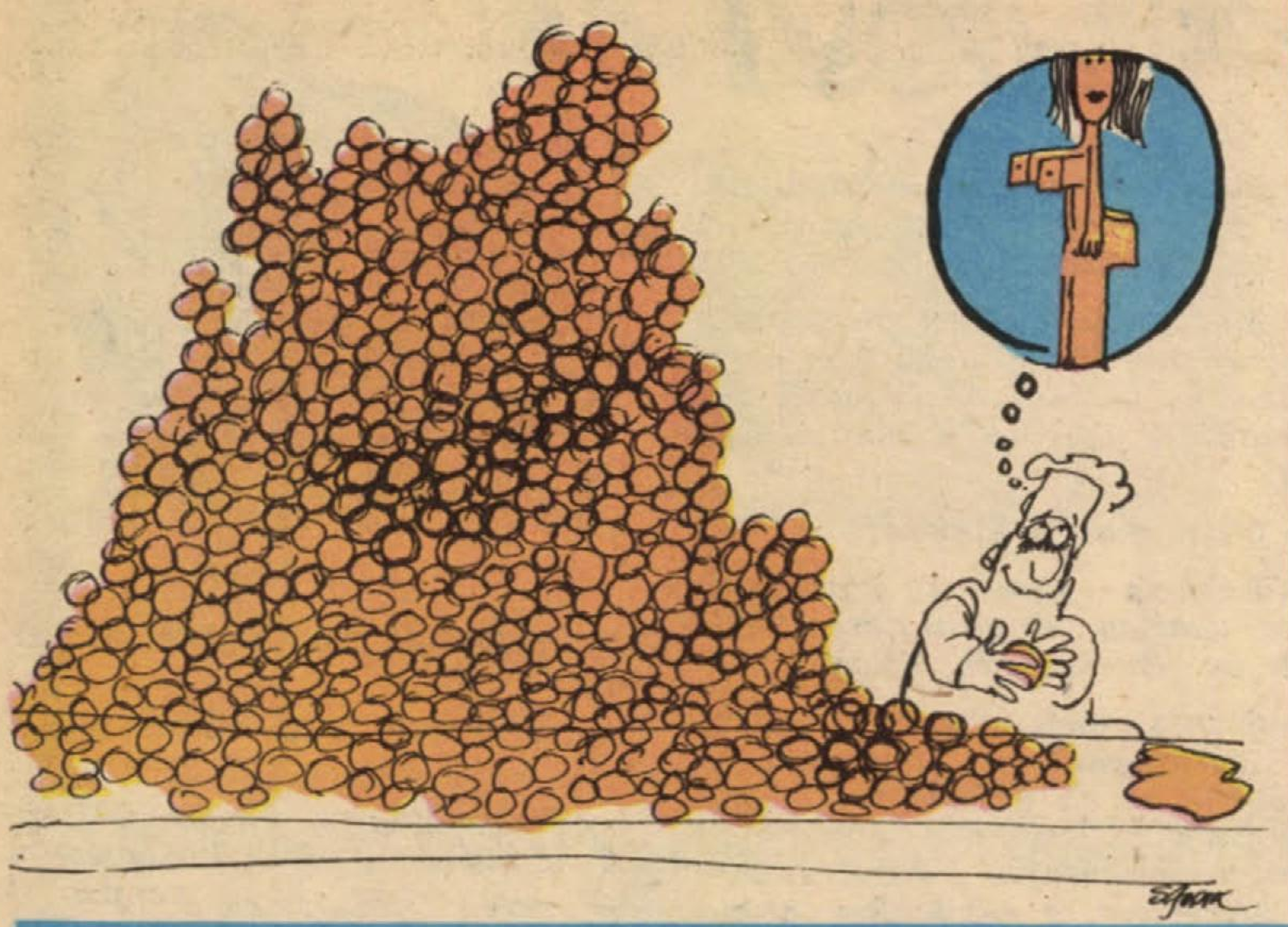
MODERN SZÉLMALOM



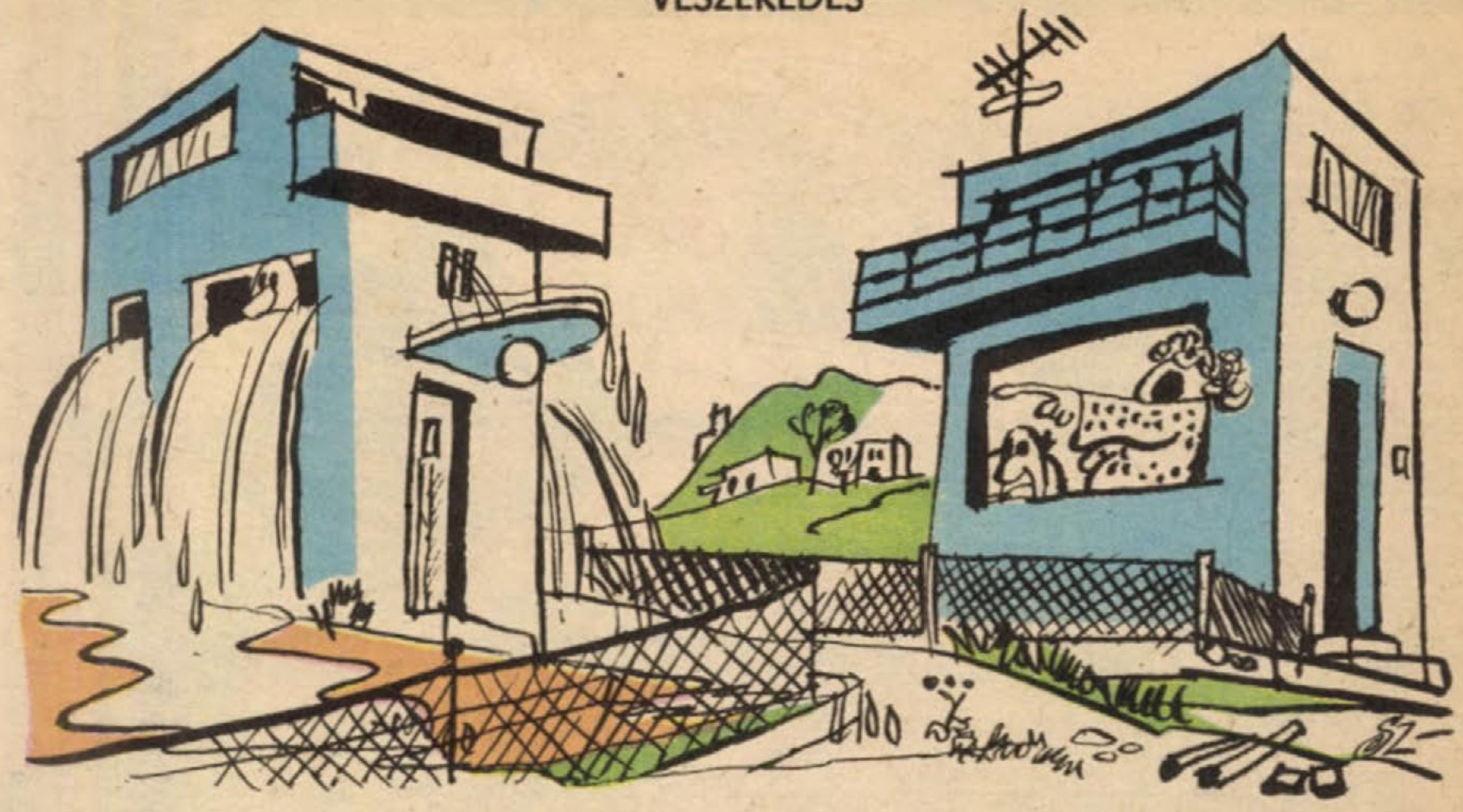


– Hát ezért adták olyan olcsón ezt a telket...?

CSÖMÖR



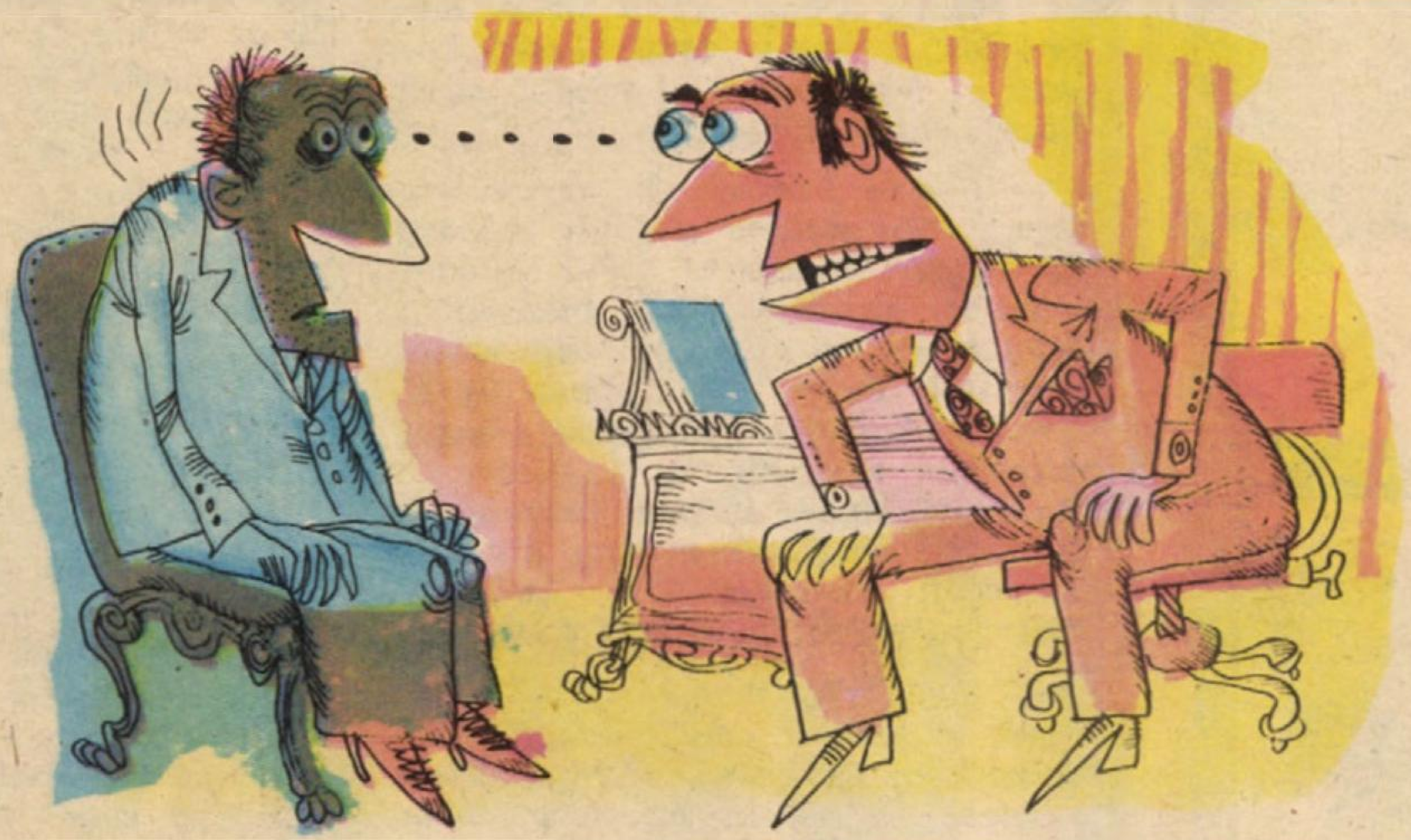
VESZEKEDÉS



– Látod, a szomszédnak sikerült a vizet bevezettetni!

PSZICHIÁTERNÉL

– Most megpróbálom magából kiszuggerálni a tiszteletdíjam.



TRIBUN

A világ leggyászosabb csapata, a brazil Orfeu Pateja együttese. Fekete mezben, fekete nadrágban lépnek pályára, és mellükön ott viselik a klubot finanszírozó cég védjegyét.

A szurkolók pedig keresztet vetnek, és az égre emelik tekintetüket.

Az Orfeu ugyanis a városka temetkezési vállalata.

A Western Hockey League terjeszkedik. Kanada és az Egyesült Államok után most Mexikóvárosban szervez újabb csapatot.

— Mi, mexikóiak mindig is szerettük a kemény, harcos sportágakat — mondogatják odalenn délen.



Hogy milyen kemény és harcos sportágakat szeretnek a mexikóiak, az kiderül az új csapat otthonából is. A város korongozói majd egy fura kerek sportcsarnokban játsszák a mérkőzéseiket. Tavaly még bikaviadalokat rendeztek ugyanitt. A különbség? Ehhez jég is kell.

Mark Belanger, a Baltimore baseball-játékosa súlyos bírálattal illette Russ Goetz játékvezetőt.

— Iszonyatos dolgokat vágtam a fejéhez a pályán — mondta. — És még csak ki sem állított. Hát bíró az ilyen?

A grönitzi tengervizes uszodát Klaus Schiprowski avatta fel. A világhírű atléta remek műugrást vetett be a háromméteres deszkáról.

— Miért nem az ötméteresről? — kérdezték.

— Az túl magas nekem.

Emlékezzünk: Schiprowski 540-nel nyert ezüstöt a mexikói olimpián. Rúdugrásban.



(p. p.)

ÚJÍTÁS

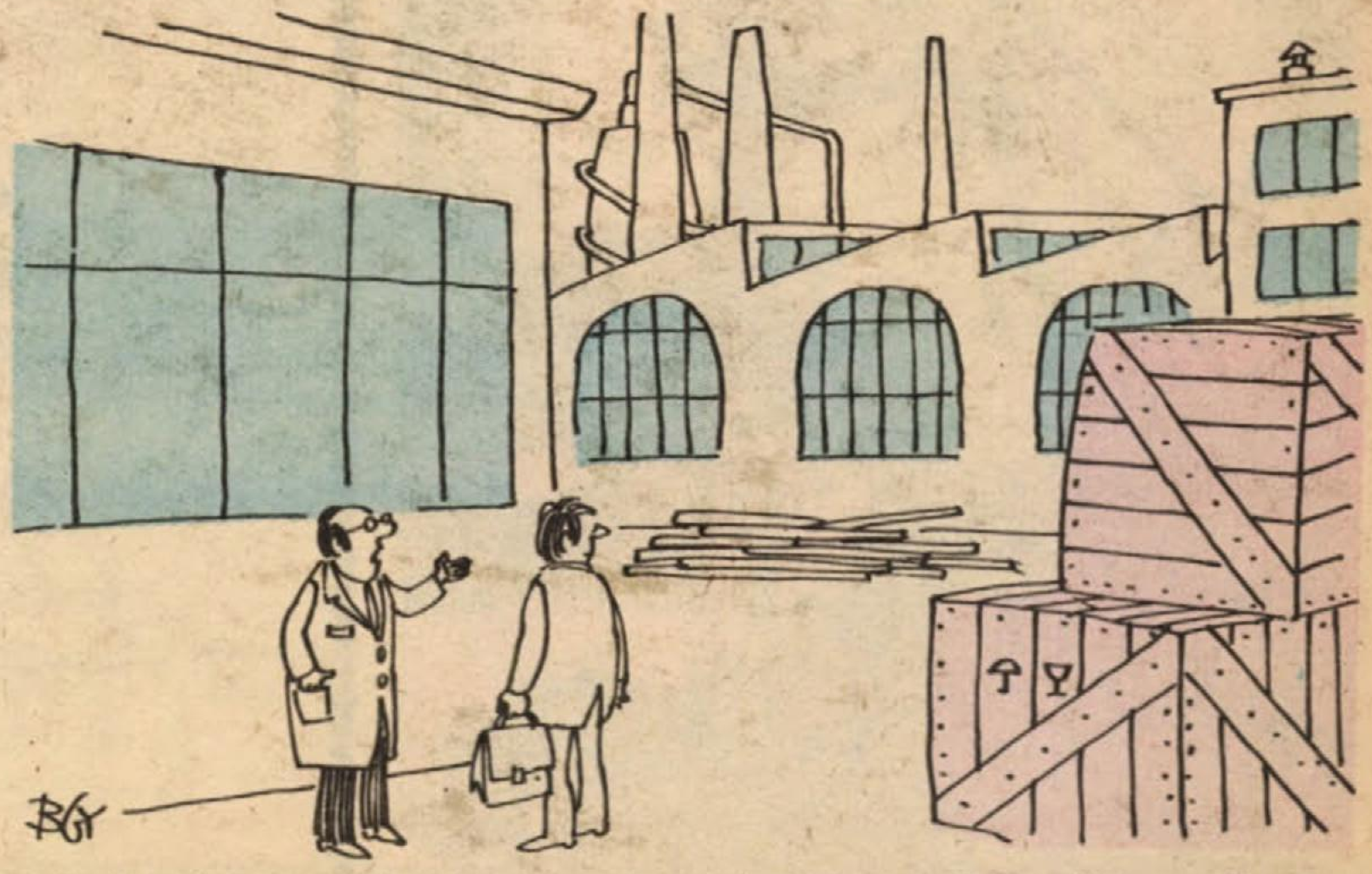


– Azért engedélyeztem neki a munkaidő alatti társadalmi munkát, hogy ne ingyen kapja a fizetését.

FIZIKAI MUNKA



– Ezt az embert aktatologatásra vettük fel...



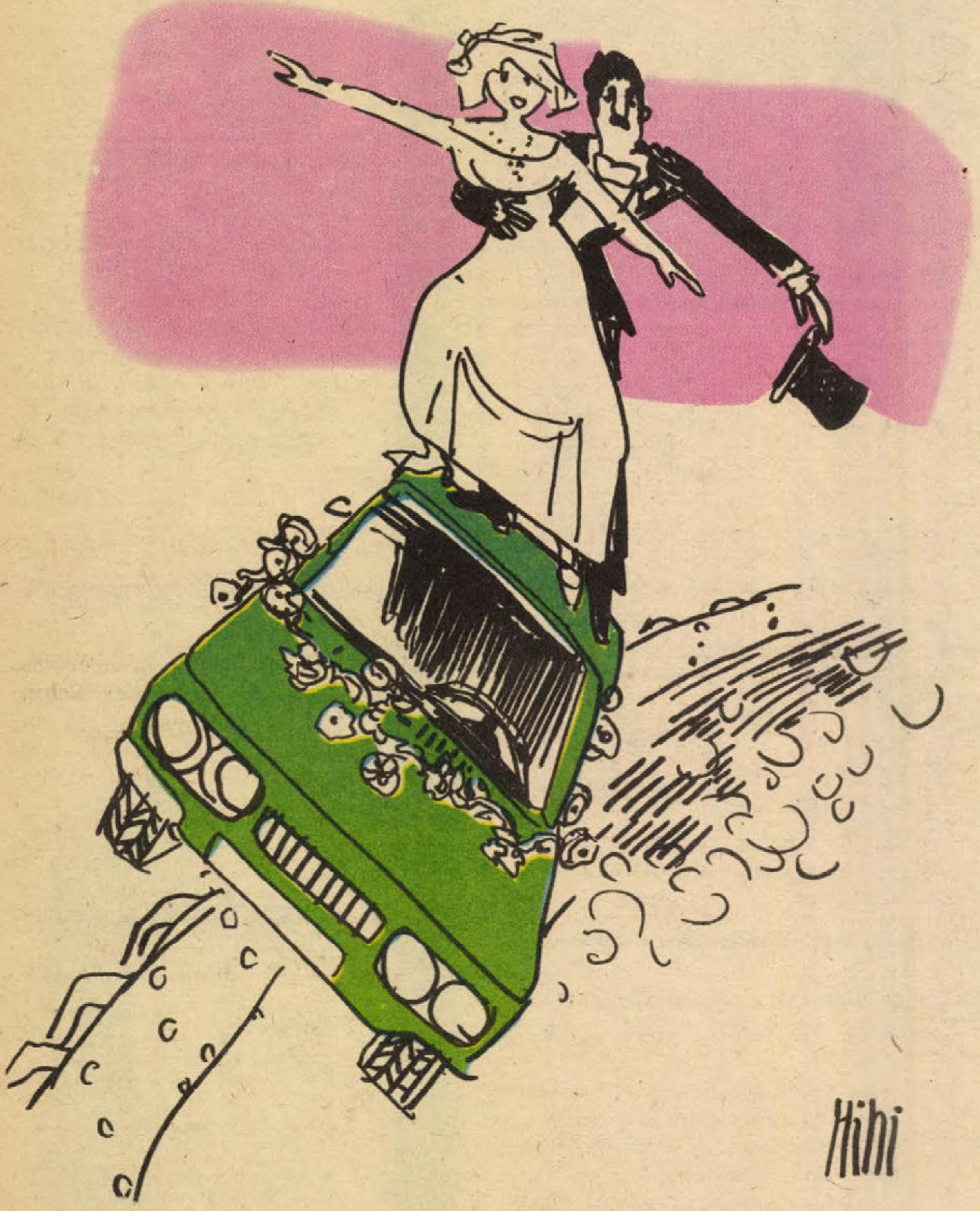
– Embert semmi pénzért nem kapunk, hát vettünk néhány gépet.

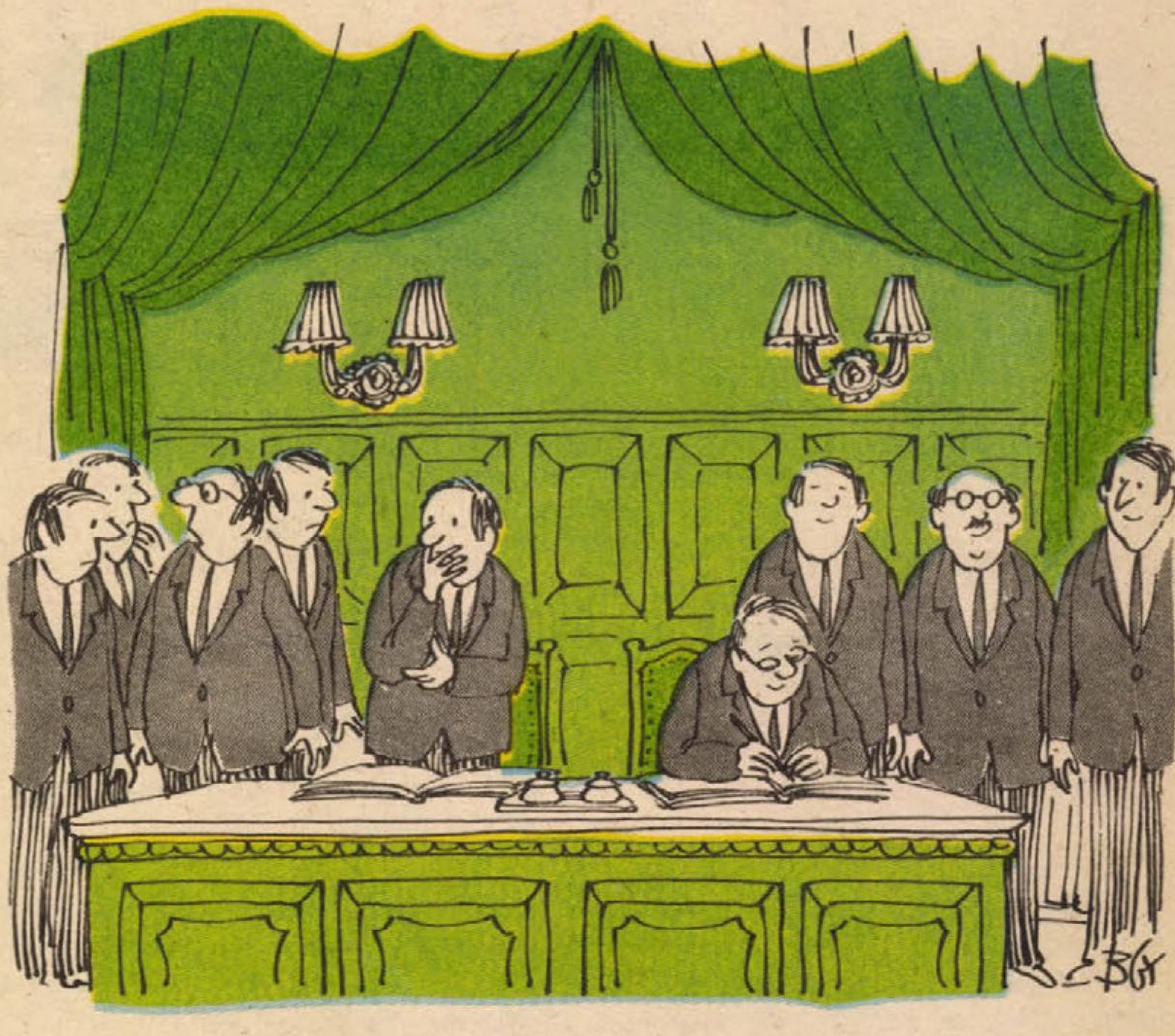
INGATAG

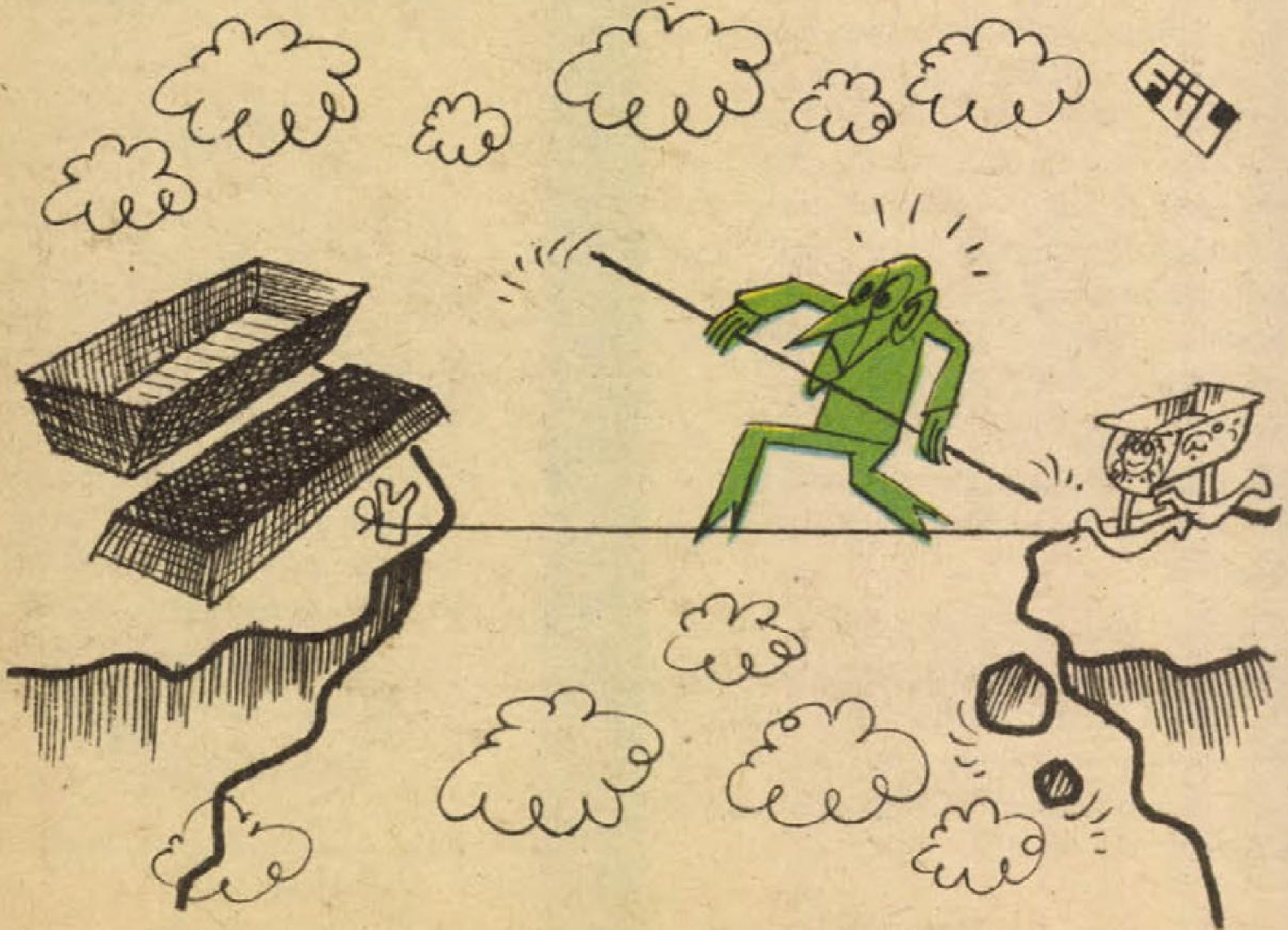
SZÜR • BALÁZS-PIRI • HEGEDŰS • BRENNER • FÜLÖP • SAJDIK

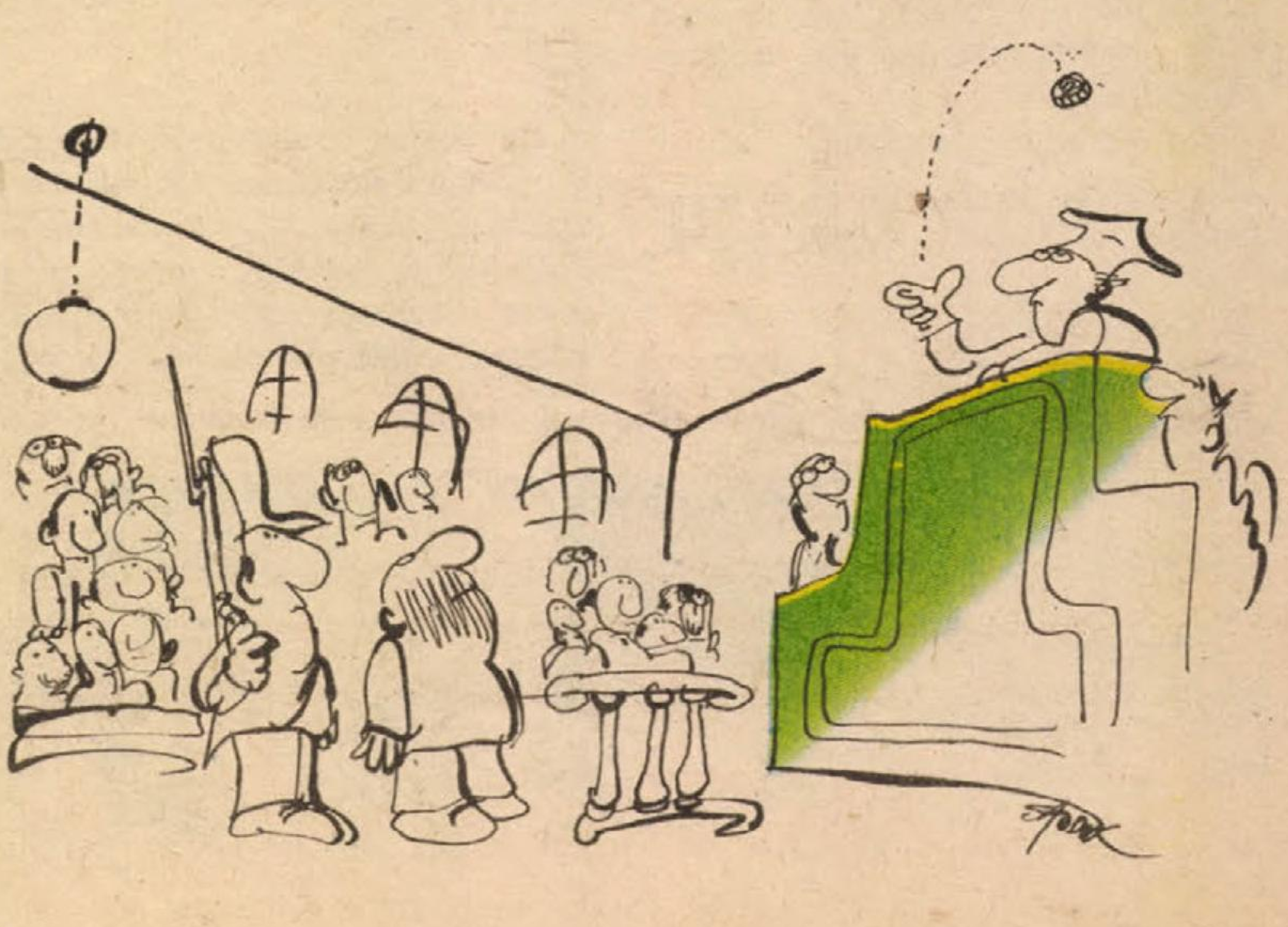






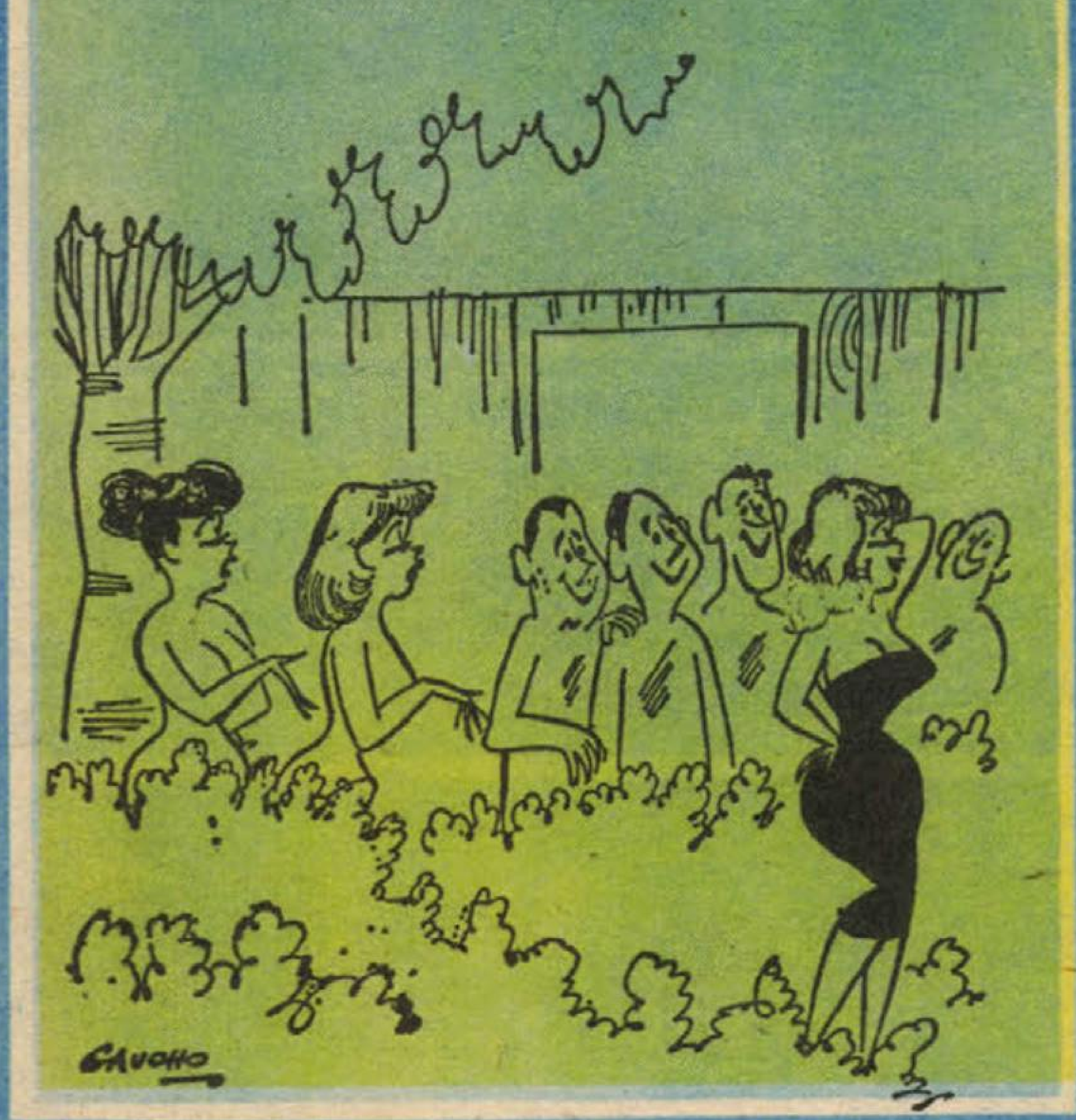






IMPORT HUMOR

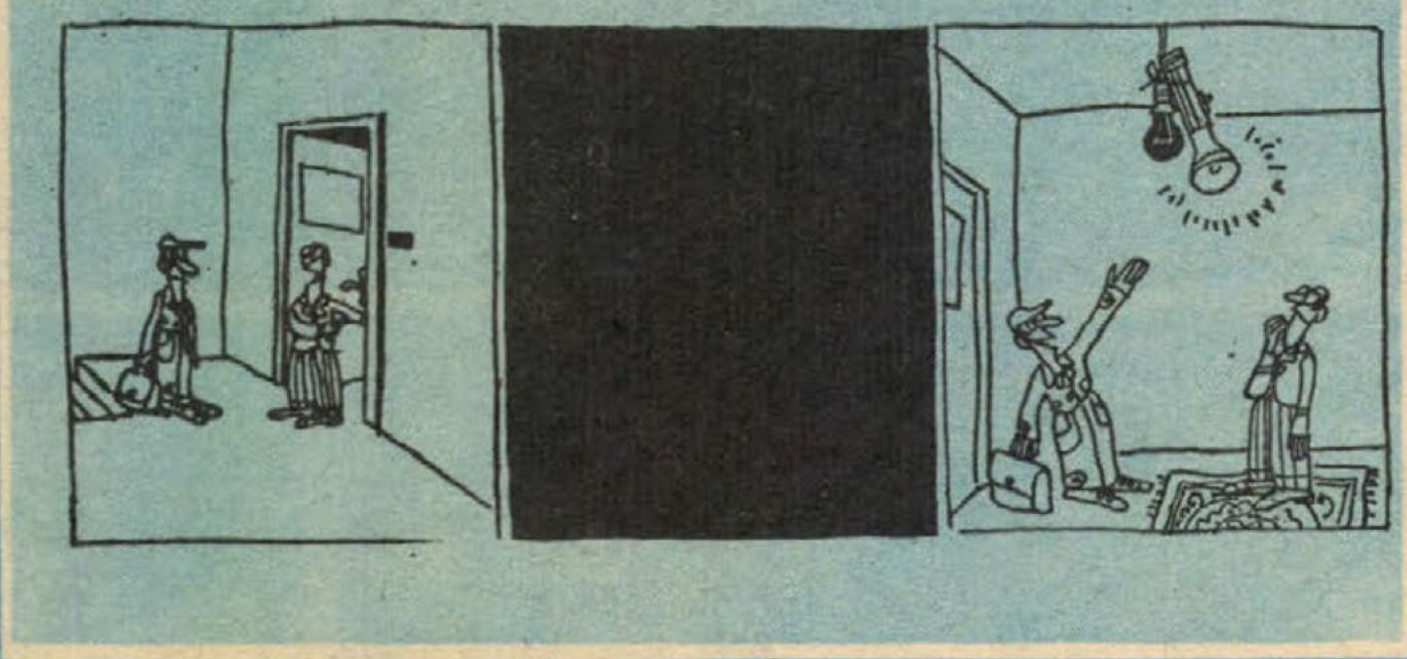
NUDISTA STRANDON



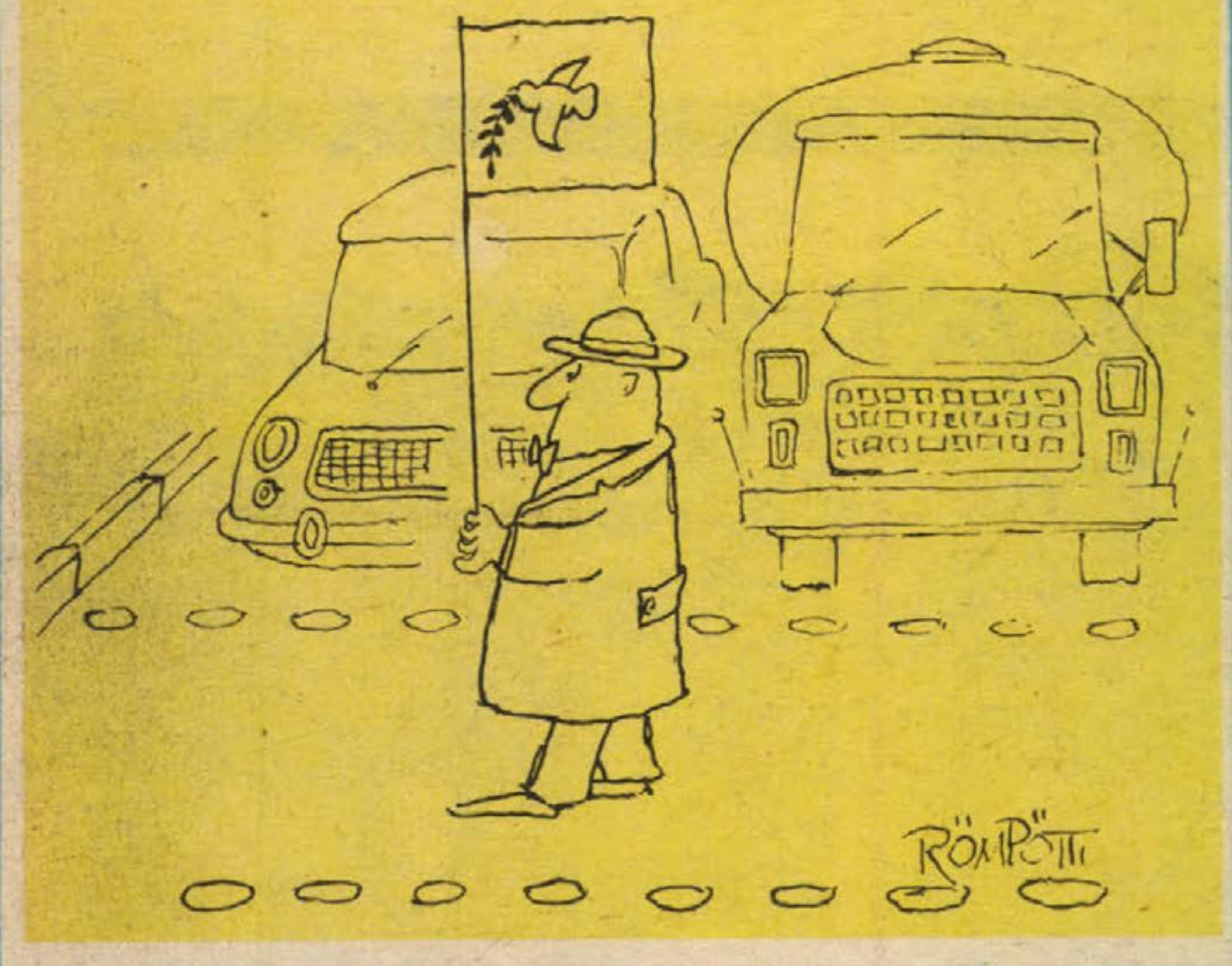
A KISAUTÓ ELŐNYE

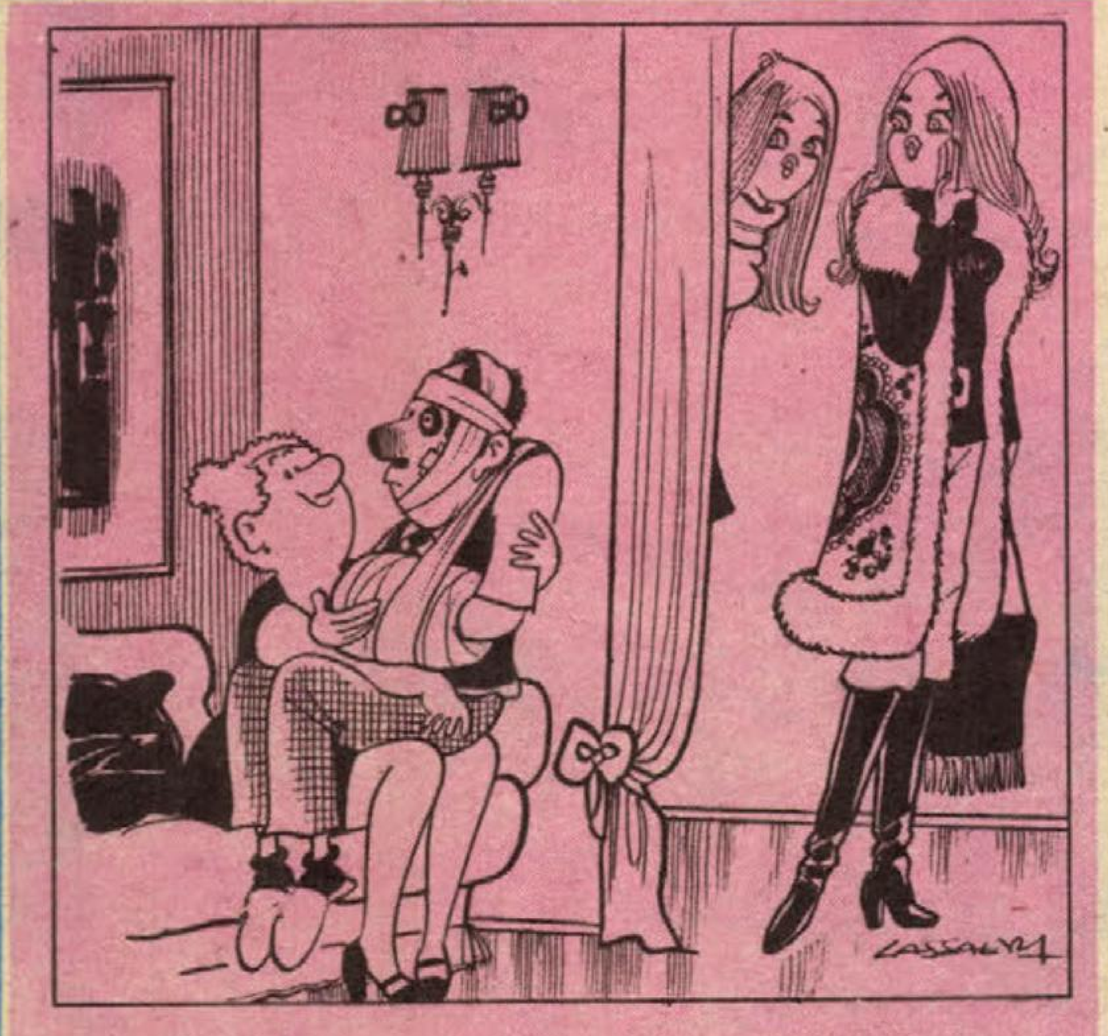


A JÓ SZAKEMBER



ÁTKELÉS





– Mondtam neked, hogy a mama nagyon békülékeny természetű.

ZSÖLLYE

A rádióban ünnepélyes keretek között átadták a Karinthy-gyűrűt Komlós Jánosnak. A kitüntetés átadása után a rádió pagodájában a közkedvelt parodista odafordult a feketéjét kavargató fiatal szatírairóhoz:

— Te mit gondolsz? Egyszer még mi is megkaphatjuk ezt a Karinthy-gyűrűt?

A fiatalember sóhajtott.

— Őszintén szólva én már megelégednék a Komlós János gyűrűvel is!...

*

A kedves fiatal művészházaspár, Székhelyi József és Egri Márta az elmúlt hetekben nagy örömmel és izgalommal várta a gólyát. A jövendő atyák várótermében a kis jövevény megérkezésének napján Székhelyi Józsi izgatottan járkált fel és alá, miközben félhangosan mormogta maga elé:

— Már körülbelül hat órája várok!... Akire ilyen sokat kell várni, az csak lány lehet!

Az is lett.

*

Az egri játékok próbáit napokig a Fészek-klubban tartották, itt gyűltek össze a színészek, hogy Romhányi László rendező vezetésével összeolvassák Heltai Gáspár Magyar dekameronjának szövegét.

A második olvasópróbára a darab egyik szereplője jócskán megkésve érkezett.

— Elnézést kérek mindenkitől, de életemben először voltam kint a lóversenyen!... Képzeljétek... játszottam egy lovat...

Bessenyei Ferenc közbevágott:

— Végre egy neked való szerep!

*

A Népszabadság hírrovatában két török vonatkozású hír jelent meg. Az első: „A Thália Színház társulata isztambuli vendégszereplésre indul. A Thália, amely az első Törökországba látogató magyar színtársulat, a nemzetközi művészeti seregszemlén bemutatja a Karagöz című darabot."

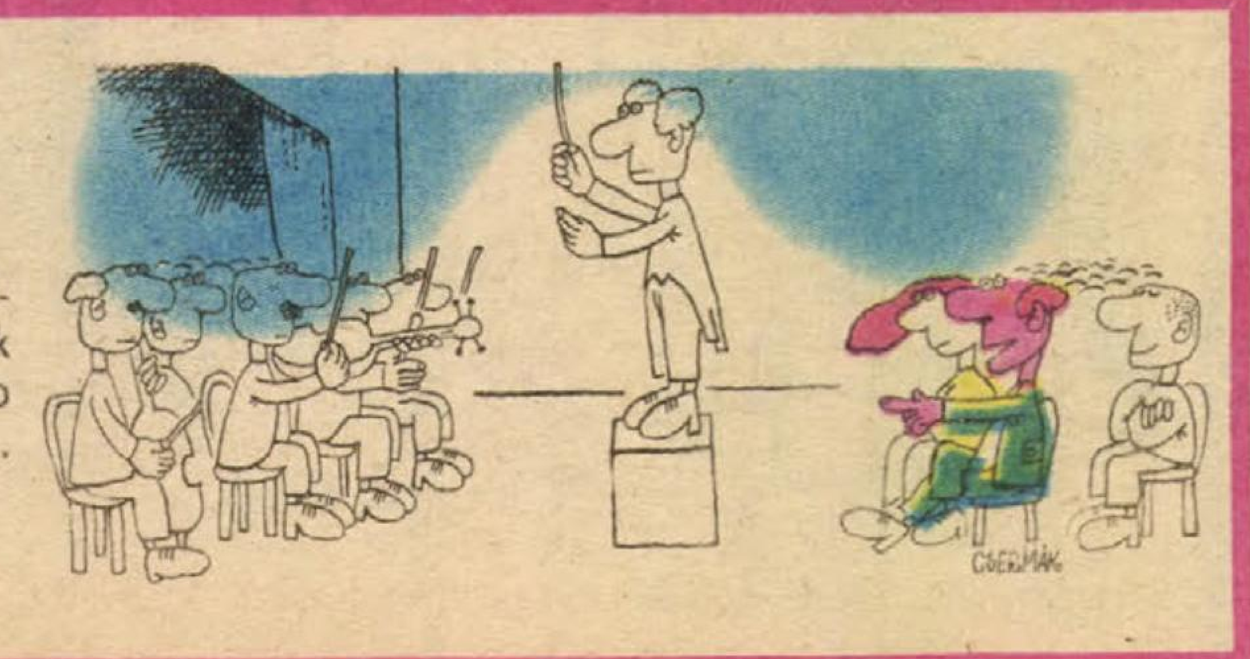
A második hír, közvetlenül az első alatt olvasható. „Törökország déli részén szombaton földrengést észleltek."

Törtük a fejünket, vajon miért nyomtatták a két hírt egymás mellé? Talán a Törökországba induló művészek megnyugtatására? Vagy talán azért, hogy előkészítsenek a „földrengető sikerre"?!

Rátonyi Róbert

SZAKÉRTŐ

– Figyeled? Balról a másodiknak mintha rövidebb lenne a vonója...



Gyorsmérleg a visszaszámlálásról

Az utóbbi időben megint összegyűlt jó néhány divatos szó és kifejezés, amelyet most már úton-útfélen, unalomig koptatva használnak. Magánbeszélgetésben is, de főleg a sajtóban. Divatost említettem? Helyesebb *menőt* mondanom, minthogy már régen nem a divatos a divat, hanem a menő. Olyannyira, hogy kezdi kiszorítani a korábbi divatszót: a *rangost*.

Virágkorát éri az *elvárás* is. Hovatovább már Mancikát sem randevúra hívjuk, hanem az lesz az elvárásunk, hogy megérkezzék a találkozóra. Esetleg: találkozótémában jövünk össze vele. Mert ez is, hű de menő! Maholnap már nem Spanyolországról, hanem Spanyolország-témában írunk majd cikket, s nem Chaplinről, hanem Chaplin-témában filmkritikát. Kiemelve, mindenekelőtt, a mű *problémaérzékenységét*. Rámutatva arra is, hogy Chaplin ezzel a filmjével — *bizonyítani* akart. Mert manapság már minden ifjú s kevésbé ifjú színész — ha nyilatkozataikat olvassuk — nem annyira játszani, szerepelni, embert ábrázolni akar, mint inkább bizonyítani. Azt sem egyedül, hanem — *csapatmunkában*. Mielőtt azonban a — nagyon divatos — csapatmunka elindulna, megkezdődik a *visszaszámlálás* (hogy miért? mert ez a szó is anynyira divatos), és *gyorsmérleg* készül az addigi eredményekről.

Paneleket gyártó házgyár most már tíz van az országban. Több kellene. Szópanelből viszont untig elég lenne a kevesebb is.

(bt)

TUDJA A KRESZT



TÜCSÖK és BOGÁR



Egészen kis tűz esetére?...

(Pogány községben fotózta Dragovácz Márk)

Taróczy Balázs: „*Most is beigazolódott, hogy a pároshoz két ember kell...*”

Ezt hogyan számította ki?!

(A Népsportból ollózta Markos Alfréd, zalaegerszegi olvasónk)



Csuda makacs egy házszám!

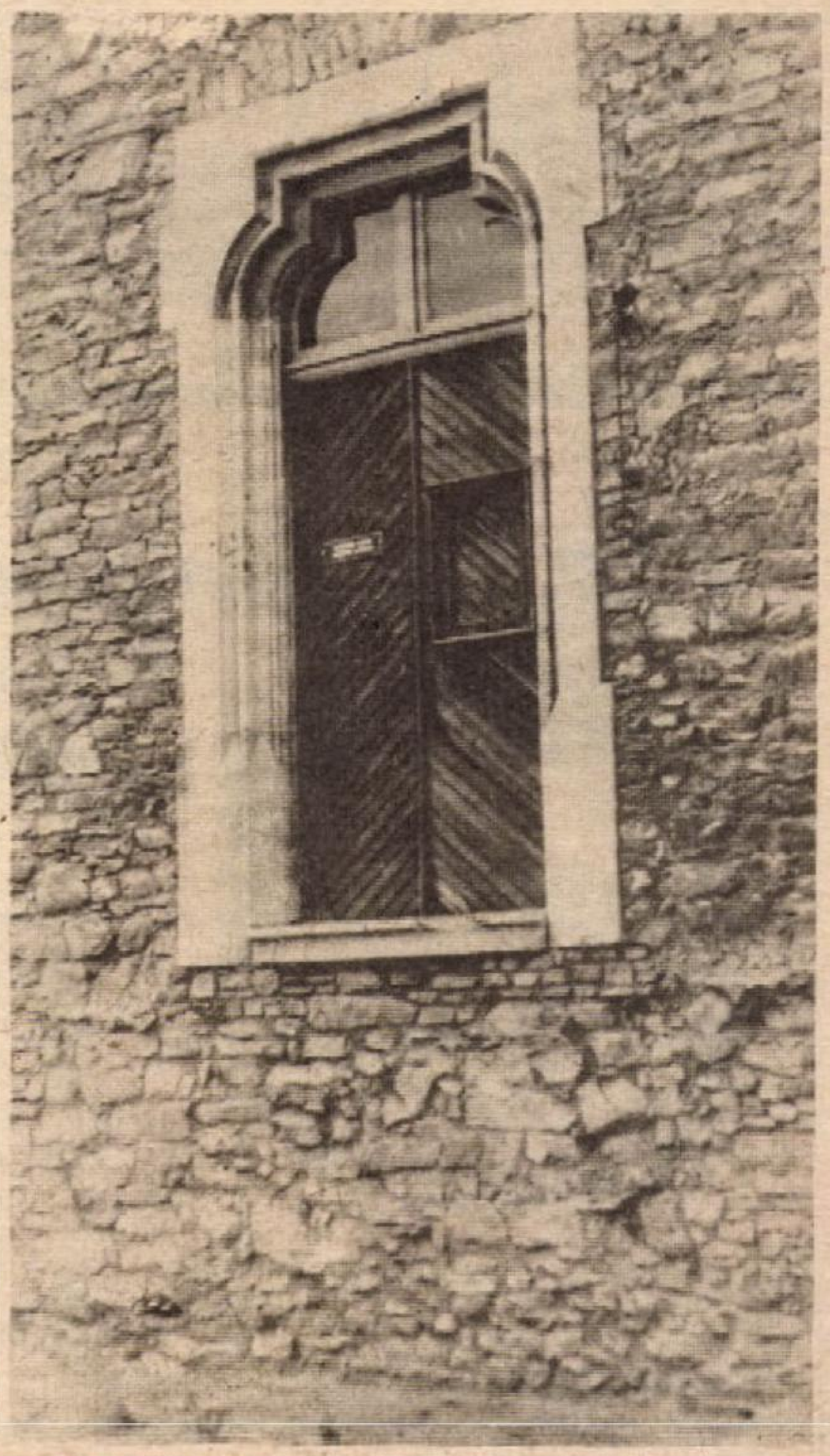
(Nagyoroszi község Petőfi utcájában fotózta Fodor Tamás)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.



Hadd legyen sokoldalú az a takarítónő!

(A XI. kerületben fotózta Petróczy Anna)



Bejárat magasugróknak, kijárat öngyilkosoknak!

(Tatán fotózta Nagy Jánosné)

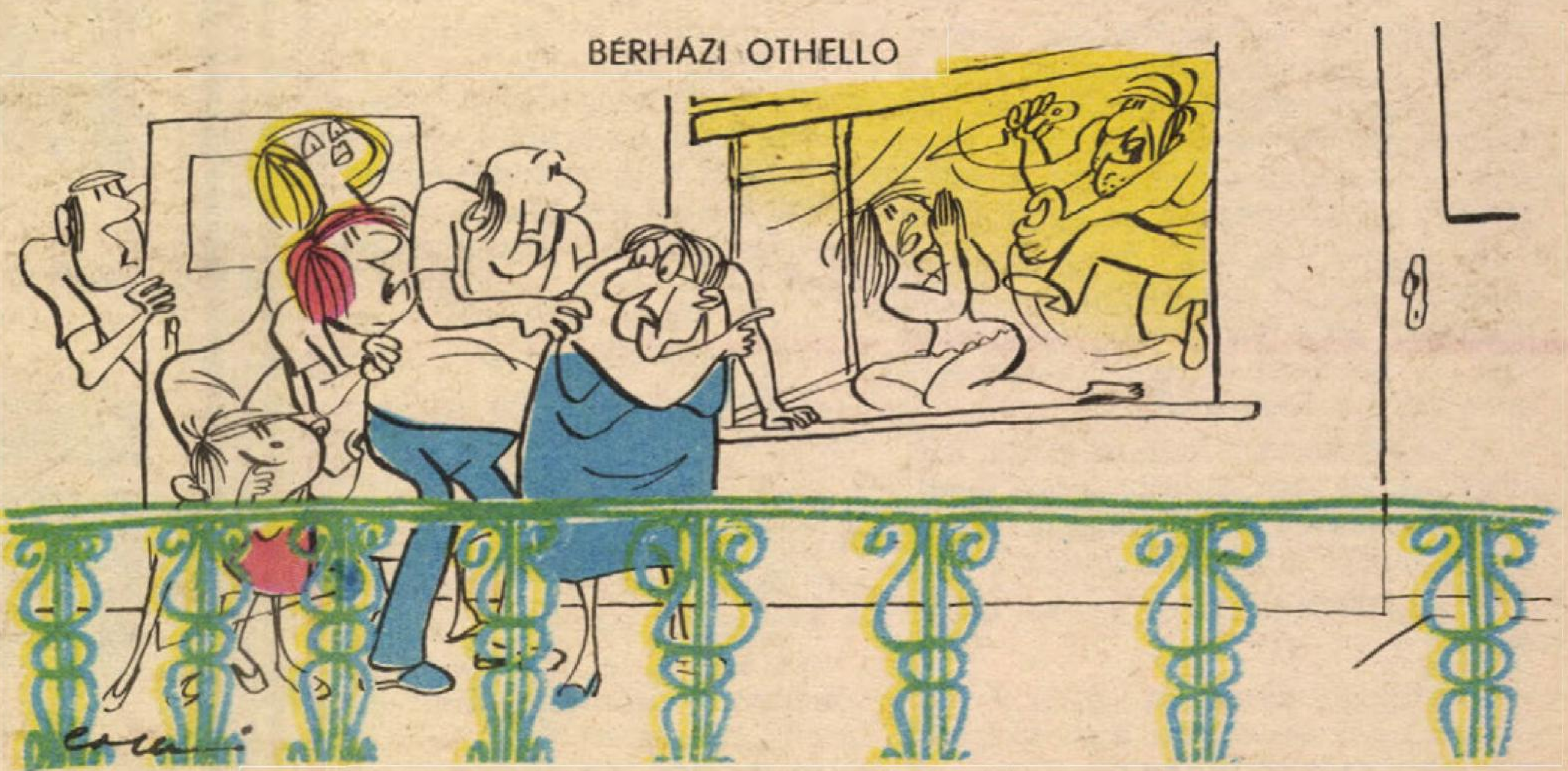
SZÍNHÁZ

CSOKONAI SZÍNHÁZ: Ma 7-kor Szeget seggel, bérletszünet, tv-felvétel.

Még tévére is vették?!

(A Hajdú-Bihari Naplóból ollózta Lukács Tihamér, debreceni olvasónk)

BÉRHÁZI OTHELLO

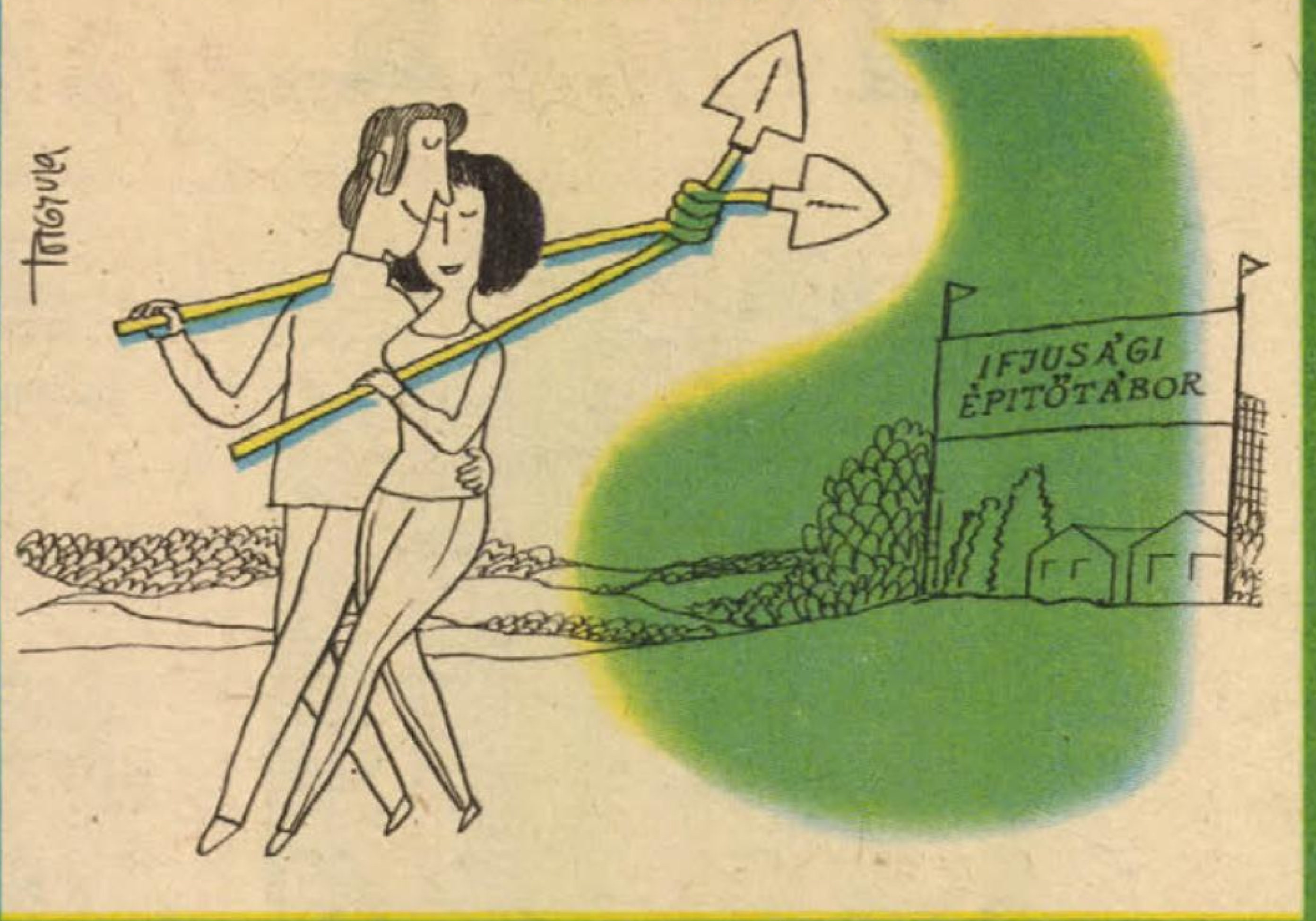


– Oda nézzenek! Nem engedi szegényt előtte imádkozni...

CSAK FIATALOKNAK

TÓT
LEHOCZKI
DALLOS

DIAKSZERELEM, 1976.



TINÉDZSERSZEMMEL



KITÖRÉS



KÉTSOROS VERSIKÉK

EMBERFÖLDRAJZ

Hosszú test és kicsi agy
– így csak magas, de nem nagy.

LAPPFÖLDI ESET

Míg a lapp férj újságjában lapozott,
neje odébb másik lappal lappozott...

MODERN FILMRENDEZŐ PANASZA

Önérzetem igen sérti:
volt egy néző, aki érti...

AZ UTOLSÓ TITKOS RANDEVÚ UTÁN

Ez volt az én hattyúdalom
– holnap lesz a lakodalom...

ÖRÖKÖSEN ÁGÁLT...

Míg csak tartott érverése,
addig folyt az érvelése...

BÁTOR EMBER

Bírálatát gyakran osztja:
címzettje – a beosztottja...

Sándor István Tamás



COLUMBÓNAK MINDEN SIKERÜL



Hollywoodba érve, éppen akkor találtam meg Columbót, amikor be akart menni egy házba. A kapuban álló rendőr durván ellökte és csak akkor engedte be a bűntény színhelyére, amikor én igazoltam őt.

— Köszönöm, hogy a segítségemre volt — motyogta —, de véletlenül a mellényemhez gomboltam a ballonkabátomat és képtelen vagyok megtalálni az igazolványomat. Ön nem fázik? Én fázom — mondta a hadnagy és felgyűrte a ballonkabát gallérját.

— Hogy van az, hogy önnek mindig sikerül leleplezni a bűnösöket? Még pedig nagyon gyorsan — kérdeztem tőle, miközben a tetthelyre kísértem.

— Gúnyolódik? Már öt perce itt vagyunk és még mindig nincs meg a tettes. De nini, milyen szép nyakkendője van. Hol vette?

— A Rákóczi út és a Síp utca sarkán.

— Mindig szerettem volna ilyen nyakkendőt venni, de nem tudom, hol lehet szép nyakkendőt kapni... Na majd egyszer, ha Budapesten leszek... Ezek a kék és piros csíkok! Gratulálok, uram, az ízléséhez.

Megijedtem. Csak nem engem tart gyilkosnak? Columbo mindig ilyen ártatlan, semmitmondó kérdésekkel szokta csapdába ejteni a gyanúsítottakat.

Az őrmesterhez fordult és az áldozatra mutatott:

— Úgy gondolom, hogy ez a meggyilkolt, mert a tőr markolatig a hátába van döfve. Őt már nem érdemes kihallgatnom. Talán inkább önt! — fordult az áldozat titkárához. — Van az ön oklahomai nagynénijének reumája?

— Tudtommal nincs.

— Nagyon érdekes! — állapította meg Columbo és az ajtó felé indul. Nagy Columbo szakértő vagyok, ezért meg mertem volna esküdni, hogy az ajtónál visszafordul és valami nagyon fontosat fog kérdezni. Nem csalódtam benne.

— És isiásza sincs a nagynénijének?

— Az sincs. Köszvénye se. De ha mindent akar tudni, allergiás.

— Érdekes, nagyon érdekes. Az allergia nagyon kellemetlen betegség... Nem vagyok képzőművészeti szakértő, de ha nem csalódom, ez egy festmény — mutatott egy Rubens-képre. — Nagyon szép. A kerete is tetszik.

Ezután — legnagyobb meglepetésemre — számolni kezdte ujjait: „Egy-kettő és ha jól tudom, akkor most a négy következik."

Sejtettem, hogy ez egyike Columbo trükkjeinek. Úgy tesz, mintha háromig se tudna számolni és így téveszti meg a gyanúsítottat.

— Úgy látszik, hogy a titkár is hallott már Columbo képességeiről, mert remegni kezdett, mint a nyárfalevél.

— Nini, egy könyv! — emelt fel Columbo hadnagy egy vaskos kötetet az asztalról. — Nagyon szeretek olvasni. Mindig az első oldalnál kezdem el az olvasást és az utolsónál fejezem be.

A titkárhoz fordult:

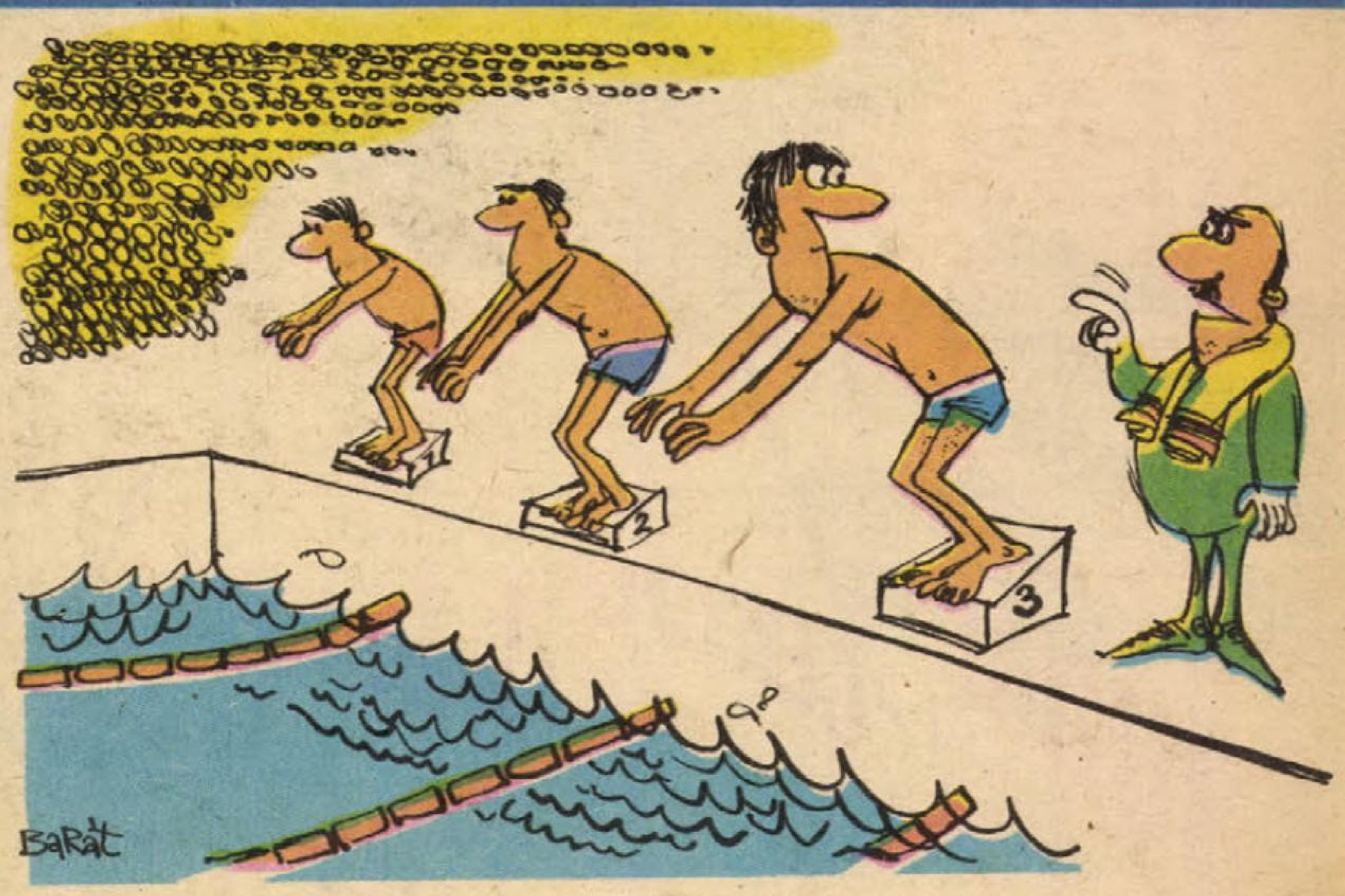
— És maga? Hogyan szokott olvasni? Ne haragudjon hogy megkérdem, de nagyon érdekel.

— Én is az elején kezdem.

— Biztos benne? Én úgy vélem, hogy maga mindjárt a hetvennegyedik oldalon kezdte és ott mindjárt be is fejezte. Ugyanis ezen az oldalon van annak az altatónak a leírása, amelyet maga a gazdája teájába tett. Jól látni az ujjlenyomatát. Úgy látszik, valami zsírosat evett, amikor ezt az oldalt tanulmányozta. Amikor főnöke a teát megitta és elaludt, kényelmesen leszúrhatta. Majd a szakértők összehasonlítják a maga ujjlenyomatait a könyvön és a teáscsészén levőkkel és az ügy bizonyítást nyer. Nagyon kérem, legyen addig türelmes, még jó negyedóra is beletelik, amíg letartóztatom.

Columbo újra begombolta a ballonját. Ezúttal a nadrágja gombjához.

Palásti László



– És a startfejes után egy beugrós libellét is csinálj a drága közönségnek.

ÖN SZERINT MIT MOND A SZOBOR?

Szerkesztőségünk ezen a héten az alábbi pályaműveket jutalmazta:



BRANCUSI:

„CSÓK" — Sajnos nagyon kisméretű lakásunk van...

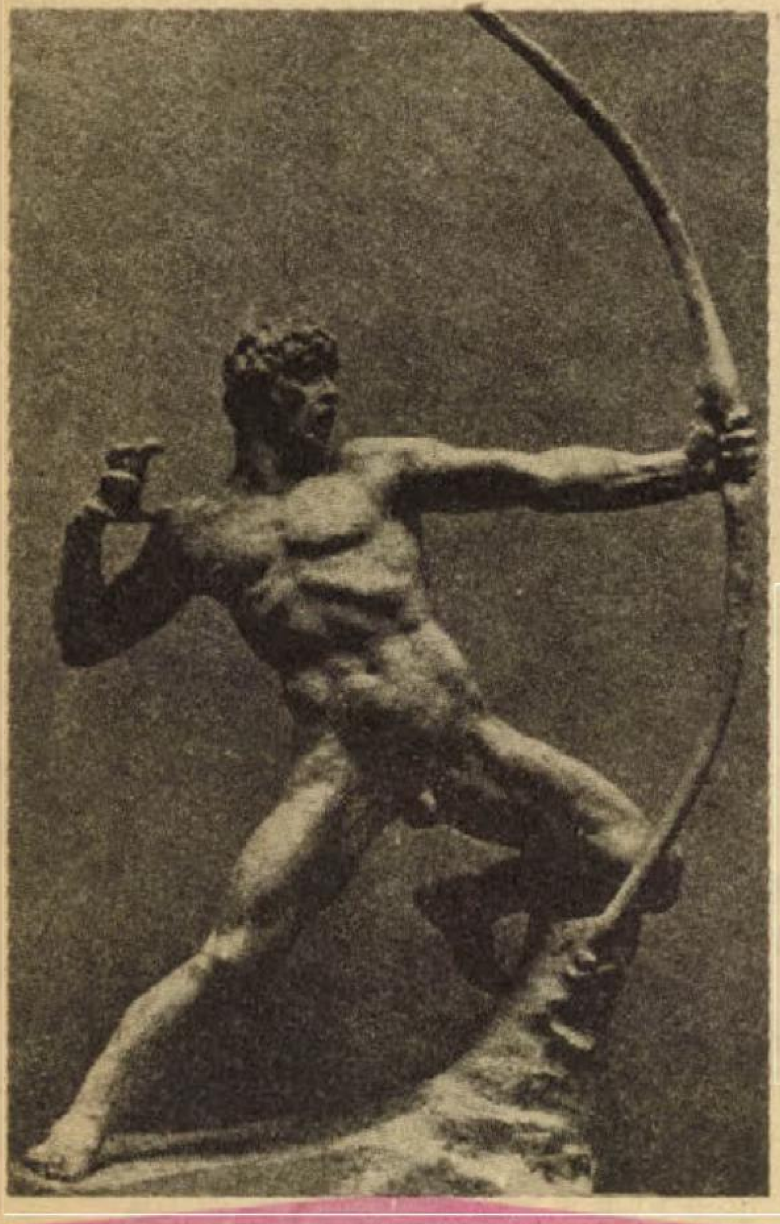
(Beküldte: Medvigy Miklós Budapest, Dolgozó u. 7/B).



IZSÓ MIKLÓS:

„CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY" — Hívtak az Omegáék, de én inkább itt maradok Debrecenben.

(Beküldte: Tunyogi Károly Bodaszőlő, Kun B. út 39/A).



KISFALUDI STROBL ZSIGMOND:

„ÍJÁSZ" — Most van íjam, de nem kapni húrt. Meddig álljak itt?

Beküldte: (Úri Károly Budapest X., Harmat u. 72).



MIKUS SÁNDOR:

„LÁNYAKT" — Lássuk csak, kik voltak eddig: Pista, az egy, Karcsi, kettő, Pityu...

(Beküldte: Szabó Viktória Sárvár, Jókai u. 18).

A nyerteseknek járó 200—200 forint jutalmat postán küldjük ki. És várjuk a további pályamunkakat!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-29 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

Rosszmáj a köbön

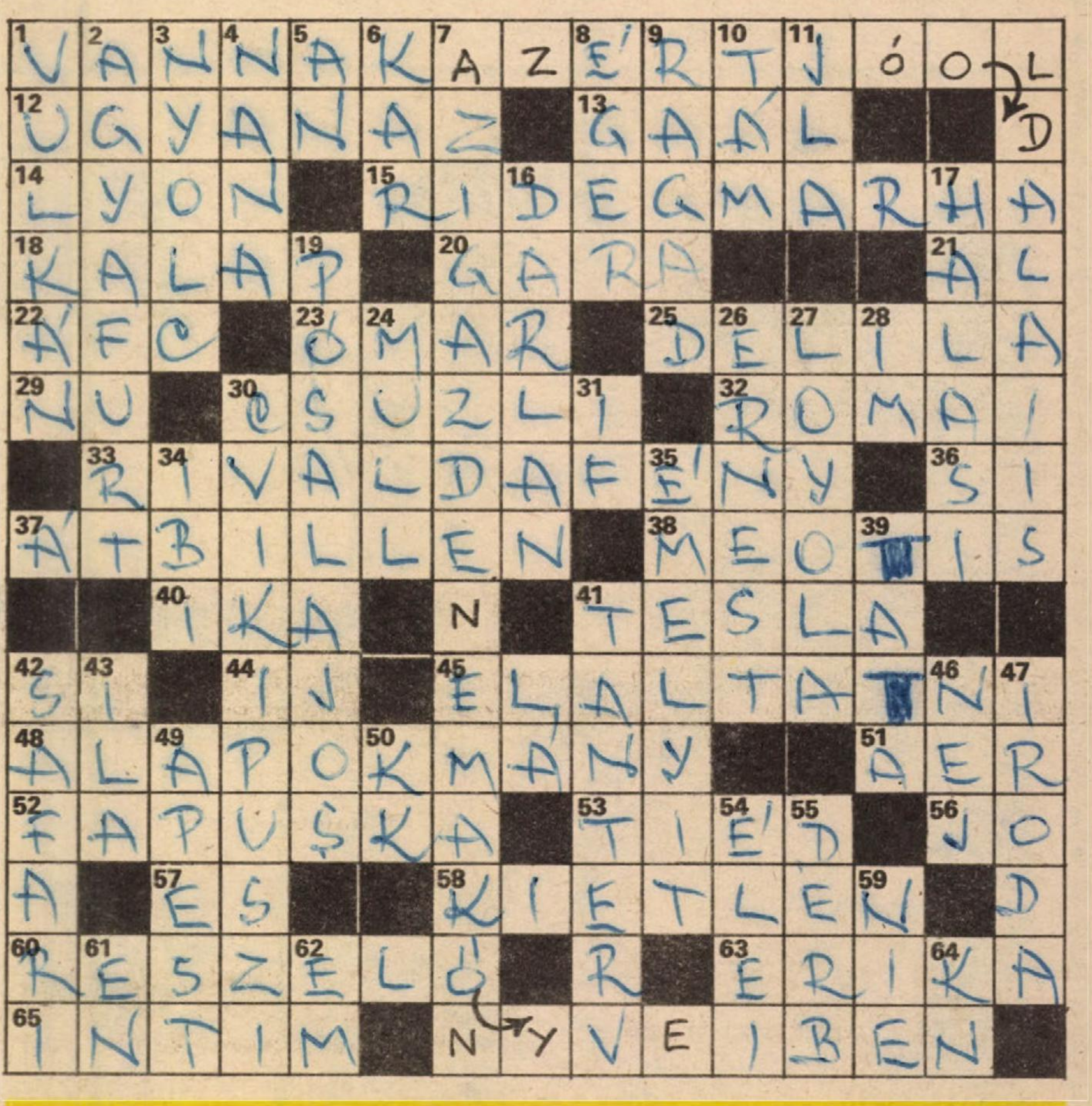
A művészkávéházban két író beszélget egy harmadikról. Amikor már elég sok rosszat elmondtak róla, az egyiknek némi lelkiismeretfurdalása támad és megjegyzi: — Vízszintes 1. A másik erre: — Függőleges 7. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb július 19-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Nem másik
13. Hajdan népszerű magyar naiva a színpadokon (Franciska)
14. Nagy francia város
15. Szabad ég alatt nevelkedő háziállat
18. Az öltözékhez tartozik
20. Bács megyei község (egy nádor neve is volt)
21. Rangmegkülönböztető
22. Á. F. C.
23. Arab férfinév
25. Sámson csalfa nőismerőse
29. N. U.
30. Gyermekek fegyvere
32. Egy európai fővárosból való
33. Chaplin egyik híres filmje
36. Sporteszköz
37. A libikóka az egyik oldalról a másikra
38. Az ősmagyarok történetéből ismert vidék
40. B-vel háziállat
41. Feltaláló, Edison munkatársa is volt
42. Mint a vízsz. 36.
44. Egyszerű fegyver
45. Műtét előtt kell a beteget
48. Történelmi jelentőségű irat (pl. az ENSZ-é)
51. Levegő — ismert görög szóval
52. Gyermekek fegyvere
53. Nem az enyém
56. Iskolai osztályzat
57. S
58. Barátságtalan, zord
60. Szerszám
63. Női név és növény
65. Meghitt, bensőséges

FÜGGŐLEGES

1. Tűzhányó
2. Nehéz túljárni az eszén
3. Szám
4. Írta: Zola
5. A. N.
6. Végtag
8. Nyírfaféle fa
9. Például: a csiriz
10. Ilyen pont is van
11. J. L. A.
16. A világháború alatt Franciaország egyik hadügyminisztere
17. Híres csipke jelzője
19. Költő, akinek verseit különösen Dankó Pista zenéje tette ismertté
24. ...-pólya (kötszer)
26. Hemingway keresztneve
27. Szent Ignác nevével kapcsolatos helységnév
28. Mutatószó
30. Csók, de inkább tréfából, mint szerelemből
31. Regénybeli vár
34. Becézett Ibolya
35. Kellemetlen érzést kelt a gyomorban
39. Idős férfi bizalmaskodó megszólítása
41. Az iskolai oktatás alapja
42. Afrikai vadászkaraván
43. Becézett Ilona
46. Feleség
47. Hivatali helyiség
49. Fővárosunk egyik része (névelővel)
50. Nemzetközi futballkupa betűjele
54. Mértani testnek vannak
55. Magyar szóval: nyers vaskos
59. Soha — németül
61. N
62. M
64. Az akna közepe



SZIGORÚ ÁLLÁSPONT

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Aki addig nem tud berugni, az nem érdemli meg, hogy igyon.

100—100 forintot nyert:

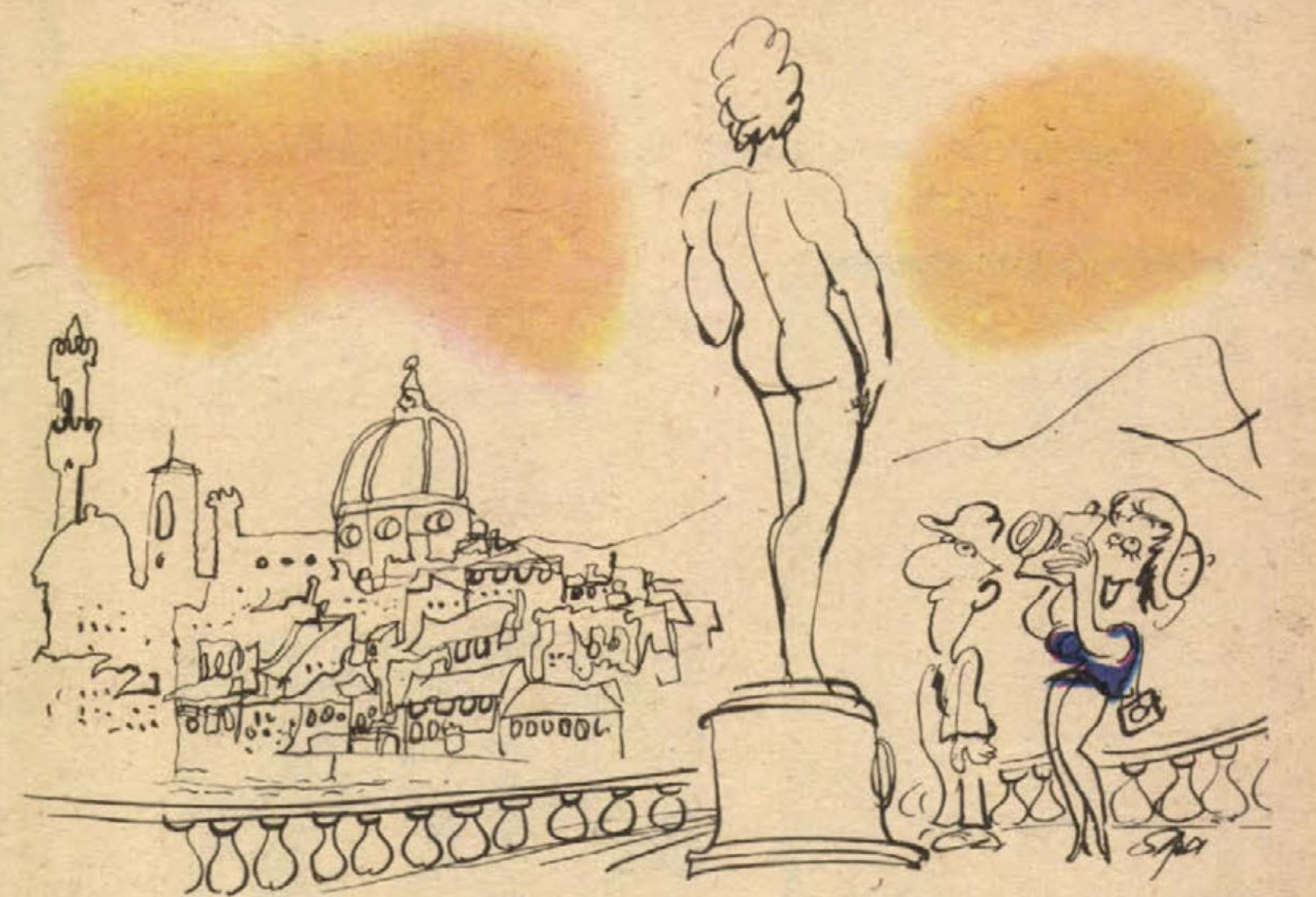
Gunyhó Gábor, 9023 Győr, Corvin u. 37.
Kiss Sándor, 2225 Üllő, Vöröshadsereg u. 51.
Prehoda Péterné, 1061 Bp. Népköztársaság útja 3. III. 20.

A nyereményeket postán küldjük el.

FEJLŐDŐ ORSZÁG

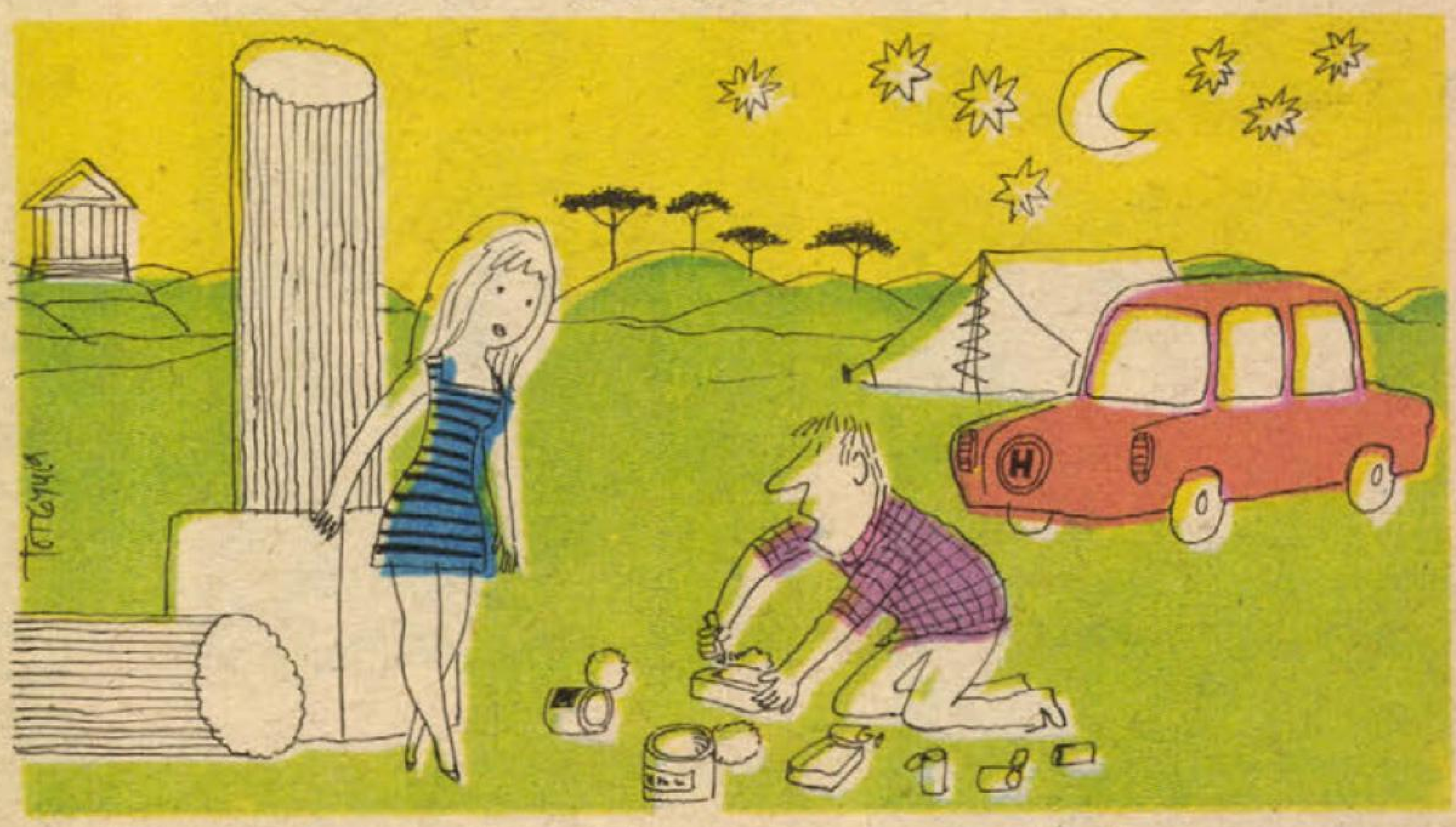


– Itt tilos a fürdés, kérem!



– Miért ne fotózzam annyit ezt a szobrot? Ki tudja, hol látok újra ilyet...

TURISTAÚTON



– Érdekes, minél messzebb vagyunk Pesttől, annál több konzervet eszünk!

KÉTEZERBEN

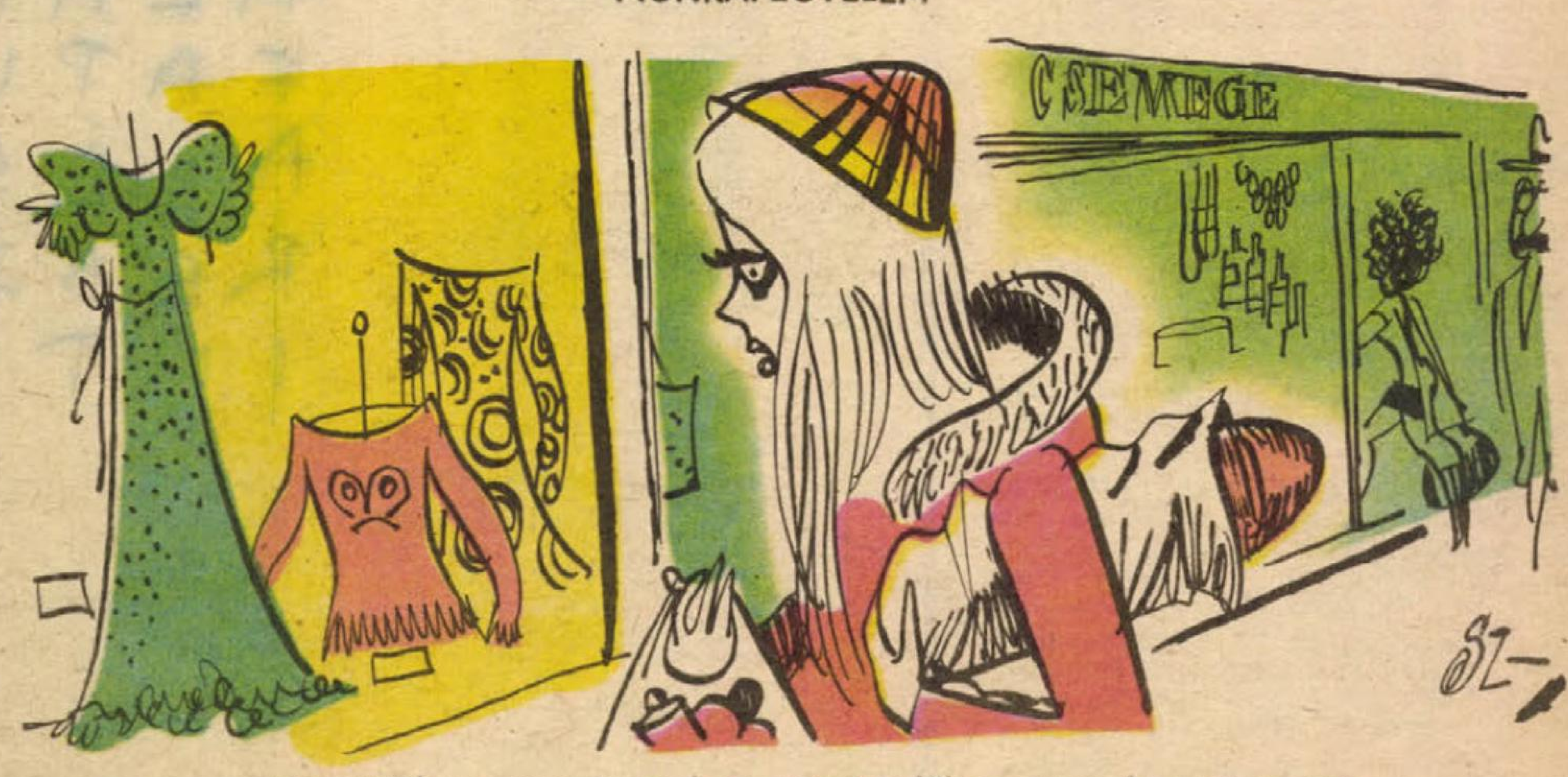


– Az űrben randevúzzunk, vagy az Emke-aluljáróban?



– Sört!... Sört!...

MUNKAFEGYELEM



– Hamarjában nem is tudom, munkaidőben vagyok-e vagy sem.